

NORGES OFFISIELLE STATISTIKK. IX. 65.

PELSDYRTELLINGEN I NORGE

1. SEPTEMBER 1934

(Élevage des animaux à fourrure du 1er septembre 1934.)

UTGITT AV
DET STATISTISKE CENTRALBYRÅ

OSLO
I KOMMISJON HOS H. ASCHEHOUG & CO.
1935

Pris kr. 1.50.

Norges Offisielle Statistikk, rekke IX. (Statistique Officielle de la Norvège, série IX.)

Rekke IX.

Trykt 1933.

- Nr. 1. Norges industri 1931. (*Statistique industrielle de la Norvège.*)
— 2. Sundhetstilstanden og medisinalforholdene 1930. (*Rapport sur l'état sanitaire et médical.*)
— 3. Norges jernbaner 1931/32. (*Chemins de fer norvégiens.*)
— 4. Det civile veterinærvesen 1931. (*Service vétérinaire civil.*)
— 5. Norges handel 1931. (*Commerce.*)
— 6. Meieribruket i Norge 1931. (*L'industrie laitière de la Norvège en 1931.*)
— 7. Norges kommunale finanser 1930—1931. (*Finances des communes.*)
— 8. Sjømannstrygden 1930. Fiskertrygden 1930. (*Assurances de l'État contre les accidents des marins. Assurances de l'État contre les accidents des marins pêcheurs.*)
— 9. Norges telegrafvesen 1931—1932. (*Télégraphes et téléphones de l'État.*)
— 10. Norges postvesen 1932. (*Statistique postale.*)
— 11. Industrierbeidertrygden. Ulykkestrygden 1930. (*Assurances de l'État contre les accidents du travail.*)
— 12. Norges handel 1932. (*Commerce.*)
— 13. Norges fiskerier 1931. (*Grandes pêches maritimes.*)
— 14. Norges private aktiebanker og sparebanker 1932. (*Statistique des banques privées par actions et des caisses d'épargne pour l'année 1932.*)
— 15. Norges bergverksdrift 1932. (*Mines et usines.*)
— 16. Landbruksareal og husdyrhold 1933. Representativ telling. (*Superficies agricoles et élevage du bétail de l'année 1933. Recensement représentatif.*)
— 17. Folketellingen 1. desember 1930: IV. Samer og Kvener. — Andre lands statsborgere. — Blinde, døvstumme, åndssvake og sinnssyke. (*Recensement du 1er décembre 1930: IV. Lapons et Quâines. — Sujets étrangers. — Aveugles, sourds-muets, idiots et aliénés.*)
— 18. Gårdbrukernes og småbrukernes formue og gjeld. Etter skatteligningen for 1932—33. (*Fortunes et dettes des propriétaires et des petits propriétaires d'après l'évaluation communale des revenus et des fortunes 1932—33.*)
— 19. Norges industri 1932. (*Statistique industrielle de la Norvège.*)
— 20. Sundhetstilstanden og medisinalforholdene 1931. (*Rapport sur l'état sanitaire et médical.*)
— 21. Forsikringselskaper 1932. (*Sociétés d'assurances.*)
— 22. Syketrygden 1932. (*Assurance-maladie.*)
— 23. Rekruttering 1928. (*Recrutement.*)

Trykt 1934:

- Nr. 24. Folketellingen 1. desember 1930: V. Folkemengden fordelt etter kjønn, alder og ekteskapelig stilling. (*Recensement du 1er décembre 1930: V. Population répartie par le sexe, l'âge et l'état civil.*)
— 25. Norges jernbaner 1932—1933. (*Chemins de fer norvégiens.*)
— 26. Stortingsvalget 1933. (*Élections en 1933 pour le «Storting».*)
— 27. Norges kommunale finanser 1931—1932. (*Finances des communes.*)
— 28. Meieribruket i Norge i 1932. (*L'industrie laitière de la Norvège en 1932.*)
— 29. Telegrafverket 1932—1933. (*Télégraphes et téléphones de l'État.*)
— 30. Sjømannstrygden 1931. Fiskertrygden 1931. (*Assurances de l'État contre les accidents des marins. Assurances de l'État contre les accidents des marins pêcheurs.*)

NORGES OFFISIELLE STATISTIKK. IX. 65.

PELSDYRTELLINGEN I NORGE

1. SEPTEMBER 1934

(Élevage des animaux à fourrure du 1er septembre 1934.)

UTGITT AV
DET STATISTISKE CENTRALBYRÅ

OSLO
I KOMMISSJON HOS H. ASCHEHOUG & CO.
1935

Innhold.

Oversikt.

	Side
Pelsdyrtellingens organisasjon. Det statistiske materiale	1
Historisk oversikt	1
Tellingsresultatene	9

Tabeller.

Tabell 1. Antall pelsdyr pr. 1. september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.	32
» 2. Samlet antall av de forskjellige slags pelsdyr pr. 1. september 1934 og antall besetninger av hvert dyreslag	50
» 3. Antall revegårder og antall rev fordelt etter revegårdenes størrelse	51
» 4. Antall pelsdyrgårder og antall pelsdyr pr. 1. september 1934 fordelt etter eierens livsstilling	56
» 5. Antall revegårder fordelt etter anleggsår	58
» 6. Forbruk av de viktigste fôrmidler til reveopdrettet i året 1. september 1933 — 31. august 1934	59
» 7. Fôrutgift ved reveopdrettet 1. september 1933 — 31. august 1934 Revegårdenes verdi m. v.	60

Oversikt.

Pelsdyrtellingens organisasjon. Det statistiske materiale.

Efter Landbruksdepartementets beslutning blev det høsten 1934 satt i verk en fullstendig pelsdyrtelling over hele landet. Tellingene skulde omfatte alle slags pelsdyropdrett, altså foruten de forskjellige slags rev også mår, ilder, mink, nutria, vaskebjørn og sølvgrevling m. v., enn videre karakulsau, derimot ikke kaniner.

Tellingene har vært administrert av det Statistiske Centralbyrå med jordstyrene som lokale tellingsstyrer. Det skulde fylles ut et skjema for hver pelsdyrgård. Dyr som var i pensjon skulde regnes med til besetningen der de var. Om pelsdyrgården eiedes av flere i fellesskap, skulde det fylles ut bare ett skjema for hele pelsdyrgården, ikke for hver medeiers andel. Tellingsskjemaet var utarbeidet i samråd med avlslagene og andre særlig kyndige på området.

Antallet av dyr skulde oppgis pr. 1 september 1934, for hvert dyreslag, delt på voksne og unger og etter kjønn. Opgavene gjelder altså bestanden slik den var før pelsingen begynte. Til belysning av fruktbarheten og ungedødeligheten spurtes det etter hvor mange av de voksne hundyr hadde hatt unger i 1934, hvor mange unger det var født i året og hvor mange av ungene som døde ved sykdom eller uhell. Videre spurtes det etter antallet av dyr som var pelset eller skulde pelses i sesongen. Over forbruket av fôr skulde det gis opgaver for hvert enkelt fôrslag og en samlet oppgave over det forbrukte fôrs kostende. Det opstillet videre spørsmål om når pelsdyrgården var anlagt, om den eiedes av enkeltmann eller flere sammen; herunder spørsmål om eierens livsstilling og om felles-eiets form (om sameie, andelslag eller aktieselskap), om pelsdyrgården var forbundet med jordbruk, om anleggets verdi og om hvorvidt det var benyttet leiehjelp til dyrenes røkt. For karakulsau benyttedes et særskilt skjema.

Tellingsmaterialet blev sendt ut til jordstyrene i midten av november måned. Jordstyrene gjorde stort sett også denne gang sitt beste for å gjennomføre tellingen så raskt og godt som mulig, men revgårdenes spredte beliggenhet og uvilje fra enkelte oppgavegiveres side har gjort at det har tatt lengere tid enn beregnet å få oppgavene inn. De siste oppgaver fikk man først i slutten av mars. For byene blev oppgavene innhentet gjennom formannskapene.

I Statistiske Meddelelser for 1935, nr. 2, er tatt inn foreløbige oppgaver fra tellingen, og i nr. 3 en tabellarisk oversikt over tellingens hovedresultater.

Byrået vil fremføre sin takk til jordstyrene for den stort sett utmerkede måte de gjennomførte tellingen på.

Historisk oversikt.

I Norge har handelen med pelsskinn fra eldgammel tid vært av største betydning. I middelalderen var utførslen av denne vare meget stor, men den minket i tidenes løp eftersom mengden av de efterstrekte ville pelsdyr avtok. Folkemengden øket jo efterhånden meget og dermed jegernes antall, likesom de bedrede jaktvåben bidrog til i høi grad å desimere bestanden av de forskjellige arter ville dyr.

En tilsvarende utvikling har gjort sig gjeldende også i andre land. Pelsviltet i verden har stadig minket og særlig hurtig i de siste menneskealdre. Aller mest gikk det ut over de mest verdifulle arter. Samtidig øket efterspørslen etter pelsverk sterkt, en følge av bl. a. folkemengdens stigning. Og prisene på pelsverk steg stadig, særlig på enkelte sjeldne og mere omtykte slags. Det drev hurtig mot fullstendig mangel på pelsskinn, også derigjennem at de verdifulleste ville pelsdyr beskattedes så sterkt at det var fare for deres fullstendige utdøen.

Under disse omstendigheter var det ikke så underlig at man begynte å fundere på hvorvidt disse verdifulle pelsdyr kunde opprettes i fangenskap. Spredte og ufullstendige slike forsøk blev gjort i flere land. I vårt land blev således forsøkt å holde både rev, oter og ekorn i fangenskap, og det viste sig at disse dyr snart blev tamme, om de enn var adskillig brysomme. Til nogen økonomisk vinning eller i det hele til praktiske resultater førte dog ikke disse forsøk; skinnene hadde da heller ikke den verdi som kunde stimulere til det ihrdige og bekostelige arbeide som trengtes for å starte dette nye og vanskelige «husdyrhold».

Det var kanadieren Charles Dalton som blev banebryteren for pelsdyropdrettet. Riktignok hadde Hudson Bay-kompaniet allerede i 1872 forsøkt å opprette sølvrev i fangenskap, men det lyktes ikke. Så fikk Dalton i 1880-årene etter stort strev fanget 3 par sølvrevhvalper ute i villmarken, og disse fikk han til å formere sig allerede første året. I 1890 gikk Dalton i kompaniskap med Robert T. Oulton, og for disse to lyktes det etterhånden å komme til et heldig resultat. Ved strengt avlsutvalg forbedret de stammen betydelig og fikk frem de skinnkvaliteter som var mest ettertraktet. Reveopdrettet blev for øvrig holdt så hemmelig som mulig; de to vilde ha oppfinnelsen for sig selv. Men det vakte jo oppmerksomhet at de kom med så mange fine skinn av den sjeldne og ettertraktede sølvrev. Sølvreven hørte jo til verdens fineste pelsdyr, og Dalton fikk op til 10 000 kroner for ett skinn. Også andre drev forsøk med innfangede sølvrev og enkelte opnådde å få frem mindre stammer.

Til slutt opgav dog Dalton sin isolerte stilling og begynte å selge livdyr, men prisene var uhyre store. For 20 par 1ste klasses avlsdyr som han solgte til et aktieselskap, fikk han således 2 millioner kroner. Men både Dalton og Oulton fortsatte hver for sig med opdrett, og det blev deres banebrytende arbeide og deres sølvrevstammer som kom til å danne grunnlaget for det sølvrevopdrett verden kan opvise idag.

Det var i begynnelsen av 1900-årene at pelsdyropdrettet slik begynte å bli mere kjent og prøvet, visstnok nærmest som et eksperiment, men det åpnet sig iallfall store muligheter.

Nordmennene var blandt de første som forsøkte sig med pelsdyravl. Uten kjennskap til Daltons reveopdrett gjorde flere nordmenn forsøk med opdrett av pelsvilt her i landet i tiden omkring århundreskiftet. Som en foregangsman i så måte nevnes Godtfred Fuglestad fra Bjerkreim i Rogaland. Han drev med både rødrev, korsrev, blårev og hvitrev, i 1906 fikk han tak i også en sølvrev; på øen Bratholmen hadde han en tid 50 rever, men det blev en ukontrollert blanding og det økonomiske utbytte var dårlig. Senere øket bestanden til 70 dyr, og i 1911 solgte han de første avlsdyr. En Ole Grøtte i Opdal begynte i 1904 med reveopdrett og hadde en tid 30 rever i fangenskap. Det var mange flere som drev mere i det små, mest med rødrev som oftest mere tilfeldig var innfanget. Flere av de menn som anstillet slike forsøk, var blandt de første som senere anskaffet sig sølvrev.

I krigsårene begynte det å komme kanadisk sølvrev til landet, og dermed blev

det slutt med de nevnte forsøk med norske rever. De fabelaktige priser som sølvreven betaltes med, utelukket enhver konkurranse.

Den første som innførte kanadisk sølvrev i Norge for oppdrett var grosserer Arne Christensen, Fredrikstad. Høsten 1913 fikk han det første sølvrevpar. Det kostet 60 000 kroner. Som en kuriositet kan nevnes at dyrene på reisen blev ledsaget av en kanadisk professor. Revene anbragtes på øia Rauer i Østfold. I krigsårene innførtes noen flere, men ikke mange. Etter anstillede undersøkelser synes antallet for de 5 år 1914—1918 tilsammen neppe å ha oversteget 21 dyr til en verdi av 190 000 kroner. Prisene var gjennom disse år fallende, fra kr. 15 000 til kr. 8 000 pr. dyr. Etter krigen blev jo innførslen større, men årene 1919—1924 opviser dog ikke nogen stor innførsel av sølvrev, gjennomsnittlig 24 pr. år, vekslende fra 3 til 38, til en pris av gjennomsnittlig 4000 kroner pr. dyr. Det var sunnmøringene som tok fatt i disse år og snart kom mange andre til. Med året 1925 begynner masseinnførsel av kanadisk o. a. sølvrever. I årene 1925—1927 innførtes det henholdsvis 400, 137 og 472 rever; prisene var nu 2—3000 kroner pr. dyr. Men den største innførsel foregikk det følgende år, 1928, da antallet utgjorde 1809 til en samlet verdi av 2,5 millioner kroner; verdien pr. dyr var nu sunket til snaut 1400 kroner. Interessen for pelsdyroppdrett var nu her hjemme blitt stor, og den er senere med små avbrytelser vedblitt å være det. Når innførslen av sølvrev i de følgende år synker sterkt, er det så langt fra noget tegn på synkende interesse, men det viser at nu dekker det hjemlige marked behovet for avlsdyr. Prisen på norske avlsdyr av sølvrev holdt sig gjennom 1920-årene mest på 6—7000 kroner pr. par. Fra 1927 er det nedgang i prisen, og høsten 1929 noteres 2500—3000 kroner pr. par. Skinnprisen var samtidig 300—500 kroner, gjennomsnittlig 350 kroner. Innførslen av sølvrev kulminerte, som nevnt med året 1928; for årene 1929 og 1930 utgjorde den henholdsvis 352 og 193 stykker, og for de 4 år 1931—1934 veksler den fra 9 til 23 pr. år. Fra 1913, da den første innførsel av sølvrev her til landet fant sted, er til og med 1934 innført i alt 3600 sølvrev til en verdi av 6 379 000 kroner. Av andre rever 1935 stykker til verdi 1 350 000 kroner, tilsammen av rev 5535 stykker til verdi 7 729 000 kroner. Størsteparten av de andre rever utgjordes av blårev, hvorav det i årene 1929—1931 innførtes adskillig.

De høie priser på avlsdyrene gjorde at anleggskostningene ved revegårdene blev særlig store. Det første innførte revepar kostet som nevnt 60 000 kroner. To år senere solgtes hvalper fra denne revegård for 15 000 kroner parret. Ennu i 1917 blev det betalt for 5 par sølvrev til Østerdalen tilsammen 100 000 kroner, når innhegninger medregnes, altså langt opimot 10 000 kroner pr. rev. Dette var omtrent prisen for innførte rever i årene 1915—1918. Senere gikk prisene på innført sølvrev ned til gjennomsnittlig 4233 kroner pr. rev i 1921 og 2347 kroner i 1925, og for hvert av årene 1926—1930 var prisene henholdsvis 3025, 2026, 1381, 1452 og 1008 kroner ifølge handelsstatistikken. Senere var innførsel av sølvrev ubetydelig og prisene små, 300—600 kroner pr. rev. Fra 1920 av skjedde nogen omsetning av sølvrev oppdrettet i landet, og da til noget lavere priser enn de innførte kanadiske. Således solgtes høsten 1920 et revepar for 5—6000 kroner, neste år synes prisen steget til 6—7000 kroner. Ennu i 1922 klages det dog over at det er liten efterspørsel efter innenlandske avlsdyr av sølvrev, slik at oppdretterne for en vesentlig del var henvist til pelsing av dyrene. Prisen på skinnene var dog ennu meget høi, således i 1921—1922 gjennomsnittlig 1300 kroner for almindelige bra skinn. Høsten 1923 noteres flere salg av avlsdyr på det hjemlige marked, prisen var fremdeles 6—7000 kroner pr. par. I 1924 sies det at prisene til dels steg op

i 7—10 000 kroner pr. par, navnlig på Møre hvor efterspørslen var størst. For årene 1925 og 1926 synes den almindelige pris på avlsdyr her hjemme å være 3000 kroner pr. hvalp. Fra 1927 av falt prisene og i 1929 notertes 2500—3000 kroner pr. par, men dog betydelig mere for de mest fremragende dyr.

Det var fra 1928 av at det norske livdyrsalg seiret over det kanadiske, og nu blev livdyrsalget av største betydning for de godt drevne pelsdyrgårder, hvor fordringene til kvalitet best kunde imøtekommes. Mange slike produsenter solgte hele sin produksjon til livdyr, inntil krakket kom.

Det store krakket kom omkring årsskiftet 1930—31. Fra da av har livdyrprisen ikke ligget stort over skinnprisen; denne sank fra gjennomsnittlig 350 kroner pr. skinn i 1929 til 155 kroner i 1931 og 110 kroner i 1932. Etter 1932 steg livdyrprisene litt, nemlig fra 150 kroner i 1931 til 200—300 kroner i 1933. Fremragende livdyr betinget selvsagt høiere pris.

Til å forhøie anleggsomkostningene bidrog for øvrig at innhegningene blev dyre i denne pionertid. For det første var innhegningene svært store. Man søkte jo dengang å få i stand for reven bolig og vilkår som best mulig skulde ligne på forholdene i vill tilstand. Derfor bygdes store løpegårder, likesom disse anlas lengst mulig borte fra folk og veier, helst i skoger eller skogholt. Nettingen var da også den tid svært dyr, således 80 kroner pr. bunt i 1923 mot 25 kroner nu. Innhegningen sies å ha kostet 500—700 kroner pr. revepar.

Fôringen var da også svært dyr; førsteklasses kjøtt bruktes for en stor del, hertil egg og melk. På den annen side var jo avfallet svært billig, innmat og selvdøde dyr fikk man ofte gratis, men av slikt bruktes den tid ytterst lite.

Frasett de store anleggsomkostninger og fôringsutgifter hadde pelsdyropdretterne i disse første år også andre store vanskeligheter å kjempe med; vanskeligheter og uhell som for en vesentlig del må tilskrives ukyndighet i røkten. Nogen kyndig veiledning fantes det på denne tid ikke å få, her i landet iallfall. Enkelte som hadde vært i Amerika, hadde hørt litt om det kanadiske reveopdress, nogen få holdt et kanadisk fagblad (Black fox magasine). Men det almindelige var at kyndigheten først måtte læres gjennom flere års forsøk og prøver; det blev en dyr lære, og somme lærte det aldri.

Det å være en duelig pelsdyropdretter er nemlig ikke så liketil, det setter store krav til dyktighet, meget større krav enn for annet husdyrhold. Det gjelder jo her et dyr som kun for kort tid siden er flyttet inn i fangenskap og det er derfor store vanskeligheter både med fôring og hygiene. I årenes løp erfarte man at ikke alle var skikket til å passe rev. Man så at uhell på uhell følger somme reveeiere, og forstod da at det ikke skyldtes mere eller mindre hell, men større eller mindre dyktighet, og at en duelig røkter som arbeider med gode dyr, ham vil hellet følge. Men selv for de mere velskikkede røktere gikk det i førstningen ofte dårlig, ti kyndigheten var for liten. Uhellene var mange og store, og få hadde i den første tid et utbytte som kunde opveie de svære anleggsomkostninger. Reveungene døde fort vekk, særlig synes det som om lungeorm og innvollsorm herjet slem i revegårdene i disse år.

Alt dette bevirket at pelsdyropdrettet i den første tid var forbundet med en intens spenning. Det blev som en rent hasardiøs forretning gjennom den veldige pris på dyrene og de hyppige og tilsynelatende mystiske uhell som på kort tid og uten varsel kunde gjøre alle håp til skamme og forandre det forventede store utbytte til et tilsvarende tap. Hvalpene kunde de f. eks. få bortbestilt før de kom til verden for 3000 kroner pr. stykke; men hvem kunde forutsi om det overhodet blev nogen hvalper å selge.

En opdresser fra denne tid sier treffende, at her trengtes det både iherdig-

het og optimisme. Man måtte ikke tape motet for de første uhell, men trøstig fortsette med håp om større hell i fremtiden.

Under disse omstendigheter blir pelsdyravlens fremvekst her i landet fra ingenting til en stor og betydningsfull næringsvei av interesse å studere, ikke alene som økonomisk fenomen, men også sett fra sosialt og psykologisk standpunkt. Dette så meget mere som det hele foregikk i en krisetid da nye store økonomiske fremstøt vil støte på større vanskeligheter enn i normale tider.

I første rekke blir det da å undersøke i hvilke distrikter den nye næringsvei først vant fotfeste og utbredelse, hvilke befolkningslag der fortrinsvis deltok og hvorledes eiendomsforhold og bruksstruktur for øvrig artet sig for de nye bedrifter.

De aller første forsøk på pelsdyravl her i landet er lite opplysende i så måte. Det må nærmest sies å være en tilfeldighet at det første sølvrevpar innførtes til Østfold. Det var jo en enkelt interessert og formående manns verk. Så også med flere andre av de første forsøk. Men da man var kommet så langt at det ikke lenger trengtes en stor formue for å starte en slik bedrift, annet enn gårdbrukere og andre jevne folk kunde delta, da ser vi at det er enkelte distrikter som her går i spissen. Det er først og fremst Møre og Romsdal fylke og innen dette særlig *Sunnmøre*. Allerede omkring 1920 er dette distrikts fremskutte stilling i denne henseende merkbar. Av tab. 5 vil sees at av de nu eksisterende revegårder er det 447 som var startet før 1927, derav 237, altså noget over halvdelen, i Møre og Romsdal fylke. Det fylke som kommer nærmest er det sønnenfor liggende nabofylke Sogn og Fjordane med 57 revegårder eller åttendeparten av alle.

Hvad er det nu som har bevirket at Møre og Romsdal fylke inntar en så fremskutt plass både ved starten og den senere utvikling av denne for landet nu så betydningsfulle næring? De klimatiske forholds vekslinger distriktene imellem har neppe hatt større innflytelse i denne henseende. Efter erfaring fra Canada hadde man fått den opfatning at reven pels er best i fuktig og kaldt klima. I altfor kaldt og tørt klima mener man å ha erfart at pelsen vil bli for ullen og dekkhårene ikke bli ordentlig utviklet. Ifølge disse anskuelser skulde Vestlandets og Trøndelagens fjorder ha den beste klimatiske betingelse for sølvrevavl. Men man kom snart under vær med at klimaet overalt i Norge var slik at det ikke la hindringer i veien for bedriften. Vi vet jo at befolkningen i Møre og Romsdal også tidligere er kjent for sin dyktighet og foretagsomhet, noget som ikke minst har gitt sig utslag i den fremskutte stilling den har inntatt i næringene fiske og fangst. Fra tidligere tid er disse folk altså så langt fra ukjent med hasardiøse foretagender, og nogen økonomiske resurser tjenlige til å starte nye foretagender har vel også avleiret sig omkring i bygdene og byene. Uten betydning har det heller ikke vært at her var mange hjemvendte norsk-amerikanere som særlig fra Canada hadde noget kjennskap til den nye næring.

Sogn og Fjordane kommer som en god nr. 2, men det er dog først efter 1927 det her går løs for alvor. Ennu i 1929 var her bare tredjeparten så meget rev som i Møre og Romsdal, men i 1934 har fylket 29 257 mot Møre og Romsdals 37 918, altså vel $\frac{3}{4}$ av Møre og Romsdals revebestand.

Av tellingen i 1929 fremgår at det da var begynt pelsdyravl i en mengde herreder (i 350 av rikets 678 herreder), men det var i få av disse at avlen ennå var blitt mere almindelig, eller dreves i større målestokk. Over Østlandet og Oplandene var det, frasett nogen få større anlegg, ytterst lite av pelsdyropdrett. Særskiilt må nevnes Hallingdal, hvor opdrettet, navnlig i Ål herred, var blitt nokså stort. Men det er allerede i 1929 et begynnende pelsdyropdrett i mange bygder også i disse landsdeler; av Østlandets og Oplandenes 165 herreder ikke

mindre enn 93 hvor slikt opdrett forekom. Reveantallet pr. herred — voksne og unger — var dog ikke mere enn 49. På Sørlandet var det lite pelsdyr, nemlig bare i 34 av de 93 herreder og gjennemsnittlig ikke mere enn 14 rev pr. herred. Rogaland hadde også lite rev, men så stiger tallet i Hordaland til 2569 i 34 herreder, i Sogn og Fjordane til 5323 i 30 herreder og i Møre og Romsdal til 14 655 i 57 herreder. I Hordaland var det Hosanger som hadde flest, i Sogn og Fjordane Naustdal, Davik, Selje og Gloppen. Innen Møre og Romsdal fylke var det næsten bare Sunnmøre som utmerket sig ved stort pelsdyropdrett, her fantes i 1929 10 918 av fylkets 14 655 rev. Av herredene her kom Ørsta, Vartdal, Volda, Norddal og Sykkylven øverst. I Romsdal var det Bolsøy som hadde flest rev, i Nordmøre Sunndal. I Nord-og Sør-Trøndelag var det i 1929 et begynnende reveopdrett i 65 av disse to fylkers 100 herreder. Antallet av rev var dog lite, nemlig 4169 eller 64 pr. herred. Lengere nord var det lite pelsdyropdrett, og i avtagende grad eftersom man kom nordover.

Efter hvad det foran er fortalt om prisene på avlsdyr av sølvrev, vil det være klart at de opdrettere som kom først i gang og derfor hadde anledning til å selge alle eller iallfall de fleste tillagte dyr som avlsdyr, var heldig stillet. Selv om uhell i den tid oftere inntraff enn senere da kyndigheten i reverøkt var øket, så blev det allikevel oftest et pent overskudd på driften, selv om antallet av solgte dyr var relativt lite. Det var først og fremst Sunnmøre hvor folk mere jevnt over slik var med og skummet fløten av denne bedrift. Dernæst flere herreder i nabofylket Sogn og Fjordane. Hallingdal kan også nevnes i denne forbindelse. Men mere enkeltvis var det opdrettere i mange distrikter som med forutseende blikk og fremragende dyktighet evnet å grunnlegge og drive dette vanskelige og hasardiøse opdrett, og trakk stor fordel av det.

Men det må også erindres, at ved siden av disse var det mange, enkeltpersoner så vel som selskap, hvis forsøk ikke hadde heldig forløp og derfor kun bragte tap.

De store selskap forekom mest på Østlandet og Oplandene. Her hadde pelsdyropdrettet en tendens til, i likhet med hvad som var tilfelle i andre land, å ville etablere sig i større lag eller selskap, oftest da som aktieselskap. Disse selskap hadde gjennomgående ikke nogen god trivsel. De var jo kostbare å drive, da alt arbeide skulde leies og all revemat kjøpes, og de leiede røktene evnet ofte ikke å stille slik at et godt resultat kunde opnåes. Når det så hadde gått med tap nogen år, gikk deleierne trett, selskapet oppløstes og bedriften nedlas, eller den blev overtatt av én eller nogen få av deleierne. Da krakket kom i 1930—31, gikk de fleste slike selskap overstyr. Svekket gjennom års kostbar og dårlig drift evnet de ikke å gå over til en produksjon utelukkende på pelsbasis, og til minimale skinnpriser.

På Vestlandet, i fjellbygder o. l. strøk har man lite hatt av slike større selskap eller lag i pelsdyropdrettet. Her har de små enkeltmannsbedrifter og de små sameier vært rådende. Vanskelighetene med starten og driften søktes her overvunnet med de enkle midler som forefantes. To faktorer fordrades ved etablering av slik bedrift, ikke minst i denne næringsveis første vanskelige år, det var, og er: kapital ved siden av kyndighet eller dyktighet. Ikke alltid er disse forenet hos samme person, ja kanskje i de sjeldneste tilfelle er de det. Men kapitalen og dyktigheten kan finne hinannen og forenes til felles arbeide; det var nettopp det som skjedde. Den interesserte og velskikkede mann som ønsket å anlegge en pelsdyrgård på sin eiendom, men manglet kapital, slo sig sammen med naboer eller andre som hadde litt penger å avse, og dannet et litet sameieforetagende. Eller dyrene kjøptes av utenforstående og var i pensjon

hos eieren av revegården. Eller revegårdeieren foretrakk å drive helt på egen hånd, men lånte penger til start og drift mot pant i sin jordeiendom. Ofte var det de som hadde pengene som tok initiativet til det hele, og utså sig den mann til røkter og deleier som de antok best skikket hertil.

Nok er det, gjennom slikt samarbeide blev det anledning til for en flerhet av eiendomsmenn og kapitalister å delta i denne eventyrlige bedrift, som en tid skapte en ren «sølvfeber» i våre bygder.

Dyktighet i almindelig husdyropdrett strakk ikke til her, men med dyktighet i den spesielle individuelle pleie som delvis trenges i husdyrbruket, har man det beste grunnlag for å røkte, eller lære å røkte, også pelsdyrene. Dette husdyrbruk med individuell pleie drives mest ved de mindre gårder og bruk hvor arbeidshjelpen er relativt rikelig, og hvor man derfor best kan overkomme slik mere omstendelig pleie.

Dette er formentlig hovedårsaken til at pelsdyrholdet mest har konsentrert sig i distrikter hvor småbrukstrukturen (én-hestes-gården og de mindre bruk) er fremtredende.

I den første tid da man ifølge den herskende teori antok — her som i andre land — at revene i fangenskapet skulde ha det mest mulig i overensstemmelse med forholdene i vill tilstand, var jo ikke nettop de mindre jordbrukere predisponert for pelsdyropdrett. Og var disse anskuelser ikke blitt kullkastet, vilde de mindre jordbrukere slett ikke hatt lett for å konkurrere med de store opdreterier på dette område.

Man kom dog snart under med at reven i grunnen ikke stillet større fordringer enn andre husdyr som trengte individuell pleie. Det var sikkerlig ved de små gårder og bruk man først gjorde denne opdagelse. I forholdenes medfølede man her relativt raskt over i en røkt og pleie av pelsdyrene som hadde megen likhet med den individuelle pleie hos de andre husdyrbesetninger.

Likesom Norge er det utpregede småbrukerland hvad jordbruket angår, er det også i utpreget grad blitt landet med de mange små pelsdyrbedrifter forbundet med jordbruk. Pelsdyropdrettet er her med andre ord gått inn som et ledd i husdyrbruket.

Denne bruksstruktur har — iallfall i visse henseender — vist sig å være et verdifullt aktivum ved norsk pelsdyropdrett; dette viste sig til fulle ved det store krakk som inntraff i denne bedrift omkring årsskiftet 1930—1931. Selskapene og andre store pelsdyrbedrifter innstillet nu for størstedelen, idet de så sig ute av stand til å fortsette produksjonen til de minimale priser som nu blev gjeldende. De små pelsdyrgårder i forbindelse med jordbruk derimot fortsatte som oftest, idet de hadde lettere for å innpasse sig efter de forandrede forhold. Overgangen til pelsbasis for bedriftene var en hård påkjenning, men de reformer som den medførte, navnlig i etablering av en billigere føring var under alle omstendigheter en nødvendig endring som lenge var forutsett.

Ikke dermed sagt at småbedriftene i ett og alt er overlegne i vårt pelsdyropdrett, langt derifra. Som vi senere, under behandlingen av tellingsresultatene, skal se, er de små bedrifter endog i viktige henseender underlegne fremfor de store bedrifter.

Norge er det første av de europeiske land som begynte med planmessig pelsdyravl. Det er nu litt over 20 år siden de første sølvrever innførtes; men det er ikke stort mere enn 10 år siden at pelsdyravlen fikk nogen synderlig betydning her. På disse få år har imidlertid pelsdyravlen, eller nærmere bestemt avlen av sølvrev, utviklet sig til en næring av rang, til en betydelig gren innen næringslivet i våre bygder. Fra en helt ubetydelig bestand for 10 år siden mønstrer

nu denne næring over 300 000 dyr; en næringsvei med et solid grunnlag i gode avlsstammer, rik erfaring om røkt og føring, om byggemåter, om rasjonell drift i det hele. Dette viser at sølvrevavlen her i landet i det hele tatt har hatt ikke alene en rask, men også en sund utvikling. Enn mere bemerkelsesverdig blir denne utvikling når man betenker at det gjelder dyr som først nylig er tatt inn i fangenskap og at dette eksperiment har foregått i en krisetid, som i og for sig ikke innbyr til kostbare og usikre nyanlegg.

En så enestående fremgang under slike omstendigheter kan vanskelig tenkes mulig uten den omfattende og virksomme organisasjon opretterne har hatt i sin sammenslutning «Norges Sølvrevavlslag», foruten enkelte andre mindre betydelige sammenslutninger til pelsdyravlens fremme.

Norges Sølvrevavlslag blev stiftet i 1926 efter initiativ av landbruksdirektør Bjanes. Praktisk talt alle reveiere blev medlemmer. Til å begynne med var nemlig hver eneste sølvrev gjenstand for årlig inspeksjon. Det gjaldt jo dengang å få dyrene stambokført for å kunne drive salg av avlsdyr. 3165 dyr blev det første år inspisert, senere steg antallet hvert år til 44 554 i 1931, inspeksjonens siste år, idet avlen da var kommet ned på pelsbasis, og salg av avlsdyr næsten var ophørt. En ekspert på området skriver om landslagets virksomhet i denne henseende: «Vel var der tilløp til usund spekulasjon, som kanskje nærmet sig svindel i omsetning av livdyr de første år; men jeg tenker det var blitt et vakkert kaos om vi ikke hadde hatt vår organisasjon, som ved merkning og stambokføring av avlsdyrene holdt orden på materialet, og ved inspeksjonen sorterte ut i hvert fall de aller dårligste dyr.» Fordringene til dyrenes kvalitet måtte til en begynnelse nødvendigvis være lemfeldige, men de skjerpedes efterhånden så vidt dette lot sig gjøre. Også på flere andre felter har landslaget virket med stort hell til næringens fremme. Således lot landslaget i de første år avholde kurser til opplærelse av inspektører og andre. Ved et slikt kurs som holdtes i 1929, blev blandt andre oplært de 6 første svenske inspektører eller konsulenter; også mange andre kurser til opplærelse i pelsdyropdrett blev i årenes løp holdt så vel av landslaget som av de tilhørende lokale lag. En annen side ved lagets virksomhet er avholdelsen av utstillinger. Landslaget har dels selv holdt slike, dels opnevnt dommere og utarbeidet regler for utstillinger holdt av lokale lag. Den av landslaget oprettede pelscentral omsatte fra 1927 størsteparten av de produserte skinn. Landslagets offisielle organ Norsk Pelsdyrblad begynte i 1927 og har virket overmåte meget til utbredelse av praktisk og teoretisk viden om pelsdyropdrett. For å kunne drive videnskapelige og praktiske forsøk i pelsdyropdrett, ikke minst hvad føringen angår, anla landslaget en forsøksgård i Asker.

Den veiledende virksomhet som landslaget slik har drevet gjennom sine kurser, ved sin inspeksjon av dyrene, gjennom utstillinger, sin forsøksgård, sitt utmerkede fagblad og på flere andre vis, kan neppe vurderes for høit. Lagets arbeide for å lette tilgangen på billige fôrmidler, ved å lette omsetningen av skinn, nu senest de fra 1934 etablerte skinnauksjoner i Oslo, har også vært av inngripende betydning.

Heldigvis blev disse sammenslutninger og øvrige tiltak iverksatt så tidlig at de så å si den hele tid — siden næringen blev av større betydning — har kunnet utøve sin gavnlige virksomhet. Resultatene viste sig snart. Allerede tre år efter landslagets stiftelse skriver det ledende landbruksblad i anledning den store mønstring av sølvrevavlen i 1929, at visstnok var avlen av edle pelsdyr den nyeste gren på husdyrbrukets stamme, men den var tillike den mest rasjonelt drevne og den best organiserte.

Men like sikkert som landslaget var av avgjørende betydning under sølvrevavlens opbygning, like sikkert trenger denne næring fremdeles sin landsomfattende sammenslutning, sitt alltid våkne organ som kan ivareta næringens tarv på de mange forskjellige felter.

Tross alt som er oppnådd står nemlig meget igjen, og nye problemer og nye vanskeligheter melder sig stadig. Forholdene er så uberegnelige i denne næring, og nu den er blitt så omfattende, står store interesser på spill for deltagerne så vel som for samfundet i det hele.

Næringens fremtidige trivsel vil i første rekke være avhengig av hvorledes organisasjonen fyller sin ansvarsfulle plass. I den skarpe konkurranse som hersker innen denne produksjon og som fremtidig rimeligvis vil bli enda skarpere, vil den seire som kan produsere de beste varer — pelsverk av høieste kvalitet. Men en slik høi standard i pelsdyravlen oppnåes ikke uten en sterk organisasjon ledet av dyktige menn. Vår pelsdyrnæring har vært i den heldige omstendighet at den har hatt slike dyktige menn i sine organisasjoner, og forhåpentlig vil den heller ikke i fremtiden savne slike førere, når bare de menige — opdretterne — mannjevnt slutter op om dem.

Tellingsresultatene.

Rikets bestand av pelsdyr (voksne og unger) utgjorde ifølge de to hittil holdte tellinger:

	20/10 1929	1/9 1934		20/10 1929	1/9 1934
Sølvrev	29 857	214 063	Mår	35	90
Blårev	1 687	8 246	Mink	308	4 177
Rødrev	550	1 756	Vaskebjørn	49	54
Hvitrev	125	77	Ilder	0	2 276
Korsrev	1 170	2 817	Nutria	0	453
I alt rev	33 389	226 959	Sølvgevling	0	3

Den norske pelsdyravl har, som det vil sees, i de 5 år som ligger mellom de to tellinger, gjennomgått en veldig utvikling. Sølvreven som jo er den dominerende i vår pelsdyravl både hvad verdi og mengde angår, er i antall mere enn syvdoblet. De andre reveslag er også, når hvitrev undtas, øket bra; tilsammen er deres antall 3—4-doblet. Av de øvrige pelsdyr har mink øket meget sterkt, likesom ilder og nutria, som i 1929 ikke var representert, har vunnet nogen utbredelse. I det hele er dog vår pelsdyravl utenom revene av ringe betydning, særlig nu da minkavlen, som man en tid hadde forhåpninger til, i det siste har gått sterkt tilbake.

Denne sterke økning i pelsdyravlen er så meget mere bemerkelsesverdig, som det var i disse år det store krakk i pelsdyravlen fant sted. Det var omkring årsskiftet 1930—31 at det store prisfall i pelsdyr og pelsdyrskinn fant sted, et prisfall så voldsomt at det medførte en hel omveltning i pelsdyravlen. Før dette sammenbrudd fant sted, var det salg av livdyr som spilte den dominerende rolle for det norske pelsdyropdrett. Prisen på livdyr var da også som foran nevnt høi. I 1926—27 var den oppe i 7000 kroner pr. par for bra livdyr; senere gikk den dog adskillig ned, høsten 1929 angis den til 2500—3000 kroner pr. par. Men etter krakket lå livdyrprisene ikke synderlig over skinnprisene, så nu kunde man kjøpe livdyr for like ned til 150 kroner pr. stykke.

Sølvrevavlén var hermed trådt inn i en ny fase. Den måtte nu for å greie sig rasjonaliseres, og produksjonen legges så å si helt over på pelsbasis. At det var en vanskelig tid for pelsdyropdretterne, sier sig selv. Mange bedrifter gikk til grunne; mest gikk det ut over de store selskaper som gjerne var for kostbart anlagt og drevne til å kunne greie denne påkjenning. Av slike var det ikke så få. Op igjennem 1920-årene hadde jo etter hvert de svære priser på så vel livdyr som skinn bevirket at megen usund spekulasjon fant sted i denne bedrift.

Det er etter krakket at den norske pelsdyrbedrift i sterkere grad antar sin særegne struktur. Mens næsten overalt ellers sølvrevopdrett drives vesentlig som hovederhverv, som en annen forretning, så drives den hos oss i alt overveiende grad av gårdbrukere, småbrukere, fiskere o. a. som bierhverv. Derav følger større elasticitet og mere utholdenhet i perioder med lave produktpriser. Dette gjelder ikke alene enkeltmannsbedrifter, men i like grad de små samvirkeforetagender, fornemmelig sameiene, som består av nogen få deltagere, ofte bare 2—3.

Distriktsvis fordeler antallet av rev sig i 1929 og 1934 således:

Antall rev distriktsvis i 1929 og 1934.

	Antall						Prosent			
	1929			1934			1929		1934	
	Voksne	Unger	Tils.	Voksne	Unger	Tils.	Voksne	Alle	Voksne	Alle
Østfold	62	69	131	2 842	4 881	7 723	0.4	0.4	3.5	3.4
Akershus	144	172	316	3 640	6 580	10 220	1.0	0.9	4.4	4.5
Hedmark	342	364	706	4 381	9 261	13 642	2.4	2.1	5.3	6.0
Opland	421	492	913	5 909	11 693	17 602	3.0	2.7	7.2	7.7
Buskerud	912	1 115	2 027	6 464	11 929	18 393	6.4	6.1	7.9	8.1
Vestfold	127	151	278	3 025	5 633	8 658	0.9	0.8	3.7	3.8
Telemark	102	95	197	3 452	6 722	10 174	0.7	0.6	4.2	4.5
Aust-Agder	52	100	152	1 203	2 251	3 454	0.4	0.5	1.5	1.5
Vest-Agder	61	64	125	1 376	2 238	3 614	0.4	0.4	1.7	1.6
Rogaland	118	149	267	3 862	6 344	10 206	0.8	0.8	4.7	4.5
Hordaland	1 095	1 474	2 569	4 300	6 894	11 194	7.7	7.7	5.3	4.9
Sogn og Fjordane .	2 184	3 139	5 323	10 684	18 573	29 257	15.4	15.9	13.0	12.9
Møre og Romsdal ..	5 992	8 663	14 655	14 023	23 895	37 918	42.2	43.9	17.1	16.7
Sør-Trøndelag	1 010	1 237	2 247	4 963	8 423	13 386	7.1	6.7	6.1	5.9
Nord-Trøndelag	835	1 087	1 922	5 924	10 250	16 174	5.9	5.8	7.2	7.1
Nordland	368	401	769	3 616	5 656	9 272	2.6	2.3	4.4	4.1
Troms	165	194	359	1 871	3 270	5 141	1.2	1.1	2.3	2.3
Finnmark	188	212	400	261	308	569	1.3	1.2	0.3	0.3
Rikets bygder	14 178	19 178	33 356	81 796	144 801	226 597	99.8	99.9	99.8	99.8
Byene	23	10	33	128	234	362	0.2	0.1	0.2	0.2
Riket	14 201	19 188	33 389	81 924	145 035	226 959	100.0	100.0	100.0	100.0
De enkelte landsdeler:										
Østlandet	1 245	1 507	2 752	15 971	29 023	44 994	8.8	8.2	19.5	19.8
Oplandene	763	856	1 619	10 290	20 954	31 244	5.3	4.9	12.5	13.8
Sørlandet	215	259	474	6 031	11 211	17 242	1.5	1.4	7.4	7.6
Vestlandet	3 397	4 762	8 159	18 846	31 811	50 657	23.9	24.4	23.0	22.3
Trøndelagen	7 837	10 987	18 824	24 910	42 568	67 478	55.2	56.4	30.4	29.7
Nord-Norge	721	807	1 528	5 748	9 234	14 982	5.1	4.6	7.0	6.6

Antall revegårder og rever fordelt på de naturlige jordbruksområder.

	Antall reve- gårder	Antall rev	Antall rev		Prosentvis fordeling av	
			pr. reve- gård	pr. 1000 inn- byg- gere	reve- går- dene	revene
<i>A. Østlandet og Oplandene.</i>						
I. De sydøstlige slettebygder	587	26 742	45.6	60.1	6.0	11.8
II. Jordbruksbygder inne i landet . . .	216	9 738	45.1	67.0	2.2	4.3
III. Mellebygder eller skogbygder . . .	334	11 059	33.1	79.8	3.4	4.9
IV. Dal- og fjellbygder	838	28 699	34.2	286.7	8.5	12.6
Tilsammen	1 975	76 238	38.6	92.0	20.1	33.6
<i>B. Sørlandet.</i>						
V. Kystbygder	188	3 202	17.0	49.5	1.9	1.4
VI. Skogbygder	127	3 190	25.1	132.7	1.3	1.4
VII. Dal- og fjellbygder	277	6 323	22.8	149.0	2.8	2.8
VIII. Indre mellebygder	187	4 527	24.2	67.1	1.9	2.0
Tilsammen	779	17 242	22.1	86.8	7.9	7.6
<i>C. Vestlandet.</i>						
IX. Skiferlandskapene ved Boknfjord .	66	1 125	17.0	176.5	0.7	0.5
X. Jærens sletteland	144	3 217	22.3	84.2	1.5	1.4
XI. Andre ytre bygder	1 060	15 808	14.9	91.8	10.7	7.0
XII. Indre bygder	1 851	30 507	16.5	221.9	18.8	13.5
Tilsammen	3 121	50 657	16.2	143.0	31.7	22.4
<i>D. Trøndelagen.</i>						
XIII. Kystbygder	722	12 733	17.6	139.0	7.3	5.6
XIV. Ytre fjordbygder	1 110	19 981	18.0	305.4	11.3	8.8
XV. Bygder ved Trondheimsfjorden . .	579	16 153	27.9	182.0	5.9	7.1
XVI. Dal- og fjellbygder	221	4 500	20.4	139.8	2.2	2.0
XVII. Andre indre bygder	739	14 111	19.1	236.1	7.5	6.3
Tilsammen	3 371	67 478	20.0	199.8	34.2	29.8
<i>E. Nord-Norge.</i>						
XVIII. Øyer	176	6 347	36.1	61.2	1.8	2.8
XIX. Kystbygder	209	4 848	23.2	59.5	2.1	2.1
XX. Fjordbygder	145	2 225	15.3	25.9	1.5	1.0
XXI. Innlandsbygder	66	1 562	23.7	70.8	0.7	0.7
Tilsammen	596	14 982	25.1	51.1	6.1	6.6
<i>Rekapitulasjon.</i>						
De beste jordbruksbygder (Omr. 1, 2, 10, 15)	1 526	55 850	36.6	77.9	15.5	24.6
Skogbygder (Omr. 3, 6)	461	14 249	30.9	87.6	4.7	6.3
Kyst- og øybygder (Omr. 5, 13, 18, 19) . .	1 295	27 130	20.9	79.4	13.2	12.0
Andre ytre bygder (Omr. 9, 11, 14, 20) . .	2 381	39 139	16.4	118.7	24.2	17.3
Indre bygder (Omr. 8, 12, 17, 21)	2 843	50 707	17.8	176.8	28.9	22.4
Fjellbygder (Omr. 4, 7, 16)	1 336	39 522	29.6	226.2	13.5	17.4
Rikets bygder	9 842	226 597	23.0	112.5	100.0	100.0

Som man ser, er det en meget sterk økning i reveopdrett i alle fylker. Relativt er økningen størst i de fylker hvor reveavl en i 1929 ennå ikke var synderlig utbredt, og minst i foregangsfylkene. De siste har derfor nu en relativt mindre del av rikets revebestand enn i 1929. Mens således Møre og Romsdal fylke i 1929 hadde 43.9 pct. av rikets revebestand, utgjorde fylkets andel i 1934 bare 16.7 pct., Hordaland gikk ned fra 7.7 til 4.9 pct., Sogn og Fjordane fra 15.9 til 12.9; også for Sør-Trøndelag og Finnmark er det nedgang, for alle de øvrige fylker er det relativ økning.

Pelsdyropdrett drives nu i de aller fleste bygder, det er bare 50 herreder hvor det ikke forekommer. I 1929 var det 328 herreder eller opimot halvdel en av alle herreder hvor pelsdyropdrett ikke forekom.

Mengden av pelsdyrgårder og pelsdyr varierer jo meget bygdene i mellom. Til belysning av i hvad slags bygder det er man mest gir sig av med pelsdyropdrett, har man i tabellen side 11 fordelt pelsdyrholdet slik det faller på hver av de naturlige jordbruksområder, absolutt og i forhold til folkemengde.

Ser vi på rekapitulasjonen for riket viser antallet av rev pr. 1000 innbyggere sig å være størst i dal- og fjellbygdene, hvor det utgjør 226. Dernæst kommer de andre indre bygder, som jo i naturlig beskaffenhet står dal- og fjellbygdene nærmest, her når antallet op i 177. De øvrige grupper av bygder, som har et meget mindre antall rev i forhold til folkemengde, skiller sig ikke så meget fra hverandre, når undtas at de andre ytre bygder når op i 119, mens de øvrige 3 grupper har fra 78 til 88 rev pr. 1000 innbyggere. Det er ellers påtagelig at enkelte distrikters store pelsdyropdrett ikke egentlig kan forklares alene fra deres naturlige beskaffenhet (hva jordbruksforhold angår). Sunnmøres store pelsdyrbestand finnes således mest i område XIV, ytre fjordbygder, og bidrar til å bringe

Sølvrev og sølvrevgårder i forhold til folkemengde m. v.

	Pr. 1000 innbygg.		Pr. revegård			
	Sølvrev- gårder	Antall sølvrev i alt	Voksne handyr	Voksne hundyr	Hvalper i alt	I alt sølvrev
Østfold	2.1	60.2	3.1	7.2	17.8	28.1
Akershus	0.8	41.3	5.2	14.4	35.1	54.7
Hedmark	2.1	84.5	3.2	9.8	26.6	39.6
Opland	3.4	123.1	3.3	9.2	24.0	36.5
Buskerud	5.2	167.3	3.0	8.3	20.7	32.0
Vestfold	1.8	99.0	5.2	13.7	35.5	54.4
Telemark	4.4	112.5	2.2	6.4	16.7	25.3
Aust-Agder	2.8	62.3	2.3	5.4	14.2	21.9
Vest-Agder	4.3	65.8	1.8	4.0	9.5	15.4
Rogaland	5.7	100.7	2.1	4.6	11.1	17.8
Hordaland	4.7	66.9	1.9	3.7	8.8	14.4
Sogn og Fjordane	19.5	309.3	1.9	4.0	10.0	15.9
Møre og Romsdal	16.3	280.1	2.2	4.2	10.8	17.2
Sør-Trøndelag	4.3	104.9	2.9	6.1	15.0	24.0
Nord-Trøndelag	7.9	171.4	2.6	5.4	13.6	21.6
Nordland	2.4	54.6	3.0	5.8	13.8	22.6
Troms	2.0	62.1	3.3	7.5	19.2	30.0
Finnmark	0.6	8.6	3.1	4.2	8.1	15.4
Rikets bygder	4.5	106.1	2.5	5.6	14.2	22.3

tallene for denne gruppe meget høiere op enn tilfellet er ellers i landet. Og fjellbygder finnes det — efter denne inndeling — overhodet ikke i Møre og Romsdal. For Sunnmøre må altså årsaken til det store pelsdyrhold søkes på andre områder, se herom hvad foran er anført.

Men frasett slike undtagelser er det altså et større pelsdyrhold i fjellbygder og andre indre bygder, et relativt mindre i de ytre bygder og i de beste jordbruksdistrikter.

Jordbrukets bruksstruktur synes å ha nogen innflytelse så vel hvad angår pelsdyrholdets størrelse i forhold til folkemengde, som hvad angår de enkelte pelsdyrgårders størrelse. Til belysning av dette forhold forsåvidt sølvrev angår, hitsettes den fylkesvise tabell side 12.

Hvad revegårdenes størrelse angår, er det tydelig at i distrikter med relativt store jordbruk, der er revegårdene gjennemgående større enn i distrikter med små bruk. Således har Akershus og Vestfold de største sølvrevgårder med henholdsvis 54.7 og 54.4 rever pr. gård, hvorefter følger Hedmark med 39.6, Opland med 36.5 og Buskerud med 32.0. På Sørlandet og Vestlandet er revegårdene betydelig mindre, i Trøndelagen noget større, men dog betydelig mindre enn på Østlandet.

Hvad derimot det samlede antall sølvrev angår, er det distriktene med de små bruk og de små revegårder som har flest rever i forhold til folkemengde. Øverst kommer Sogn og Fjordane med 309.3 og Møre og Romsdal med 280.1 sølvrev pr. 1000 innbyggere. Østlandets og Oplandenes brede bygder har her lave tall, således Akershus 41.3, Østfold 60.2, Hedmark 84.5, Vestfold 99.0. Når Opland og Buskerud har noget høiere tall, skyldes dette disse to fylkers fjellbygder, der jo i sin bruksstruktur ikke skiller sig så meget fra f. eks. Vestlandets.

I distrikter med små bruk er det altså gjennemgående mange og små revegårder, i distrikter med større bruk få, men noget større revegårder. For øvrig fremgår det av tallene at det er andre omstendigheter som i flere distrikter har grepet sterkere inn. Således skyldes Møre og Romsdals og Sogn og Fjordanes fremskutte stilling i denne henseende ganske andre omstendigheter; brukene her er nemlig ikke mindre enn i mange andre distrikter, på Sørlandet er de f. eks. mindre, men her er jo revebestanden særlig liten. Hvad der kan ha bidratt til de nevnte distrikters fremskutte stilling i pelsdyropdrettet er foran omhandlet.

I følge tabell 1 var det i riket pr. 1 september 1934 77 938 voksne *sølvrever*, derav 23 842 handyr og 54 096 tisper. Det var altså noget mere enn 2 tisper pr. handyr. Mengdeforholdet er noget forskjellig i de forskjellige distrikter. Flest tisper i forhold til antall handyr er det på Oplandene, hvor det nærmer sig 3 tisper for hvert handyr, dernæst kommer Østlandet og Telemark. Relativt minst antall tisper er det på Vestlandet, i Trøndelagen og Nord-Norge, hvor det er under 2 tisper pr. handyr.

Innskrenkning i handyrenes antall er noget som er praktisert først i de siste år. I den første tid revene holdtes i fangenskap gjaldt det jo som en fastslått rettesnor for dyrenes røkt, at de skulde ha det mest mulig som i fri tilstand, herunder også at det skulde være 1 handyr for hver tise. Senere lærte man at det i besparende retning kunde lempes meget på disse fordringer. Overgangen til polygam parring er i de norske revegårder mest skjedd i årene efter det store krakk i pelsdyravlen 1930—31, da det mere enn før gjaldt å innføre besparelser i bedriften.

Det hersker visstnok delte meninger om hvorvidt denne innskrenkning av hannenes antall har vært udelt heldig. Det har vært antydnet at uteblivelse av brunst samt resultatløs parring i den utstrekning som i de senere år skyldes

det innskrenkede hanmateriale; man mener iallfall å ha iaktatt at uhellene i avlen er blitt flere eftersom antallet av hanner er innskrenket. Chefinspektør Rochmann hevder at avlsresultatene har vært best der hvor man hadde et like stort antall hanner og hunner. Han forteller at i 1928 var det næsten ukjent at enkelte tisper ikke var brunstige, men forholdene hadde stadig forverret sig, og man regnet nu (mars 1935) at 15 pct. av tispene var satt ut av avlen av den grunn; antall golde tisper var i hvert fall øket samtidig med at hannenes antall var innskrenket.

Fra annet hold hevdes at den polygame parring gir heller sikrere resultat enn tilfellet var den tid man holdt én han for hver tise. Og besparelsene er betydelige; man sparer utlegg til hanner og til føring, og man kan utnytte de beste hanner meget mere hvert år enn før. Flere selger tisper parret, og det er da en stor fordel for begynnere å slippe å kjøpe og føre hanner det første året.

Pelsdyrtellingen viser resultater som synes å tyde på at den polygame parring ikke har slike uheldige virkninger som enkelte antar. Sammenholder man i tabellen s. 15 antallet av tisper pr. 100 handyr med pct. tisper som fikk unger, viser det sig at det fylke som har flest tisper pr. 100 handyr (Hedmark) også har den høieste pct. for fødende tisper. Blandt landsdelene står Oplandene øverst i begge henseender; dernæst følger Østlandet som nr. 2 i begge henseender. Tallene peker bestemt i den retning at polygam parring i den utstrekning den hittil er drevet så langt fra viser dårlig innvirkning på avlen, men heller det motsatte.

Man har av tellingsoppgavene anledning til å beregne hvorledes mengdeforholdet mellom hanner og tisper vil stille sig i 1935. Antallet av dyr som antokes å skulle bli pelset i sesongen 1934—35, angis nemlig særskilt for hanner og tisper. Ved hjelp av disse oppgaver kan man så beregne den samlede bestand av voksne dyr i 1935 fordelt på hanner og tisper. Det viser sig da å bli 34 478 hanner mot 75 981 tisper eller 220 tisper pr. 100 hanner, mens det tilsvarende tall for 1934 var 227. Det relative antall tisper viser altså en ubetydelig nedgang. Under søker man dette forhold for de enkelte fylker (se tabellen s. 17), viser det sig at det bare er de 4 fylker Vest-Agder—Sogn og Fjordane og Finnmark som viser stigning i det relative antall tisper, de øvrige 14 fylker viser nedgang. Gjennemgående er det skjedd en utjevning slik at tallene for de enkelte fylker i denne henseende varierer mindre i 1935 enn i 1934. Det høieste og laveste tall for antall tisper pr. 100 hanner var således i 1934 303 (Hedmark) og 136 (Finnmark), i 1935 derimot 279 og 147 for de samme to fylker. Det ser altså ut for at man for tiden iallfall ikke tør gå videre i polygam parring av revene, men heller så smått øker hannenes relative antall, særlig er denne bevegelse merkbar innen Østlandet og Oplandene, hvor antall hanner er relativt lavest.

Det relative antall tisper som i 1934 fikk unger, utgjorde for riket 70.6 pct.; 29.4 pct. eller hele 15 924 tisper skal således ha vært unddratt avlen. Det er mange som tror at det relative antall av golde tisper har vært i stigende, men noget sikkert om dette vet vi ikke. Distriktsvis er det ikke så rent liten forskjell i denne henseende. Det er en sammenhengende gruppe av fylker med særlig høie tall for fødende tisper, nemlig de 4 fylker Hedmark—Vestfold. De laveste tall har Finnmark og Vest-Agder.

Antall hvalper pr. 100 mordyr utgjorde for riket 427; for fylkene veksler det fra 446 i Rogaland til 395 i Finnmark. Sørlandet og Vestlandet har gjennemgående de høieste tall, Østlandet og Oplandene de laveste, men forskjellen er ikke stor. Det almindelige er 3—6 hvalper pr. tise, mere undtagelsesvis over eller under dette antall. Det største kull iflg. tellingen er på 11.

Tapet av hvalper er nokså stort, hele 16.5 pct. av antall fødte. For fylkene

Sølvrev pr. 1. september 1934.

	Antall voksne dyr		Antall tisper pr. 100 handyr	Av tispene fikk unger i 1934		Antall fødte hvalper		Av hvalpene døde		Antall hvalper som levet op pr. 100 mordyr
	Handyr	Tisper		Antall	Prosent	I alt	pr. 100 mordyr	I alt	I pct. av fødte	
<i>I. Bygdene fylkesvis.</i>										
Østfold	793	1 867	235	1 283	68.7	5 433	423	850	15.6	357
Akershus	936	2 577	275	1 811	70.3	7 485	413	1 208	16.1	347
Hedmark	1 027	3 115	303	2 371	76.1	10 399	439	1 916	18.4	358
Opland	1 396	3 955	283	2 951	74.6	12 107	410	1 833	15.1	348
Buskerud	1 685	4 594	273	3 381	73.6	13 896	411	2 457	17.7	338
Vestfold	796	2 088	262	1 537	73.6	6 487	422	1 076	16.6	352
Telemark	872	2 490	286	1 744	70.0	7 500	430	1 034	13.8	371
Aust-Agder	351	833	237	589	70.7	2 619	445	437	16.7	370
Vest-Agder	418	912	218	589	64.6	2 597	441	421	16.2	369
Rogaland	1 177	2 578	219	1 746	67.7	7 789	446	1 604	20.6	354
Hordaland	1 402	2 761	197	1 832	66.4	7 891	431	1 318	16.7	359
Sogn og Fjordane	3 265	6 945	213	4 840	69.7	20 939	433	3 513	16.8	360
Møre og Romsdal	4 588	8 714	190	6 046	69.4	26 184	433	3 889	14.9	369
Sør-Trøndelag	1 498	3 184	213	2 218	69.7	9 310	420	1 504	16.2	352
Nord-Trøndelag	1 787	3 774	211	2 664	70.6	11 191	420	1 757	15.7	354
Nordland	1 181	2 258	191	1 552	68.7	6 658	429	1 284	19.3	346
Troms	555	1 256	226	890	70.9	3 897	438	692	17.8	360
Finnmark	77	105	136	66	62.9	261	395	59	22.6	306
Rikets bygder	23 804	54 006	227	38 110	70.6	162 643	427	26 852	16.5	356
» byer	38	90	237	62	68.9	257	415	23	8.9	377
Riket	23 842	54 096	227	38 172	70.6	162 900	427	26 875	16.5	356
<i>De enkelte landsdele.</i>										
Østlandet	4 210	11 126	264	8 012	72.0	33 301	416	5 591	16.8	346
Oplandene	2 423	7 070	292	5 322	75.3	22 506	423	3 749	16.7	352
Sørlandet	1 641	4 235	258	2 922	69.0	12 716	435	1 892	14.9	370
Vestlandet	5 844	12 284	210	8 418	68.5	36 619	435	6 435	17.6	359
Trøndelagen	7 873	15 672	199	10 928	69.7	46 685	427	7 150	15.3	362
Nord-Norge	1 813	3 619	200	2 508	69.3	10 816	431	2 035	18.8	350

varierer tapet fra 13.8 pct. i Telemark til 22.6 pct. i Finnmark. Byene har et særlig lavt tall for tap, nemlig 8.9 pct.

Tallene i tabellens siste rubrikk angir hvor mange hvalper som levet op pr. 100 mordyr. Lite tap i forbindelse med store kull gir altså høie tall her. Best står Agder-fylkene, Aust-Agder med 371 og Vest-Agder med 370 og Rogaland og Møre og Romsdal med 369. De laveste tall opviser Finnmark med 306 og Buskerud med 338, mens det gjennomsnittlige for riket var at 356 hvalper pr. 100 mordyr levet op.

På grunnlag av tellingens opgaver over pelsdyrbestanden pr. 1 september 1934 og det antall som aktes pelset vinteren 1934—35, kan størrelsen av pelsdyrbestanden det følgende år beregnes. Bestanden av sølvrev utgjorde pr. 1 september 1934 214 063, pelsingen er opgitt til 103 604 (16 526 voksne dyr og 87 078 hvalper) eller 48.4 pct. av bestanden, den resterende bestand utgjør da 110 459 dyr som utgjør den voksne bestand i 1935. Fordelt på hanner og tisper fremkommer da følgende tall for antall sølvrev:

Voksne dyr i 1934	23 842 hanner,	54 096 tisper	tilsammen	77 938
—»— i 1935	34 478 »	75 981 »	»	110 459
Stiging i antall	10 636 hanner,	21 885 tisper	tilsammen	32 521
» i pct.	44.6 »	40.5 »	»	41.7

Høsten 1934 planlagdes det altså en betydelig utvidelse av sølvrevavlenn. Denne utvidelse gjaldt ikke alene de bestående revegårder, det skjedde også megen nystartning av revegårder høsten 1934 og senere, herom er det fremkommet en mengde opplysninger fra de forskjellige distrikter. Prosentvis kan ikke antall revegårder være øket så sterkt som antall rev, da jo det meste av forøkelsen må antas å komme på de gamle revegårder.

Ovenfor har man på grunnlag av pelsingsoppgavene beregnet bestanden av voksne sølvrev i 1935. Det vil da være av betydelig interesse å kunne gå et skritt videre og beregne det forventede hvalpetall i 1935, slik at man får en samlet bestand svarende til den som pelsdyrtellingen angir pr. 1 september 1934. Ved en slik beregning bygger vi på den forutsetning at det prosentvise antall av tisper som får unger og det prosentvise antall av hvalper som lever op blir det samme som i 1934. Man kommer da til det resultat at det av de 75 981 tisper i 1935 vil bli 53 600 som får unger og at antallet av hvalper som lever op vil utgjøre 191 000; sammen med besetningen av voksne blir det da som samlet bestand av sølvrev pr. 1 september 1935 301 500.

Nedenfor gjengis tallene over bestanden av sølvrev i riket for de nevnte tre år:

	Voksne			Hvalper	Ialt
	Hanner	Tisper	Tilsam.		
1929.....	12 579		12 579	17 278	29 857
1934.....	23 842	54 096	77 938	136 125	214 063
1935.....	34 500	76 000	110 500	191 000	301 500

I de 6 år fra 1929 til 1935 er bestanden av sølvrev øket til mere enn det 10-dobbelte; de voksnes antall er henimot 9-doblet, hvalpene 11-doblet. Når antallet av hvalper er øket relativt sterkere enn de voksne, skyldes dette rimeligvis i sin helhet det foran nevnte forhold med innskrenkning i hannenes antall. Om det pr. voksen tisper nu faller flere hvalper enn før er høist tvilsomt.

På neste side bringes endel fylkesvise opgaver over sølvreven i rikets bygder 1934 og 1935.

Sølvrev i rikets bygder 1 september 1934 og 1935 m. v.

Bygdene fylkesvis	Antagelig pelsning i sesongen 1934— 1935	Voksne dyr			Antall tisper pr. 100 hanner		Samlet bestand (voksne + hvalper)		
		1934	1935	Stigning 1934— 1935			1934	1935	Stigning 1934— 1935
					1934	1935			
				Pet.					Pet.
Østfold	3 567	2 660	3 674	38.1	235	230	7 241	9 957	37.5
Akershus	5 097	3 513	4 691	33.5	275	268	9 788	13 029	33.1
Hedmark	6 614	4 142	6 009	45.1	303	279	12 623	18 059	43.1
Opland	7 761	5 351	7 849	46.7	283	270	15 610	22 723	45.6
Buskerud	8 286	6 279	9 439	50.3	273	250	17 725	26 207	47.9
Vestfold	4 852	2 884	3 430	18.9	262	262	8 282	9 861	19.1
Telemark	4 679	3 362	5 260	56.5	286	264	9 939	15 169	52.6
Aust-Agder	1 655	1 184	1 711	44.5	237	216	3 366	4 767	41.6
Vest-Agder	1 261	1 330	2 245	68.8	218	231	3 506	5 979	70.5
Rogaland	3 798	3 755	6 142	63.6	219	228	9 940	16 376	64.7
Hordaland	4 890	4 163	5 853	40.6	197	208	10 743	15 277	42.2
Sogn og Fjordane	13 133	10 210	14 513	42.1	213	215	27 646	39 378	42.4
Møre og Romsdal	17 315	13 302	18 279	37.4	190	184	35 594	48 622	36.6
Sør-Trøndelag	6 139	4 682	6 346	35.5	213	196	12 485	16 653	33.4
Nord-Trøndelag	7 200	5 561	7 799	40.2	211	198	14 999	20 759	38.4
Nordland	4 493	3 439	4 320	25.6	191	177	8 813	10 884	23.5
Troms	2 520	1 811	2 496	37.8	226	209	5 016	6 805	35.7
Finnmark	163	182	222	22.0	136	147	385	476	23.6
Rikets bygder	103423	77 810	110278	41.7	227	220	213701	300981	40.8

Efter de opnåede gennemsnittspriser kan verdien av de i sesongen 1934/35 omsatte sølvrevskinn ansettes til ca. 16 mill. kroner; for neste sesong skulde verdien efter samme priser bli ca. 25 mill. kroner.

Tabell 2 bringer opgaver over antall dyr og besetninger av de forskjellige slags pelsdyr. Næst efter sølvreven, som jo overalt i riket er det dominerende pelsdyr, er blåreven av størst betydning med en samlet bestand på vel 8000 stykker. Av de øvrige reveslags finnes korsrev og rødrev i alle fylker, dog i mindre mengder. Som for sølvrevens vedkommende er det de to fylker Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal som opviser størst antall av korsrev og rødrev. Hvitreven er uten nevneverdig betydning og antallet av denne har siden 1929 gått sterkt tilbake. Av de øvrige dyr er det *mink* og *ilder* som er av nogen betydning. De har begge sin største utbredelse på Østlandet og Oplandene. *Nutria* er forholdsvis ny her i landet og ennå av liten betydning. *Vaskebjørn* fantes det nogen få av allerede i 1929; den er fremdeles uten betydning.

På samme vis som foran for sølvreven har man beregnet den sannsynlige bestand i 1935 også for de andre pelsdyrarter. Denne beregning viser følgende resultat:

	Total bestand		Prosentvis endring 1934—1935
	1934	1935	
Sølvrev	214 063	301 500	+ 40.8
Blårev	8 246	9 359	+ 13.5
Hvitrev	77	103	+ 33.8
Korsrev	2 817	2 992	+ 6.2
Rødrev	1 756	1 507	+ eventuelt innfan- gede (i 1934 vel 300 stk.)

	Total bestand		Prosentvis endring
	1934	1935	1934—1935
Mår	90	93	+ 3.3
Mink	4 177	5 005	+ 19.8
Ilder	2 276	3 250	+ 42.8
Nutria	453	644	+ 42.2
Vaskebjørn	54	46	÷ 14.8
Sølvrevling	3	3	—

Frasett sølvrevene er det gjennomgående ikke tegn til nogen sterk forøkelse av bestanden. For blårev er forøkelsen liten, hvitrev er fremdeles uten nevneverdig betydning, korsrev viser minimal forøkelse. Rødrevopdrettet er for en ikke liten del basert på innfangede villrev, og med de nuværende høie fôrpriser, og de for rødrevskinn lave priser kan nogen utvidelse av dette opdrett neppe ventes.

Hvad de andre pelsdyr angår, viser opgavene en sterk økning i *nutria*-opdrettet. Denne gren av pelsdyravlen er dog ennå så ny at en vesentlig del av ungetillegget går til livdyr. Hvad *ilder* angår, er det med de siste års priser og omsetningsforhold for ilderskinn neppe sannsynlig at det vil bli så sterk økning som beregningen antyder. At ikke en større del av besetningen ved tellingen var opført til pelsing skyldes rimeligvis mere vanskelighetene med å få solgt skinnene enn ønsket om å utvide bedriften. Ilderopdrettet sies ellers å ha vært i tilbakegang i de senere år. Opdrettet av *mår* har hittil støtt på store vanskeligheter med hensyn til å få dyrene til å formere sig i fangenskap, dette har hemmet bedriftens utvikling. Vaskebjørn og sølvrevling er uten betydning.

Ved de tider da pelsdyrtellingen blev holdt, blev de første avlsdyr av den ekte *chinchilla* innført til landet fra Syd-Amerika. De er dog ikke kommet med i tellingsopgavene. Nu er det en besetning på 20 dyr som sies å trives utmerket, så utsiktene for denne produksjon synes lovende. Efter forlydende skal det også være forsøkt med opdrett av *sobel*, ved tellingen fikk man dog ingen opgaver herover.

Av de pelsdyrslag som hittil har vært forsøkt her i landet er det således ingen andre enn sølvreven som har fått nogen større betydning, og dens stilling synes i de nærmeste år å bli ennå mere dominerende. Så lenge avsetningen ikke støter på hindringer og prisene holder sig, er det jo intet å si på det, men selv sagt er det en viss risiko forbundet med denne ensidighet.

Tabell 3 inneholder opgaver over *antall revegårder og rev m. v. fordelt efter besetningenes størrelse*. De absolutte og relative tall for revegårdenes og revenes fordeling på hver av de 9 størrelsesklasser utgjør:

Med antall rev	Revegårder		Rever	
	Antall	Pct.	Antall	Pct.
Kl. 1 1—10	3 937	39.9	23 404	10.3
» 2 11—25	3 284	33.3	54 536	24.0
» 3 26—50	1 636	16.6	57 410	25.3
» 4 51—100	757	7.7	51 932	22.9
» 5 101—200	196	2.0	25 626	11.3
» 6 201—300	25	0.3	5 918	2.6
» 7 301—400	11	0.1	3 731	1.7
» 8 401—500	5	0.1	2 282	1.0
» 9 over 500	3		2 120	0.9
Tilsammen	9 854	100.0	226 959	100.0

Antallet av revegårder er størst i kl. 1 og 2, som tilsammen har 7 221 stykker eller 73.2 pct. av det samlede antall. De små revegårder eller bedrifter er altså dominerende. Dette forhold er visstnok sterkere utpreget her enn i andre land. Statistikken over pelsdyropdrettet i andre land er for øvrig høist ufullstendig, men det påstås at pelsdyropdrettet i utlandet mest arter sig som særbedrifter og ikke i almindelighet er så intimt knyttet til jordbruket som tilfellet er her i landet. Nærmest kommer kanskje Canada, hvor man for øvrig endel år har hatt en nokså fullstendig årlig statistikk over pelsdyrnæringen. I Canada utgjorde i 1932 den gjennomsnittlige størrelse av besetningene i revegårdene 39 stykker, mot 22.3 for Norge (i 1934). Ser man hen til antallet av rever, så faller største-parten i klassene 2—4, nemlig tilsammen 163 878 eller 72.2 pct. av hele be-standen.

Særskilt for sølvreven bringer tabell 3 endel opgaver som belyser de mere eller mindre heldige avlsresultater for sølvrevbestanden innen de enkelte størrelsesklasser av revegårder. Gjennomgående viser det sig at avlsresultatene er uheldigst ved de minste revegårder, og at de bedres klasse for klasse med revegårdens tiltagende størrelse, til og med kl. 6. For de øvrige klasser er antall revegårder så lite at tilfeldigheter spiller inn, slik at resultatene blir mindre pålitelige, men også disse peker tydelig i retning av at avlsresultatene bedres med tiltagende størrelse av besetningen. Antallet av mordyr i pct. av antall voksne hundyr er således i rikets bygder under ett for kl. 1 51.9, for kl. 2—6 henholdsvis 69.0, 72.2, 75.9, 79.1 og 81.3; mens antallet av golde tisper for kl. 1 altså utgjør 48.1 pct., utgjør det for kl. 6 bare 18.7 pct. Forholdet gjenfinnes — med variasjoner — i alle fylker, når undtas en avvikelse for Finnmark, hvor revegårdenes antall jo er ganske ubetydelig.

Et tilsvarende uheldig forhold for de små revegårder utviser opgavene over antall døde hvalper i pct. av fødte. For rikets bygder under ett utviser kl. 1 et særlig stort tap, nemlig 29.4 pct., for klassene 2—6 faller tapsprosentene sterkt, de utgjør nemlig henholdsvis 16.9, 15.7, 15.0, 13.3 og 10.3 pct. Mens det altså ved de minste revegårder — de med inntil 10 rever — taptas opimot tredjeparten av hvalpene, så utgjorde tapet i kl. 6 bare tiendeparten. Dette forhold gjenfinnes i alle fylker hvad de minste revegårders særlig uheldige stilling angår og med variasjoner i de øvrige klasser inntil en viss størrelse.

Den her påviste underlegenhet i avlsresultatene ved de små revegårder er et ganske bemerkelsesverdig fenomen, som dog neppe kan virke overraskende. Det kan pekes på nærliggende årsaker til at forholdene er slike. For det første er de minste revegårder gjennomgående de som sist er anlagt. Herav følger jo at erfaring og kyndighet her er mindre enn ellers, også av denne grunn. Den beste røkt må man anta først og fremst finnes ved de bedrifter som er så vidt store at røkten er tillagt en eller flere personer, egentlige røktere, som har anledning til å utføre arbeidet i rett tid og uten forsømmelse, og som har ansvaret for stellet. Særlig ved de minste revegårder tør det mangle meget på kyndighet og på tilstrekkelig tid til å gjennomføre den individuelle pleie som i denne bedrift uavkortet fordres om alt skal gå vel. Mangel på kapital til å kjøpe de beste avlsdyr, gjennomføre formålstjenlig fôring og stell i det hele tatt gjør sig vel også mere gjeldende her enn ved de større revegårder.

Det vilde være av megen interesse å vite om pelskvaliteten på samme vis veksler efter revegårdens størrelse, men herom savnes alle opplysninger. Rimeligvis er de små revegårder også på dette felt noget underlegne fremfor de store.

Man må håpe at denne de små pelsdyrgårders underlegenhet fremfor de større i årenes løp vil kunne bringes til å opphøre. Kyndighet og erfaring vinnes

jo etterhånden under arbeidet. Men dette blir en langsom og kostbar opplæring for såvidt som de «lærepenge» som da må betales nok vil vise sig å bli drøie, og det uten at kyndigheten blir synderlig større. Derfor bør det mere enn før bli anledning for alle som gir sig av med pelsdyrhold eller pelsdyrrøkt gjennom særkurser og på annen vis å erhverve den fornødne teoretiske og praktiske opplæring i bedriften. Ved siden herav bør de små pelsdyrholdere gjennom kooperasjon søke å overvinne de driftsmessige svakheter som de små bedrifter lider mere under enn de store. I så henseende kan man tenke på fellesinnkjøp av førstoffer, redskaper og utstyr, felles kjøleanlegg, felles kjøp av avlsdyr, felles salg av dyr og skinn. Gjennom slikt samvirke som kunde iværksettes og ledes av de bestående sammenslutninger på pelsdyravlens område og om nødvendig støttes ved offentlige bidrag, vil de små bedrifter bli næsten likestilte med de større.

Det ligger nær i denne henseende å sammenligne med jordbruket hvor de små bedrifter lider under tilsvarende mangler og lenge har kjempet for å overvinne disse så vel gjennom kooperasjon, som gjennom høinelse av den faglige utdannelse.

Det vil på ingen måte være heldig om de små bedrifter i pelsdyravlen skulde bli utkonkurrert av de store. Den for Norge særegne struktur av pelsdyrbedriftene, de små pelsdyrgårder i intim kontakt med jordbruket, har vist sig å være en støtte og styrke både for pelsavlen, som navnlig i krisetider ellers lett vilde gå til grunne, og for jordbruket som på flere vis trekker fordel av denne binæring som på naturlig vis innordner sig som en ny gren av husdyrbruket.

Det er mulig at mange av de nuværende små pelsdyrgårder etterhånden vil vokse sig større og derigjennom komme til å lide mindre av de foran beskrevne mangler og hindringer for bedriften. På en måte kan man kanskje si at dette er ønskelig. Her er jo en masse ganske små revegårder, nære 40 pct. av alle når ikke over 10 dyr, hvilket svarer til 1 han, 2 tisper og 6—7 hvalper, og det gjennomsnittlig for riket er 22 dyr, eller 7 voksne (2 hanner og 5 tisper) og 15 hvalper. Man må dog betenke at disse diminutive bedrifters eiere (små jordbrukere, fiskere, arbeidere) i sin almindelighet ikke har så store økonomiske ressurser at større anlegg kan tilrådes, og neppe heller i sin almindelighet vil bli forsøkt, da det her gjelder forsiktige folk som ikke lettelig ror sig lengere ut enn at de i en snever vending kan berge sig i land. Heller ikke kan man se bort fra at pelsdyravlen her i landet nu har vokset sig så stor at spørsmålet om ytterligere utvidelse stiller sig ytterst betenkelig. Men noget som alle kan være med om å anbefale, er de forannevnte reformer for å gjøre driften mere lønnsom også for de minste bedrifter.

Tabell 4 bringer opgaver over *antall pelsdyrgårder og antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt efter eierens livsstilling m. v.* Efter disse opgaver er efterfølgende tabell utarbeidet.

Det mest iøinefallende ved disse tall er den overordentlig store rolle fellesforetagene spiller i det norske pelsdyropdrett. Av rikets 10 125 pelsdyrgårder var omtrent halvparten felleseie; for den aller største del sameier; disse utgjør i antall 4 105 eller 40.5 pct. av rikets pelsdyrgårder, med en besetning på 101 124 dyr eller 43.2 pct. av rikets pelsdyrbestand. Sameiene består oftest av et ganske lite antall deltagere, mest 2 eller 3 og i langt overveiende grad jordbrukere, og ikke så få av deres barn, samt av gårdsarbeidere. Det sies at det er en meget heldig form for start og drift av pelsdyropdrett at to eller flere jordbrukere slår sig sammen om et slikt anlegg som da gjerne legges på eiendommen hos den mest interesserte og antagelig dyktigste opdreter, som så påtar sig røkten. Relativt flest av disse sameier er det på Vestlandet, i Trøndelagen og

**Antall pelsdyrgårder og antall pelsdyr pr. 1/10 1934
fordelt etter eierens livsstilling m. v.**

	Pelsdyrgårder		Pelsdyr		Antall dyr pr. gård gj- snittlig
	Antall	Pct.	Antall	Pct.	
1. Gårdbrukere	2 860	28.25	44 045	18.82	15.4
2. Småbrukere	588	5.81	7 175	3.07	12.2
3. Sønner av gbr. og småbr.	419	4.14	4 620	1.98	11.0
4. Andre selvst. ved landbruk.....	14	0.14	520	0.22	37.1
5. Føderådsmenn.....	10	0.10	114	0.05	11.4
6. Reveiere, revepassere	268	2.65	10 843	4.63	40.5
7. Embedsmenn.....	7	0.07	355	0.15	50.7
8. Bestillingsmenn.....	98	0.97	1 938	0.83	19.8
9. Fiskere	56	0.55	580	0.25	10.4
10. Håndverkere, håndverksarb.	100	0.99	1 653	0.71	16.5
11. Handlende m. v.	99	0.98	3 595	1.54	36.3
12. Andre selvst. næringsdrivende	50	0.49	941	0.40	18.8
13. Bøtjenter	57	0.56	1 973	0.84	34.6
14. Jordbruks- og skogsarbeidere	59	0.58	584	0.25	9.9
15. Berg- og fabrikkarbeidere	40	0.40	375	0.16	9.4
16. Sjømenn, matroser.....	14	0.14	177	0.08	12.6
17. Andre arbeidere	152	1.50	1 403	0.60	9.2
18. Kapitalister, pensjonister	41	0.40	1 176	0.50	28.7
19. Andre	26	0.26	924	0.39	35.5
20. Aktieselskap, lutlag	615	6.07	37 755	16.13	61.4
21. Sameier	4 105	40.54	101 124	43.21	24.6
22. Andelslag, partslag	234	2.31	9 647	4.12	41.2
23. Uoppgitt.....	213	2.10	2 495	1.07	11.7
Rekapitulasjon:					
Enkeltmannseie (1—19)	4 958	48.97	82 991	35.46	16.7
Felleseie (20—22)	4 954	48.93	148 526	63.47	30.0
I alt	10 125	100.00	234 012	100.00	23.1

Nord-Norge; på Østlandet og Oplandene relativt mindre. I startning av aktieselskaper som jo er mere kapitalsterke foretagender med mange deleiere, står derimot de sistnevnte landsdeler foran, mens de noget mindre andelsselskaper er mere jevnt fordelt utover landet. Det gjennemsnittlige antall deltagere i andelsselskapene var forsåvidt revegårdene angår 11.3 mot 4.6 for sameiene. Man kan tenke sig at i distrikter med små jordbruk og liten ledig kapital, der vil de små sameier være den form for sammenslutning som best passer.

De aller fleste pelsdyrgårder er knyttet til jordbruk. Dette gjelder først og fremst de på ovenstående tabell under 1—6 opførte livsstillinger. Envidere kan man hertil regne sameiene hvis deleiere efter tallrike anførsler på skjemaene må antas i de aller fleste tilfeller å tilhøre bondestanden. Ennvidre finnes det ikke få jordbrukere blandt de øvrige livsstillinger så vel som deleiere i de øvrige fellesforetagender, aktieselskap og andelslag. Man anslår derfor neppe jordbrukerklassens andel i pelsdyropdrettet for høit om man, som nevnt, i sin helhet henregner de i tabellen under nr. 1—6 og nr. 21 hertil. Jordbrukernes andel i pelsdyropdrettet vil da omfatte 8 264 pelsdyrgårder med 168 441 dyr, utgjørende henholdsvis 81.6 og 72.0 pct. av det hele.

På tellingsskjemaet var opstillet spørsmål ikke alene om hvorvidt pelsdyrgården var forbundet med jordbruk, men også om hvor stort innmarksareal

dette jordbruk eventuelt hadde. Disse opgaver mangler ofte på skjemaene; for ca. 5 600 pelsdyrgårder er oppgitt at de er forbundet med jordbruk (se tab. 7) og for ca. 5 000 av disse er tillike størrelsen av innmarksarealet angitt. Dette antall fordeler sig på følgende 6 størrelsesklasser:

Med inntil 10 dekar innmark, 283 bruk el. 0.24 pct. av alle bruk i denne klasse.

10—20	—»—	551	»	»	1.14	»	—»—
21—50	—»—	1927	»	»	2.58	»	—»—
51—100	—»—	1565	»	»	4.23	»	—»—
101—200	—»—	540	»	»	3.43	»	—»—
over 200	—»—	127	»	»	2.46	»	—»—

Tilsammen 4993 bruk.

Omkring 70 pct. av de pelsdyrgårder for hvilke slike opgaver foreligger er forbundet med smågårder på 20—100 dekar innmark. Dette synes et sannsynlig resultat, da jo — som før nevnt — pelsdyrgårdene gjennomgående er tallrikst i distrikter hvor den slags bruk er fremherskende.

De øvrige livsstillinger er lite representert; alene de handlende m. v. (mest landhandlere) og håndverkere kommer op i 100 pelsdyrgårder. Klassene 14—17, arbeidere av forskjellig slags, har tilsammen 265 pelsdyrgårder, som dog gjennomgående er små; mange arbeidere har ildergårder.

I tabell 5 er inntatt opgave over *antall revegårder fordelt efter anleggsår*. Disse opgaver er forsåvidt angår første halvdel av 1920-årene omhandlet foran. Som det vil sees er det først omkring midten av 1920-årene at reveopdrettet tar fart. I 1925 startedes det 151 revegårder, 1926 197 og i 1927 531 gårder, av de som nu eksisterer. Det er først og fremst Møre og Romsdal fylke, dernæst Sogn og Fjordane som i disse år bringer tallene så høit op; i 1927 kommer også Buskerud (Hallingdal), Hordaland og Sør-Trøndelag langt frem. I 1928 og 1929 steg nyanleggene til henholdsvis 668 og 1574, og nu blir også andre distrikter grepet av bevegelsen; Østlandet, Oplandene og Trøndelagen hadde mange nyanlegg i 1929, likeså Nordland fylke.

Året 1929 betegner et foreløbig toppunkt i nystartingen. Krakket 1930—31 bragte et tilbakeslag; i 1931 var således nystartingen gått ned til halvparten mot to år tidligere. Men allerede i 1932 er nyanleggene oppe i 1 146 og det følgende år i 2 677. Året 1934 hadde rimeligvis likeså stort, om ikke større antall nye revegårder, men opgavene omfatter jo bare en mindre del av disse, idet de fleste revegårder anlegges utover høsten, altså senere enn tellingsdagen.

Opgavene i tab. 5 omfatter som nevnt alene de revegårder som pr. 1 september 1934 eksisterte. Hadde opgavene omfattet *alle* i hvert enkelt år oprettede revegårder, vilde antallet selvsagt blitt betydelig høiere, idet en mengde revegårder i årenes løp er nedlagt.

Tabell 6 bringer opgaver over *forbruket av de viktigste fôrmidler til reveopdrettet* i året 1 september 1933—31 august 1934. Slike opgaver innkom ikke fra alle reveopdrettere. I alt innkom det opgaver fra besetninger med 143 036 rev eller henimot $\frac{2}{3}$ av revebestanden.

Ved beregningen av det totale fôrforbruk har man gått ut fra at fôringen innen hvert enkelt fylke har vært den samme for de besetninger man ikke har fått fôropgaver fra, som gjennomsnittlig for de som har gitt slike opgaver. Det funne gjennomsnittsforbruk pr. rev er multiplisert med det samlede antall rev i fylket ved tellingen. Resultatene av denne beregning er tatt inn i tabellens avdeling A.

Fôrforbruk pr. beregnet voksen årsrev — tabellens avdeling B — er utregnet på følgende måte: Fôropgavene ved tellingen gjelder forbruksåret 1 september 1933 til 31 august 1934, og omfatter altså en vekslende bestand. For de voksne avlsdyr i 1934 er beregnet full årsfôring. For de dyr som var i besetningen 1 september 1933 men blev pelset i sesongen 1933—34, er regnet med gjennomsnittlig 3 måneders fôring pr. dyr (1 september—1 desember); antallet av disse er skjønnsmessig beregnet. For hvalpene som er født i 1934, er det regnet med full fôring som for voksen rev i 3 måneder (1 juni—1 september) av det fôringsår oppgavene gjelder. Som årsrev er altså regnet avlsdyrbestanden i 1934 + $\frac{1}{4}$ av det antall rev som blev pelset høsten 1933 + $\frac{1}{4}$ av antallet hvalper i 1934. Det er ved beregningen ikke tatt hensyn til det økede fôrforbruk hos de drektige og senere diegivende tisper. Heller ikke er det regnet med de hvalper som er opgitt som døde ved sykdom eller uhell, idet man har gått ut fra at dødeligheten er størst mens de er ganske små. Det samlede fôrforbruk av de forskjellige fôrmidler (tabellens avdeling A), er så for hvert fylke dividert med det beregnede antall årsrev i fylket.

Likesom man foran har beregnet pelsdyrbestandens størrelse et år frem i tiden fra tellingsdagen, har man også beregnet fôrforbruket til revene for det år som begynner med tellingsdagen, altså for året 1 september 1934—31 august 1935. Nedenfor sammenstilles resultatene av denne beregning med det etter tellingen beregnede fôrforbruk.

Beregnet fôrforbruk i revegårdene

	$\frac{1}{9}$ 1933— $\frac{31}{8}$ 1934 Tonn.	$\frac{1}{9}$ 1934— $\frac{31}{8}$ 1935 Tonn
Hvalkjøtt	2 324.0	
Annet kjøtt	3 806.9	
Innmat av husdyr	4 210.7	
Kjøttmel.....	652.7	
<hr/>		
Tilsammen kjøttstoffer	10 994.3	15 290
<hr/>		
Fersk fisk og sild.....	2 849.8	
Tørrfisk og fiskemel	1 596.6	
<hr/>		
Tilsammen fiskefôr.....	4 446.4	6 190
<hr/>		
Melk	3 120.1	
Forskjellig melfôr	878.9	
Brød, kjeks, kavringer	410.7	
Egg	74.9	
Grønnsaker, frukt, poteter	541.8	
<hr/>		
Tilsammen annet fôr	5 026.4	7 000
<hr/>		
I alt fôr	20 467.1	28 480
<hr/>		

Det er ganske anselige fôrmengder revene fortærer: 15 300 tonn kjøttstoffer, 6 200 tonn fiskefôr og 7 000 tonn av annet fôr, tilsammen 28 500 tonn fôr i innværende sesong mot 20 500 i foregående.

Den største interesse knytter sig til kjøttfôret, både fordi dette er og må være revenes hovedfôr, som fordi det er det kostbareste og vanskeligst tilgjengelige av de fôrmidler som finner anvendelse ved reveopdrettet. Vanskelig tilgjengelig er det vel ikke forsåvidt som det her i landet produseres kjøtt nok til revene, likesom produksjonen lettelig kan forøkes. Den årlige produksjon av kjøtt fra storfe, småfe og hest er beregnet til å utgjøre 60 000 tonn, hvorav 45 000 kommer i markedet. Den samlede vekt av forbrukte kjøttstoffer til revene utgjør altså for inneværende sesong bare tredjeparten herav, og det rene husdyrkjøtt som forbrukes utgjør for de to år henholdsvis bare 3 800 og 5 300 tonn eller henholdsvis 12-parten og 8—9-parten av det norske husdyrkjøtt som omsettes.

Det er altså kjøtt nok, men prisene på dette kjøtt er så vidt høie, at bruken av det til revemat må innskrenkes mest mulig. Til revemat må det derfor mest anvendes avfallsprodukter som innmat av dyr, selvdøde og nødslaktede dyr; ved siden herav hvalkjøtt. Innmat av husdyr er et utmerket revefôr, hvorfor det da også er meget søkt, og er derfor steget sterkt i pris. En gammel opdretter forteller at han i de første årene betalte 50 øre pr. avfall, mot nu 15—20 kr. og enda er det vanskelig å opdrive. Allerede i 1933 sies tilgangen på innmat og annet avfallskjøtt å være helt utilstrekkelig, og senere er jo revebestanden øket voldsomt, mens mengden av nevnte avfallsvare er omtrent den samme og neppe vil stige synderlig i de nærmeste år. Reveopdretterne må altså til sin sterkt økede revebestand skaffe langt større mengder enn tidligere enten av husdyrkjøtt eller også hvalkjøtt. Regner vi at forbruket av avfallskjøtt blir det samme i 1934—35 som året før, vil det til den økede revebestand av kjøtt fra husdyr og hval i 1934—35 trenges 11 000 tonn mot 6 800 året før. Når det tenkes at husdyrkjøttet er så dyrt at det faller ulønnsomt å bruke som revefôr, mens hvalkjøttet ofte er vanskelig tilgjengelig iallfall som frisk ubedervet vare og til regningssvarende priser, vil man forstå, at de mange klager som fremkommer fra reveeierne over fôrsituasjonen hvad kjøtt angår, er fullt berettiget. Her står vi ved det for tiden vanskeligste spørsmål i reveopdrettet. Mangen en reveeier har nødt og tvungen måttet anvende større mengder av erstatningsfôr enn han egentlig finner forsvarlig.

Som før nevnt var det etter det store krakk i pelsdyravlen, og da det tillike blev vanskelig å skaffe fôr til nogenlunde rimelige priser at det spørsmål blev aktuelt å kunne finne fôrmidler av animalsk eller vegetabilsk art, som kunde erstatte kjøttfôringen. Det igangsattes da forsøk navnlig for å få bragt på det rene hvorledes, og i hvilken grad den vanlige kjøttfôring kunde erstattes med hvalkjøtt, fisk, melk eller med vegetabiliske eggehviteoffer (kraftfôr).

Tellingens fôropgaver viser oss nu hvor langt man er kommet i denne mere eller mindre tvungne omlegning av fôringen. Av kjøttstoffer og fiskefôr anvendtes der i 1933—34 15 441 tonn, herav utgjorde kjøttet 71.2 og fisken 28.8 pct. Av den samlede fôrmengde 20 500 tonn utgjorde kjøttfôret 53.72 pct., fiskefôret 21.72 pct. og de andre fôrstoffer 24.56 pct., regnet etter de anvendte vektmengder av hvert slags, uten nogen omregning for å gjøre dem mere likeverdige. En slik beregning lar sig nemlig ikke utføre all den tid de grunnleggende fysiologiske fôringsforsøk ikke er foretatt.

Det hersker for øvrig blandt ekspertene delte meninger om hvor langt man kan og bør gå med å erstatte kjøttfôret med andre fôrmidler. Med bare 54 pct. kjøttstoffer i fôret mener enkelte at man allerede er gått for langt. Andre mener at man ved et heldig valg av erstatningsfôr uten skade kan gå enda videre. Den kanadiske spiseseddel lyder jo på 60—80 pct. kjøtt i fôret.

Det gjennomsnittlig anvendte årsfôr pr. rev utgjorde ifølge tab. 6, avd. B 150 kg. av de forskjellige fôrstoffer tilsammen, herav 80.5 kg. kjøttstoffer, 32.6 kg. fisk og 36.8 kg. annet fôr. Dette svarer til en dagsrasjon av 411 gr. pr. dag. Nedenfor sammenstilles denne opgave med en eldre:

Årsfôr pr. voksen rev:

Efter tellingen: Kjøttstoffer 80.5, fisk 32.6, annet fôr 36.8, tilsam. 149.9 kg.
= 411 gr. pr. dag
Efter eldre opgave: » 58.4, » 36.5, —» 60.3, tilsam. 155.2 kg.
= 425 gr. pr. dag

Det er mulig at dagsrasjonen 411 gr. er noget lav, det sees iallfall at eksperter på området anbefaler 450 gr., enkelte også større rasjoner. Dagsrasjonen 450 gr. svarer til et årsforbruk av 164.25 kg. Hvordan forbruket stiller sig i de forskjellige distrikter vil fremgå av nedenstående tabell.

Årlige fôrmengder i kg. pr. rev.

	Kjøttstoffer	Fisk	Andre fôrstoffer	Tilsammen
Riket	80.5	32.6	36.8	149.9
Bygdene	80.5	32.6	36.8	149.9
Byene	104.5	17.8	27.5	149.8
Østfold	85.8	18.7	45.8	150.3
Akershus	94.5	39.7	37.0	171.2
Hedmark	82.4	29.7	40.4	152.5
Opland	74.7	24.1	44.1	142.9
Buskerud	87.9	16.8	45.9	150.6
Vestfold	121.4	23.3	30.2	174.9
Telemark	95.8	23.1	42.1	161.0
Aust-Agder	70.7	28.3	33.7	132.7
Vest-Agder	78.7	23.6	33.3	135.6
Rogaland	96.7	19.9	28.7	145.3
Hordaland	74.1	28.4	29.5	132.0
Sogn og Fjordane	72.6	32.4	34.2	139.2
Møre og Romsdal	67.1	46.8	36.1	150.0
Sør-Trøndelag	72.9	37.7	32.1	142.7
Nord-Trøndelag	74.1	44.2	36.6	154.9
Nordland	92.3	36.1	32.7	161.1
Troms	90.7	45.4	38.4	174.5
Finnmark	71.0	41.8	35.1	147.9

Det er i det hele ikke så liten forskjell fylkene imellem såvel i samlet fôrforbruk pr. dyr som i bruken av de enkelte slags fôr. Hvad kjøttstoffene angår, så veksler mengdene fra 67.1 kg. i Møre og Romsdal til 121.4 i Vestfold. Kjøttforbruket er størst på Østlandet, i Telemark, Rogaland, Nordland og Troms, minst i Møre og Romsdal, Aust-Agder og Finnmark. Forbruket av fisk er, som rimelig kan være, størst i Trøndelagen og Nord-Norge. Merkelig nok kommer Akershus meget høit i fiskeforbruk. Dette siste skyldes et særlig stort forbruk på nogen store revegårder i Follo, ellers i dette fylke er forholdene omtrent som andre steder på Østlandet. Minst er forbruket av fisk i Buskerud og Østfold med 16.8 og 18.7 kg., adskillig under halvparten av hvad det brukes i fiskeridistriktene. I samlet fôrmengde kommer Vestfold og Troms øverst med 174.9 og 174.5 kg. pr. rev, det minste samlede forbruk har Hordaland med 132.0 og Aust-Agder med 132.7 kg.

Den største vanskelighet i føringsspørsmålet gjelder, som nevnt, kjøttfôret. Den sterke økning i revebestanden gjør at det stadig blir mindre pr. rev av kjøtt og innmat, de stoffer som man *vet* er godt revefôr. Til å øke vanskelighetene bidrar at slaktingen ikke faller jevnt. Her er man dog i den heldige omstendighet at behovet for kjøtt ved revegårdene er størst i månedene august—november, mens hvalpene vokser op og setter pels, og nettop faller sammen med tiden for den største tilførsel av slakt til markedet.

Tilgangen på innmat følger slaktingen, men her har man enn større vanskeligheter, da varen er lett bederverlig, og i det hele vanskelig å forsende over større avstander; man er dog nu kommet så langt at slakteriene selger og forsender slikt avfall i større mengder også til fjerntboende kunder. Således opplyses det ved Oslo slaktheus å være en betydelig omsetning av innmat til revefôr, således at alt det dertil skikkede avfall som ikke finner fordelaktigere avsetning til menneskeføde selges til revefôr. Sådan omsetning foregikk til hele østlandsområdet, bl. a. meget til Hallingdal. Hvor man kunde regne med at fôret kom frem på dagen, blev det sendt ufrosset. For lengere transport, og i de perioder hvor slaktingen var så stor at det ikke blev solgt på dagen, blev det stivfrosset. Det avfall som solgtes til revemat antokes for storfe og hest å veie ca. 12 kg., av kalv og småfe 2 kg. og av svin 3 kg. pr. dyr. Regner man med de nevnte vektmengder revefôr pr. slakt, får man for riket beregnet efter det samlede antall slakt (salg og hjemmeforbruk):

Innmat til revefôr av	6 000 hest	å 12 kg.	72 000 kg.
—»—	» 205 000 storfe	å 12 »	2 460 000 »
—»—	» 1 458 000 kalv og småfe	å 2 »	2 916 000 »
—»—	» 600 000 svin	å 3 »	1 800 000 »

Tilsammen 7 248 000 kg.

Da det til revefôr er medgått bare 4 211 000 tonn innmat, er det altså en betydelig del av dette avfallsfôr som ikke kommer revene til gode. Helst stammer vel dette fra hjemmeslaktede dyr i distrikter hvor reveavl er lite utbredt.

Tabell 7 bringer opgaver over *føringens kostende* forsåvidt reveopdrettet angår. Fôrutgiftene ved reveopdrettet i året 1 september 1933—31 august 1934 er opgitt til 7 638 156 kroner. Pr. rev som var i besetningene tellingsdagen utgjør dette kr. 33.67. Pr. beregnet årsrev blir beløpet adskillig større, nemlig 56 kroner. Beløpet synes høit, men så er jo også føringen i det senere blitt adskillig dyrere enn før. En beregning over verdien av de opgitte totale førmengder efter tidens priser, gir som resultat en samlet verdi som er ubetydelig lavere enn den som opdretterne har gitt ved tellingen. Føringens kostende pr. rev er angitt høiest for Finnmark med kr. 39.92, og lavest for Vest-Agder med kr. 28.72. På grunnlag av opgavene for 1933—34 og den beregnede økning i revebestanden fra 1 september 1934 til 1 september 1935 kan føringens kostningene for året 1 september 1934—31 august 1935 beregnes til kr. 10 600 000.

Opgavene over førmengder og fôrutgifter hører ellers til de mindre sikre. Som tidligere anført innkom der hvad førmengder angår opgaver for bare $\frac{2}{3}$ av revebestanden; mens føringens kostende er opgitt for en noget større del av bestanden; på grunnlag av disse opgaver er altså mengder og verdier beregnet for den hele revebestand. Disse opgaver er i det hele vanskelige å gi, og det må ansees rimelig at opdretterne under inntrykk av de større førmengder som krevdes i tiden nærmest før tellingen er kommet til å gi noget for høie opgaver for året.

Revegårdenes samlede verdi er angitt til 9 737 405 kroner; det er da med-

regnet verdien av maskiner og annet utstyr, likeså verdien av eventuelt særskilt hus for røkteren, hvorimot dyrenes verdi ikke er iberegnet. Gjennemsnittlig pr. revegård blir dette 988 kroner. De norske revegårder er altså ganske billige anlegg. I Canada f. eks. er revegårdenes verdi ansatt til et fire gange høiere beløp, men så utgjør da også der revegårdenes verdi langt opimot besetningenes verdi (pr. 1 januar), mens her i landet besetningenes verdi (pr. 1 september) er 4 ganger så stor som revegårdenes verdi. Revegårdenes samlede verdi er størst i Møre og Romsdal og i Sogn og Fjordane, hvor jo revegårdenes antall er særlig stort; men verdien pr. revegård er størst over Østlandet og Oplandene, minst er den på Sørlandet og Vestlandet.

Tab. 7 inneholder tillike opgaver vedrørende *leiehjelpen ved pelsdyrgårdene*. Ved 1916 pelsdyrgårder eller 19.4 pct. av det samlede antall anvendtes leiet hjelp, ved 7938 eller 80.6 pct. av alle blev røkten utført uten at leiet hjelp trengtes hertil. Dette viser at det norske pelsdyropdrett gjennomgående består av små bedrifter, som røktes av eieren og familie, altså rene familiebedrifter, og som vi tidligere har hørt, utgjør pelsdyropdrettet oftest bare et bierhverv til annet erhverv, i de aller fleste tilfeller jordbruk. Leiehjelpen omfattet i alt 2 203 personer, som tilsammen presterte 584 173 dagsverk, gjennemsnittlig pr. person 265 dagsverk, altså nære $\frac{3}{4}$ år på hver. Hermed kan sammenholdes, at folketellingen i 1930 angir antallet av reverøktere til 1586; heri er da også innbefattet foruten den egentlige leiehjelp også eiere, så vel som familiemedlemmer, forsåvidt de opgav reverøkten som hovederhverv. Men i 1930 utgjorde revebestanden vel neppe over femteparten av hvad den var i 1934. Antar man at arbeidsmengden er steget tilsvarende, vilde en folketelling i 1934 ha opført omkring 8 000 personer som reverøktere.

De andre pelsdyr.

Som det fremgår av de i tabell 1 og 2 meddelte opgaver, er i forhold til antallet av sølvrev antallet av de øvrige pelsdyr ubetydelig; av blårev, hvitrev, korsrev og rødrev tilsammen 12 896 og av mink, ilder, nutria, mår, vaskebjørn og sølvgrevling tilsammen 7 053. Opgavene over karakulsau er ikke medtatt i tabellene, men vil bli omtalt særskilt senere. Avlen av disse andre pelsdyrslag drives for en stor del i forbindelse med sølvrevopdrett, eller kombinert innbyrdes. Av de 10 125 pelsdyrgårder (karakulsauholdere ikke medregnet) man fikk opgaver fra pr. 1 september, drev 9 854 reveopdrett, og herav hadde 9 589 sølvrev. Dette forhold at det relativt ofte drives med flere slags pelsdyr i samme pelsdyrgård, gjør at man ikke kan gi særskilte opgaver over anleggsår, eiendomsforhold o. s. v. vedrørende de enkelte dyreslag, men har måttet innskrenke bearbeidelsen av disse opgaver til å gjelde revegårdene. (Tabell 4 omfatter dog samtlige pelsdyrgårder.)

Opgavene i tabell 2, og som vil bli benyttet i følgende oversikt, over antallet av besetninger av de enkelte pelsdyrslag, angir hvor mange opdrettere i alt som hadde vedkommende dyreslag, uten hensyn til om det blev holdt alene eller sammen med andre. Antallet blir på denne måte større enn det reelle antall pelsdyrgårder.

Idet man henviser til opgavene i tabell 1 og 2, skal det i det følgende gis en kort oversikt over de enkelte pelsdyrslag.

Blårev. Antallet av blårev pr. 1 september 1934 var 8 246 fordelt på 375 besetninger eller gjennemsnittlig 22.0 pr. besetning. Blårevens utbredelse er stort sett langt mere lokal enn sølvrevens. I de fleste fylker finner man størstparten av blårevene samlet i nogen få herreder, således for Hedmark i Os og

Tynset, Opland: Nord-Aurdal og Vestre Slidre, Buskerud: Ål, Hordaland: Vossestrand, Sogn og Fjordane: Aurland, Stryn og Gloppen, Møre og Romsdal: Haram og Valsøyfjord, Sør-Trøndelag: Hølonda og Melhus og Nord-Trøndelag: Sandvollan. De 14 nevnte herreder hadde tilsammen 40 pct. av det samlede antall blårev. Av avlsdyrbestanden i 1934 var det gjennomsnittlig 2.0 hunner for hver han. Av antallet voksne hunner fikk gjennomsnittlig 67.0 pct. hvalper i 1934 med 8.0 hvalper pr. kull. Antallet av mordyr i pct. av antallet voksne hunner var således litt lavere enn for sølvrev, men antallet hvalper pr. kull er betydelig større hos blåreven. Dødeligheten blandt hvalpene synes imidlertid å være relativt stor, idet 25.5 pct. av hvalpene døde, i enkelte fylker betydelig mere. Til pelsing i sesongen 1934—35 er oppgitt 5 643 dyr eller 68.4 pct. av bestanden pr. 1 september 1934. Det skulde da bli igjen en livdyrbestand i 1935 på 2 603 dyr mot 2 244 i 1934. Regner man på samme måte som tidligere omtalt med det samme forhold mellom mordyr og voksne hunner, og de samme forholdstall for ungekullenes størrelse og dødeligheten i 1935 som i 1934, skulde antallet av blårev høsten 1935 kunne anslås til ca. 9 400, en økning fra 1934 på 13.5 pct.

Hvitrev. Antallet av hvitrev pr. 1 september 1934 var 77 fordelt på 16 besetninger eller gjennomsnittlig 4.8 pr. besetning. Av de 77 dyr var dog 30 samlet i én besetning, i Troms. Pr. 20 juni 1929 var oppgitt i alt 125 hvitrev. Bestanden skulde således være gått tilbake.

Korsrev. Av korsrev var det i alt 1 september 1934 2 817 fordelt på 422 besetninger eller gjennomsnittlig 6,7 pr. besetning. Pr. 20 juni 1929 var antallet av korsrev 1 170. De to fylker, Møre og Romsdal og Sogn og Fjordane hadde ved siste telling tilsammen 38.6 pct. av antallet korsrev. Av herreder med relativt stort antall korsrev kan nevnes Selje og Volda. Til pelsing var oppgitt 1 705 eller 60.5 pct. av antallet dyr pr. 1 september. Etter samme beregningsmåte som før omtalt skulde antallet av korsrev høsten 1935 økes til ca. 3 000 eller med 6.2 pct.

Rødrev. Antallet av rødrev var ved tellingen 1 september 1934 1 756 fordelt på 416 besetninger eller 4.2 pr. besetning. Pr. 20 juni 1929 var antallet 550. Rødrevbesetningene er jevnt små og sterkt fordelt, av fylkene har bare Sogn og Fjordane over 200 rødrev i alt i revegårdene. En ganske stor del av hvalpene var oppgitt å være innfanget. Til pelsing var oppgitt 1 018 dyr eller 58 pct. av bestanden.

Mår. Antallet av mår var i alt 90 fordelt på 14 besetninger. Pr. 20 juni 1929 var antallet av mår i pelsdyrgårder 35. Opdrettet av mår synes å møte store vanskeligheter, idet det viser sig meget vanskelig å få den til å formere sig i fangenskap. Av de 40 voksne hunner er bare 6 oppgitt å ha hatt unger i 1934, tilsammen 16, hvorav 3 døde. De 14 mårbesetninger er fordelt på 11 herreder. Det største antall dyr har Voss, Hordaland, 37 stk., dernæst har Ski, Akershus, 18 og Eid, Sogn og Fjordane, 12. I de andre 8 herreder er det bare noen få dyr.

Mink. Næst etter sølvrev og blårev kommer minken høiest i antall dyr med 4 177 fordelt på 144 besetninger eller gjennomsnittlig 29.0 pr. besetning. I 1929 var det samlede antall mink 308. De to fylker Hedmark og Akershus har tilsammen henimot halvdel av minkbestanden i landet. To store minkgårder, en i Hedmark og en i Akershus, hadde tilsammen vel 1 100 dyr eller over $\frac{1}{4}$ av antallet i hele landet og over halvdel av de to fylkers minkbestand. Holder man disse to besetninger utenfor blir gjennomsnittsstørrelsen for de andre 21.5. Næst etter Hedmark og Akershus har Buskerud det største antall mink, 334, og Vestfold 214. Ingen av de andre fylker har over 200.

Av avlsdyrbestanden i 1934 var det 2.2 hunner pr. han. Av de voksne hunner hadde 60.2 pct. unger i 1934, med gjennomsnittlig 4.5 unger pr. kull. Dødeligheten var gjennomgående stor, 28.9 pct. av ungene døde. Til pelsing blev opgitt 2 001 eller 47.9 pct. av bestanden pr. 1 september. Beregnet på samme måte som før skulde minkbestanden høsten 1935 være øket til 5 000 eller med 19.8 pct.

Ilder. Antallet av ilder var 2 276 fordelt på 168 besetninger, gjennomsnittlig 13.5 dyr pr. besetning. Pr. 20 juni 1929 var ilderopdrettet ennå ikke kommet i gang her i landet. Innførselen av avlsdyr av ilder foregikk i 1930 og 1931 med tilsammen vel 1 000 dyr. Skinnene har imidlertid vært vanskelig å omsette og skinnprisen lav. Det er derfor lite sannsynlig at opdrettet av ilder vil bli vedlikeholdt, hvis ikke pris- og omsætningsforholdene endrer sig. Av ilder var det ved tellingen i 1934 ingen store besetninger. Av fylkene hadde Østfold det største antall ilder, 541 eller henimot $\frac{1}{4}$ av rikets; på Vestlandet, i Trøndelagen og Nord-Norge var antallet av ilder ubetydelig. Bare i tre herreder: Berg, Trøgstad og Nedre Eiker var antallet av ilder over 100.

Av avlsdyrbestanden i 1934 var det 2.1 hunner pr. han. Av de voksne hunner fikk 73.3 pct. unger i 1934 med gjennomsnittlig 6.7 unger pr. kull. 31.5 pct. av ungene døde. En tilsvarende beregning som foretatt for de andre pelsdyrslag skulde tyde på adskillig økning i ilderbestanden neste år. De vanskelige omsætningsforhold for skinnene har sannsynligvis ført til at oppgavene over pelsing er blitt for lave.

Nutria. Nutriabestanden var ved tellingen 453 dyr fordelt på 34 besetninger eller gjennomsnittlig 13.3 dyr pr. besetning. Også nutriaopdrettet er kommet igang etter tellingen i 1929. Særskilte oppgaver over innførselen av nutria has ikke. Rogaland og Hordaland har tilsammen vel halvparten av antallet nutria, ellers er de representert i Østfold, Hedmark, Opland, Vest-Agder, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag, i alt i 23 herreder.

Av avlsdyrbestanden i 1934 var det 1.1 hun pr. han. Av de voksne hunner hadde gjennomsnittlig bare 41.5 pct. unger i 1934 med gjennomsnittlig 4.5 unger pr. kull. Av ungene døde 29.3 pct. Nutriaopdrettet er ennå såvidt nytt her i landet, at det meste av tillegget går til livdyr, mens pelsing ennå er beskjeden. En beregning over det sannsynlige antall nutria høsten 1935 gir som resultat, at bestanden vil være øket til henimot 650 dyr eller med 42.2 pct.

Vaskebjørn. Av vaskebjørn var det i alt 54 dyr fordelt på 9 besetninger. Allerede pr. 20 juni 1929 var det 49 vaskebjørner i landet, og etter handelsstatistikken oppgaver innførtes det i årene 1929—31 143 stk. Dette opdrett synes således ikke å ha ført til de ønskede resultater. Det er også nu opgitt flere til pelsing enn tilgangen i året, så antallet vil fremdeles gå tilbake.

Av *sølvrevling*, hvorav det i årene 1930—31 ifølge handelsstatistikken innførtes mellom 250 og 300 stk., fikk man ved tellingen bare oppgave for en besetning i Nordland med 3 voksne dyr og ingen unger.

Som tidligere nevnt blev det høsten 1934 innført fra Syd-Amerika nogen avlsdyr av den ekte *chinchilla* uten at disse er kommet med i tellingsoppgavene.

Foruten de foran nevnte pelsdyr har det også i endel år vært drevet med avl av *karakulsau* for produksjon av de såkalte «breitschwans»- og «persianer»-skinn (skinn av henholdsvis ufødte og av nyfødte lam). Ved jordbrukstillingen i 1929 var antallet av karakulsau opgitt til 110, hvorav 43 voksne og 67 lam. Da denne avl for en stor del drives som kryssningsavl mellom karakulvår og søier av våre almindelige saueslag var spørsmålene formet slik at det spurtes efter antallet av karakulvårer, antallet av søier bedekket av karakulvår i 1934 (for skinn-

produksjon i 1935) og antallet av produserte breitschwans- og persianerskinn i 1934 (etter bedekning i 1933). Oppgavene gir således ikke det samlede antall sauer av karakulrasen, idet det for søiene ikke er skilt mellom karakulsoier og andre. Tidspunktet for tellingen var visstnok ikke det beste for disse oppgaver, idet det fra enkelte hold blev oplyst at bedekningen pågikk også etter tellings-tiden (november—desember). Enkelte steder er antallet av bedekkede søier så lite i forhold til antallet av karakulværer, at oppgavene neppe er fullstendige.

Med disse forbehold gjengis resultatet av tellingen i nedenstående tabell, fylkesvis:

Karakulsau.

	Antall eiere	Antall karakulværer 1 septbr. 1934	Antall søier bedekket av karakulværer i 1934	Antall produserte skinn i 1934	
				Breitschwans (av ufødte lam)	Persianer (av nyfødte lam)
Østfold	8	¹⁾ 12	60	1	9
Akershus	5	9	80	—	6
Hedmark	40	24	429	2	102
Opland	15	17	80	—	6
Buskerud	11	18	130	4	18
Vestfold	7	²⁾ 8	572	311	38
Telemark	25	36	589	105	145
Aust-Agder	3	5	106	—	40
Vest-Agder	—	—	—	—	—
Rogaland	24	18	601	249	66
Hordaland	2	1	18	—	11
Sogn og Fjordane .	6	4	59	2	7
Møre og Romsdal .	2	4	42	—	5
Sør-Trøndelag	6	5	103	25	26
Nord-Trøndelag ...	4	3	6	—	3
Nordland	2	9	16	2	5
Troms	—	—	—	—	—
Finnmark	—	—	—	—	—
Riket	160	173	2891	701	487

¹⁾ + 4 blandingsværer.

²⁾ + 1 blandingsvær.

Det er således i alt kommet oppgave fra 160 eiere, med tilsammen 173 karakulværer. Dessuten var oppgitt nogen få blandingsværer. Antallet av søier bedekket av karakulvær i 1934 er oppgitt til 2 891 og produksjonen 701 breitschwans- og 487 persianerskinn. Bortsett fra Vest-Agder og de to nordligste fylker er karakulavlens representert over hele landet, mest dog i Hedmark, Buskerud, Vestfold, Telemark og Rogaland.

Det Statistiske Centralbyrå, Oslo i juli 1935.

Gunnar Jahn.

S. Skappel.

TABELLER

Tabell 1. Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall dyr pr. 1 september 1934					Antall mordyr og antall fødte og døde hvalper (unger) i 1934			Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35	
	Voksne		Hvalper (unger)		I alt	Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hval- per (unger)	Av hval- pene (ungene) døde	Han- dyr	Hun- dyr
	Han- dyr	Hun- dyr	Han- dyr	Hun- dyr						
I. Riket:										
Sølvrev	23 842	54 096	72 897	63 228	214 063	38 172	162 900	26 875	62 261	41 343
Blårev	749	1 495	3 125	2 877	8 246	1 001	8 051	2 049	2 952	2 691
Hvitrev	14	19	22	22	77	8	49	9	14	15
Korsrev	220	813	939	845	2 817	503	2 095	330	915	790
Rødrev	105	571	595	485	1 756	265	995	223	534	484
Mår	37	40	7	6	90	6	16	3	5	5
Mink	561	1 235	1 184	1 197	4 177	744	3 317	936	1 037	964
Ilder	225	472	764	815	2 276	346	2 305	726	549	644
Nutria	125	142	97	89	453	59	263	77	43	32
Vaskebjørn	14	18	11	11	54	8	26	4	14	14
Sølvrevling	1	2	-	-	3	-	-	-	-	-
II. De enkelte pelsdyr- slag distriktsvis:										
S ø l v r e v.										
Bygdene	23 804	54 006	72 771	63 120	213 701	38 110	162 643	26 852	62 153	41 270
Byene	38	90	126	108	362	62	257	23	108	73
Bygdene fylkesvis:										
Østfold	793	1 867	2 448	2 133	7 241	1 283	5 433	850	2 129	1 438
Akershus	936	2 577	3 347	2 928	9 788	1 811	7 485	1 208	3 010	2 087
Hedmark	1 027	3 115	4 573	3 908	12 623	2 371	10 399	1 916	4 014	2 600
Opland	1 396	3 955	5 470	4 789	15 610	2 951	12 107	1 833	4 746	3 015
Buskerud	1 685	4 594	6 166	5 280	17 725	3 381	13 896	2 457	5 152	3 134
Vestfold	796	2 088	2 848	2 550	8 282	1 537	6 487	1 076	2 697	2 155
Telemark	872	2 490	3 549	3 028	9 939	1 744	7 500	1 034	2 977	1 702
Aust-Agder	351	833	1 152	1 030	3 366	589	2 619	437	961	694
Vest-Agder	418	912	1 136	1 040	3 506	589	2 597	421	875	386
Rogaland	1 177	2 578	3 312	2 873	9 940	1 746	7 789	1 604	2 617	1 181
Hordaland	1 402	2 761	3 440	3 140	10 743	1 832	7 891	1 318	2 943	1 947
Sogn og Fjordane ..	3 265	6 945	9 309	8 127	27 646	4 840	20 939	3 513	7 971	5 162
Møre og Romsdal ...	4 588	8 714	11 951	10 341	35 594	6 046	26 184	3 889	10 108	7 207
Sør-Trøndelag	1 498	3 184	4 206	3 597	12 485	2 218	9 310	1 504	3 559	2 580
Nord-Trøndelag	1 787	3 774	5 112	4 326	14 999	2 664	11 191	1 757	4 285	2 915
Nordland	1 181	2 258	2 907	2 467	8 813	1 552	6 658	1 284	2 530	1 963
Troms	555	1 256	1 734	1 471	5 016	890	3 897	692	1 481	1 039
Finnmark	77	105	111	92	385	66	261	59	98	65
B l å r e v.										
Bygdene	749	1 495	3 125	2 877	8 246	1 001	8 051	2 049	2 952	2 691
Byene	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Bygdene fylkesvis:										
Østfold	17	38	46	29	130	13	100	25	32	33
Akershus	25	53	100	95	273	28	239	44	95	95
Hedmark	43	102	335	285	765	80	757	137	330	270
Opland	126	283	592	557	1 558	184	1 542	397	554	455
Buskerud	33	78	172	157	440	56	501	172	169	175

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall dyr pr. 1 september 1934					Antall mordyr og antall fødte og døde hvalper (unger) i 1934			Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35	
	Voksne		Hvalper (unger)		I alt	Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hvalper (unger)	Av hvalpene (ungene) døde	Han- dyr	Hun- dyr
	Han- dyr	Hun- dyr	Han- dyr	Hun- dyr						
Blårev (forts.).										
Vestfold	20	58	90	84	252	43	212	38	81	74
Telemark	15	43	42	41	141	26	146	63	38	41
Aust-Agder	4	10	28	23	65	8	58	7	31	30
Vest-Agder	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Rogaland	7	12	15	17	51	9	46	14	14	13
Hordaland	27	50	101	104	282	33	274	69	76	73
Sogn og Fjordane ..	66	154	343	331	894	103	888	214	333	350
Møre og Romsdal...	154	266	576	529	1 525	187	1 501	391	528	445
Sør-Trøndelag	61	124	241	190	616	86	616	186	249	237
Nord-Trøndelag	103	145	343	324	915	108	897	230	329	301
Nordland	38	60	89	95	282	27	225	41	85	90
Troms	3	10	6	8	27	4	16	2	5	5
Finnmark	7	9	6	8	30	6	33	19	3	4
Hvitrev.										
Bygdene	14	19	22	22	77	8	49	9	14	15
Byene	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Bygdene fylkesvis:										
Østfold	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Akershus	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hedmark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Opland	1	3	5	7	16	3	11	1	1	3
Buskerud	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Vestfold	1	3	-	-	4	-	-	-	-	2
Telemark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Aust-Agder	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Vest-Agder	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Rogaland	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hordaland	-	1	2	1	4	1	4	1	2	2
Sogn og Fjordane ..	1	2	-	-	3	-	-	-	1	2
Møre og Romsdal...	4	2	2	-	8	1	3	1	1	-
Sør-Trøndelag	-	-	-	1	1	-	-	-	-	1
Nord-Trøndelag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nordland	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Troms	5	6	12	10	33	2	24	3	9	5
Finnmark	2	2	1	3	8	1	7	3	-	-
Korsrev.										
Bygdene	220	813	939	845	2 817	503	2 095	330	915	790
Byene	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Bygdene fylkesvis:										
Østfold	10	62	75	58	205	34	145	13	71	36
Akershus	3	21	26	22	72	13	56	9	27	14
Hedmark	8	64	78	63	213	42	150	10	78	67
Opland	10	76	78	78	242	44	173	20	65	44
Buskerud	7	31	42	42	122	22	87	7	40	35
Vestfold	8	31	19	18	76	12	44	7	23	33
Telemark	3	25	24	25	77	17	60	11	26	33

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall dyr pr. 1 september 1934				Antall mordyr og antall fødte og døde hvalper (unger) i 1934			Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35		
	Voksne		Hvalper (unger)		I alt	Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hvalper (unger)	Av hvalpene (ungene) døde	Han-dyr	Hun-dyr
	Han-dyr	Hun-dyr	Han-dyr	Hun-dyr						
M å r (forts.).										
Rogaland.....	-	1	-	-	1	-	-	-	-	1
Hordaland.....	18	14	6	4	42	5	13	3	5	4
Sogn og Fjordane ..	8	8	1	2	19	1	3	-	-	-
Møre og Romsdal...	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sør-Trøndelag.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nord-Trøndelag.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nordland.....	1	1	-	-	2	-	-	-	-	-
Troms.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Finnmark.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
M i n k.										
Bygdene.....	535	1 160	1 089	1 119	3 903	691	3 107	899	952	895
Byene.....	26	75	95	78	274	53	210	37	85	69
Bygdene fylkesvis:										
Østfold.....	25	67	45	53	190	33	119	21	20	24
Akershus.....	95	229	288	260	872	171	856	299	235	218
Hedmark.....	184	373	283	323	1 163	193	871	271	209	141
Opland.....	25	43	31	28	127	31	128	66	23	17
Buskerud.....	21	80	108	125	334	55	273	40	105	119
Vestfold.....	37	60	64	53	214	36	154	40	86	88
Telemark.....	14	29	39	47	129	20	99	13	43	52
Aust-Agder.....	1	1	-	2	4	1	2	-	-	1
Vest-Agder.....	10	18	11	11	50	6	25	3	11	13
Rogaland.....	27	45	21	27	120	26	100	55	25	32
Hordaland.....	7	24	38	41	110	19	88	9	39	40
Sogn og Fjordane ..	12	15	8	9	44	6	23	6	5	5
Møre og Romsdal...	10	31	41	33	115	19	91	17	45	45
Sør-Trøndelag.....	24	59	57	48	188	34	122	17	53	33
Nord-Trøndelag.....	10	19	14	11	54	7	33	8	16	14
Nordland.....	33	65	41	48	187	34	123	34	37	51
Troms.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Finnmark.....	-	2	-	-	2	-	-	-	-	2
I l d e r.										
Bygdene.....	221	467	755	807	2 250	344	2 288	726	540	641
Byene.....	4	5	9	8	26	2	17	-	9	3
Bygdene fylkesvis:										
Østfold.....	51	125	165	200	541	88	538	173	128	175
Akershus.....	24	52	66	104	246	36	300	130	63	98
Hedmark.....	6	13	20	23	62	12	78	35	20	24
Opland.....	13	42	78	81	214	32	186	27	58	57
Buskerud.....	21	73	106	107	307	45	288	74	102	125
Vestfold.....	8	10	26	30	74	11	73	17	22	20
Telemark.....	21	40	86	81	228	34	246	79	50	44
Aust-Agder.....	1	2	2	4	9	1	9	3	3	6
Vest-Agder.....	35	47	102	74	258	35	248	73	44	41
Rogaland.....	13	15	17	18	63	9	58	23	6	7
Hordaland.....	11	14	21	22	68	15	97	54	8	4

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall dyr pr. 1 september 1934					Antall mordyr og antall fødte og døde hvalper (unger) i 1934			Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35	
	Voksne		Hvalper (unger)		I alt	Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hvalper (unger)	Av hvalpene (ungene) døde	Han- dyr	Hun- dyr
	Han- dyr	Hun- dyr	Han- dyr	Hun- dyr						
I l d e r (forts.)										
Sogn og Fjordane ..	6	11	17	17	51	7	54	20	22	27
Møre og Romsdal...	1	3	-	-	4	-	-	-	-	-
Sør-Trøndelag.....	2	7	12	13	34	7	29	4	3	-
Nord-Trøndelag.....	5	5	9	11	30	4	22	2	6	6
Nordland	3	8	28	22	61	8	62	12	5	7
Troms	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Finnmark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
N u t r i a.										
Bygdene	122	138	94	86	440	57	255	75	43	32
Byene	3	4	3	3	13	2	8	2	-	-
Bygdene fylkesvis:										
Østfold	7	14	5	4	30	6	18	9	-	-
Akershus	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hedmark	5	8	5	2	20	3	14	7	1	-
Opland	18	18	5	6	47	9	28	17	12	10
Buskerud	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Vestfold	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Telemark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Aust-Agder	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Vest-Agder	10	11	9	7	37	3	25	9	4	-
Rogaland	50	60	23	23	156	17	57	11	17	15
Hordaland	12	16	25	26	79	10	62	11	6	7
Sogn og Fjordane ..	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Møre og Romsdal...	1	1	6	5	13	1	11	-	-	-
Sør-Trøndelag.....	19	10	16	13	58	8	40	11	3	-
Nord-Trøndelag.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nordland	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Troms	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Finnmark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
V a s k e b j ø r n.										
Bygdene	14	18	11	11	54	8	26	4	14	14
Byene	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Bygdene fylkesvis:										
Østfold	1	1	1	1	4	1	2	-	2	2
Akershus	5	7	4	4	20	4	12	4	5	3
Hedmark	3	4	2	3	12	1	5	-	2	5
Opland	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Buskerud	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Vestfold	2	3	4	3	12	2	7	-	5	4
Telemark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Aust-Agder	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Vest-Agder	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Rogaland	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hordaland	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sogn og Fjordane ..	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Møre og Romsdal...	1	1	-	-	2	-	-	-	-	-

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall dyr pr. 1 september 1934					Antall mordyr og antall fødte og døde hvalper (unger) i 1934			Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35	
	Voksne		Hvalper (unger)		I alt	Antall humner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hvalper (unger)	Av hvalpene (ungene) døde	Han- dyr	Hun- dyr
	Han- dyr	Hun- dyr	Han- dyr	Hun- dyr						
Vaskebjørn (forts.).										
Sør-Trøndelag.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nord-Trøndelag.....	2	2	-	-	4	-	-	-	-	-
Nordland.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Troms.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Finnmark.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sølvgrøvling.										
Nordland.....	1	2	-	-	3	-	-	-	-	-

	Antall revegårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
		Sølv- rev	Andre rever	Av antallet 1/9 1934 var		Antall humner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hvalper (unger)	Av hvalpene (ungene) døde	Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35	
				Voksne						Hvalper (unger)
				Han- dyr	Hun- dyr					
III. Revegårdene fogderivis:										
Rakkestad.....	141	3 681	326	407	976	2 298	662	2 747	449	1 677
Idd og Marker.....	55	1 627	88	177	373	1 077	288	1 254	177	882
Moss.....	67	1 933	68	209	518	1 206	333	1 432	224	1 008
Aker og Follo.....	78	5 390	181	523	1 437	3 430	1 010	4 094	664	2 916
Nedre Romerike....	51	2 081	176	193	530	1 358	380	1 630	273	1 036
Øvre Romerike....	60	2 317	75	220	610	1 487	421	1 761	271	1 145
Hedmark.....	88	4 341	91	326	1 071	2 944	855	3 860	916	2 178
Vinger og Odal....	25	1 542	171	138	368	1 036	275	1 200	164	876
Solør.....	27	637	19	57	177	403	115	457	54	264
Sør-Østerdal.....	62	2 375	143	193	610	1 572	443	1 820	247	1 248
Nord-Østerdal....	130	3 728	595	313	889	2 526	683	3 062	535	2 048
Nord-Gudbrandsdal.	136	2 888	642	357	748	1 783	535	2 239	441	1 265
Sør-Gudbrandsdal..	96	4 571	118	336	1 108	3 127	863	3 538	411	2 403
Toten.....	41	1 665	244	141	402	1 122	300	1 259	137	883
Hadeland og Land..	60	2 541	245	251	649	1 641	467	1 945	304	1 341
Valdres.....	136	3 945	743	311	1 048	2 586	786	3 126	540	1 869
Ringerike.....	29	1 191	50	127	336	728	226	888	160	626
Hallingdal.....	311	11 003	383	994	2 764	7 245	2 140	8 888	1 643	5 242
Buskerud.....	120	3 048	131	307	834	1 907	566	2 258	355	1 389
Numedal og Sands- vær.....	104	2 483	104	257	660	1 566	449	1 862	299	1 029
Jarlsberg.....	111	5 171	284	518	1 389	3 264	995	3 970	706	2 879
Larvik.....	47	3 111	92	278	699	2 134	542	2 517	370	1 973

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve-gårder		Samlet antall rev pr. $\frac{1}{9}$ 1934		Sølvrev						
					Av antallet $\frac{1}{9}$ 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hvalper (unger)	Av hvalpene (ungene) døde	Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35
					Voksne		Hvalper (unger)				
					Han-dyr	Hun-dyr					
III. Revegårdene fogderivis (forts.).											
Bamble	79	2 291	77	183	603	1 505	400	1 654	253	1 075	
Nedre Telemark ...	66	2 097	68	204	571	1 322	375	1 584	264	1 092	
Øvre Telemark	242	5 551	90	485	1 316	3 750	969	4 262	517	2 512	
Nedenes	123	2 719	28	269	659	1 791	471	2 111	320	1 318	
Setesdal	32	647	60	82	174	391	118	508	117	337	
Mandal	165	2 482	41	295	665	1 522	416	1 808	286	968	
Lista	72	1 024	67	123	247	654	173	789	135	293	
Jæren og Dalene ..	260	4 677	198	534	1 184	2 959	831	3 753	785	1 812	
Ryfylke	308	5 263	68	643	1 394	3 226	915	4 036	819	1 986	
Sunnhordland	232	3 476	37	426	842	2 208	579	2 665	457	1 421	
Nordhordland	356	4 650	55	621	1 214	2 815	780	3 306	498	2 221	
Hardanger og Voss.	176	2 617	359	355	705	1 557	473	1 920	363	1 248	
Sogn	564	8 686	712	965	2 210	5 511	1 508	6 444	935	4 037	
Sunn- og Nordfjord.	1 225	18 960	899	2 300	4 735	11 925	3 332	14 495	2 578	9 096	
Sunnmøre	1 252	22 605	1 013	3 007	5 499	14 099	3 758	16 442	2 342	11 275	
Romsdal	515	7 587	322	962	1 857	4 768	1 327	5 647	874	3 477	
Nordmøre	364	5 402	989	619	1 358	3 425	961	4 095	673	2 563	
Fosen	138	2 723	86	330	705	1 688	490	2 127	439	1 225	
Orkdal	127	2 821	203	366	685	1 770	472	2 091	321	1 460	
Gauldal	114	2 288	484	269	598	1 421	419	1 675	254	1 129	
Strinda og Selbu ..	152	4 653	128	533	1 196	2 924	837	3 417	490	2 325	
Stjør- og Verdal ...	280	6 932	339	797	1 730	4 405	1 239	5 193	795	3 365	
Inderøy	149	3 524	586	429	899	2 196	629	2 567	373	1 701	
Namdal	280	4 543	250	561	1 145	2 837	796	3 431	589	2 134	
Sør-Helgeland	49	868	76	136	227	505	151	624	119	440	
Nord-Helgeland	96	2 122	152	343	514	1 265	348	1 506	241	1 130	
Salta	136	3 039	162	395	805	1 839	554	2 383	544	1 573	
Lofoten og Vester-ålen	112	2 784	69	307	712	1 765	499	2 145	380	1 350	
Senja og Troms....	172	5 016	125	555	1 256	3 205	890	3 897	692	2 520	
Alta	7	163	12	27	43	93	26	106	13	78	
Hammerfest	3	16	3	2	4	10	3	12	2	3	
Tana	16	193	159	45	53	95	33	129	35	77	
Varanger	3	10	2	2	3	5	3	10	5	4	
Vardø	2	3	8	1	2	-	1	4	4	1	

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve- gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
		Sølv- rev	Andre rever	Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hval- per (un- ger)	Av hval- pene (un- gene) døde	Antall dyr som aktedes pelsset vinteren 1934/35
				Voksne		Hval- per (unger)				
				Han- dyr	Hun- dyr					
IV. Revegårdene herredsvis:¹⁾										
Trøgstad	65	1 223	212	139	333	751	235	889	138	487
Askim	10	572	15	64	139	369	87	390	21	271
Skiptvet	6	157	29	14	39	104	29	120	16	95
Rakkestad	18	278	10	30	83	165	47	204	39	102
Degernes	15	703	39	84	188	431	133	590	159	342
Eidsberg	9	341	9	31	82	228	54	249	21	175
Rødenes	12	161	12	20	41	100	29	113	13	71
Berg	12	320	42	43	78	199	54	243	44	163
Skjeberg	10	135	3	17	33	85	21	106	21	39
Borge	10	394	—	33	92	269	78	320	51	245
Varteig	9	271	—	30	57	184	45	202	18	146
Tune	10	275	—	35	79	161	45	195	34	112
Onsøy	17	539	—	54	139	346	89	376	28	298
Råde	12	225	1	27	66	132	46	183	51	80
Rygge	7	345	—	33	91	221	59	258	37	197
Våler	6	191	25	22	50	119	30	144	25	112
Hobøl	6	59	5	6	19	34	8	40	6	29
De øvrige herreder .	29	1 052	80	111	258	683	194	811	128	603
Østfold	263	7 241	482	793	1 867	4 581	1 283	5 433	850	3 567
Vestby	13	533	30	45	126	362	96	412	50	301
Ski	9	1 123	—	114	329	680	195	771	91	648
Ås	11	522	—	50	144	328	93	395	67	279
Frogn	9	251	—	27	77	147	45	186	39	118
Bærum	16	1 261	70	117	332	812	257	1 000	188	655
Asker	12	1 175	59	123	308	744	225	910	166	575
Aurskog	7	171	65	19	47	105	36	126	21	72
Søndre Høland	8	34	30	4	11	19	6	27	8	11
Sørum	9	357	—	33	96	228	57	297	69	180
Lørenskog	6	481	27	42	109	330	94	379	50	291
Nittedal	5	298	—	26	74	198	57	233	35	177
Gjerdrum	5	166	2	16	46	104	32	129	25	79
Ullensaker	7	454	—	48	118	288	72	318	30	211
Nes	10	315	16	31	81	203	47	245	39	161
Eidsvoll	31	1 184	57	105	313	766	238	916	150	601
De øvrige herreder .	31	1 463	76	136	366	961	261	1 141	180	738
Akershus	189	9 788	432	936	2 577	6 275	1 811	7 485	1 208	5 097

¹⁾ Herreder med mindre enn 5 revegårder er for hvert fylke slått sammen under «De øvrige herreder».

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

Antall reve-gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev							
	Sølv-rev	Andre rever	Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hvalper (unger)	Av hvalpene (ungene) døde	Antall dyr som aktedes pelsset vinteren 1934/35	
			Voksne		Hvalper (unger)					
			Handyr	Hundyr						
IV. Revegårdene herredsvis (forts.).										
Ringsaker	50	2 129	70	142	524	1 463	422	1 992	529	989
Vang	5	155	2	16	35	104	28	117	13	82
Furnes	14	1 031	-	74	251	706	200	910	204	565
Løten	5	165	-	17	48	100	35	144	44	68
Romedal	5	139	1	10	43	86	32	138	52	62
Stange	8	653	18	59	151	443	125	516	73	375
Sør-Odal	7	205	5	18	51	136	41	168	32	121
Nord-Odal	6	803	2	67	181	555	140	637	82	514
Vinger	10	438	164	42	106	290	78	332	42	217
Grue	15	351	13	37	101	213	60	234	21	130
Åsnes	7	176	1	12	51	113	35	130	17	75
Elverum	18	749	40	63	189	497	124	548	51	401
Trysil	13	441	95	38	107	296	81	382	86	256
Åmot	12	182	-	23	59	100	29	124	23	70
Stor-Elvdal	18	981	8	66	249	666	203	749	83	512
Øvre Rendal	6	170	-	14	36	120	30	143	23	93
Alvdal	40	724	8	69	186	469	134	601	132	319
Foldal	13	239	9	25	62	152	45	190	38	120
Tynset	25	967	214	81	239	647	184	784	137	559
Os	11	534	340	43	121	370	88	443	73	291
Tolga	16	352	21	34	92	226	62	278	51	215
Kvikne	12	467	3	24	90	353	83	396	43	272
De øvrige herreder .	16	572	5	53	143	376	112	443	67	308
Hedmark	332	12 623	1 019	1 027	3 115	8 481	2 371	10 399	1 916	6 614
Dovre	23	321	189	47	86	188	60	232	44	138
Lesja	36	788	126	87	211	490	149	592	88	389
Skjåk	20	551	66	62	143	346	108	460	114	242
Lom	15	232	36	28	57	147	40	153	6	73
Vågå	18	244	65	46	67	131	42	170	38	86
Sel	7	159	77	22	38	99	29	140	41	55
Nord-Fron	14	549	67	60	130	359	96	454	95	254
Sør-Fron	13	487	16	42	116	329	89	341	12	263
Ringebu	8	265	33	27	68	170	47	216	46	140
Øyer	22	782	23	45	180	557	141	640	83	381
Østre Gausdal	11	480	-	39	120	321	91	346	25	258
Vestre Gausdal	8	442	12	35	113	294	82	313	19	249
Fåberg	34	2 115	34	148	511	1 456	413	1 682	226	1 112
Snertingdal	17	326	76	30	86	210	55	242	32	158
Vardal	15	699	168	58	165	476	141	544	68	384
Lunner	8	255	139	36	71	148	48	195	47	134
Jevnaker	8	310	11	28	85	197	59	241	44	154
Brandbu	13	541	-	49	156	336	104	436	100	249
Gran	6	366	-	29	86	251	62	267	16	246
Søndre Land	7	377	44	36	88	253	70	288	35	177
Nordre Land	11	493	30	47	111	335	83	354	19	279
Sør-Aurdal	44	1 469	14	140	388	941	270	1 040	99	703

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve- gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
				Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hval- per (un- ger)	Av hval- pene (un- gene) døde	Antall dyr som aktedes pels vinteren 1934/35
		Sølv- rev	Andre rever	Voksne		Hval- per (unger)				
				Han- dyr	Hun- dyr					
IV. Revegårdene herredsvis (forts.).										
Nord-Aurdal	36	502	291	36	134	332	110	448	116	240
Vestre Slidre	20	643	210	35	160	448	138	527	79	309
Øystre Slidre	18	533	154	32	153	348	105	446	98	248
Vang	16	720	74	61	194	465	148	595	130	329
De øvrige herreder .	21	961	37	91	238	632	171	745	113	511
Opland	469	15 610	1 992	1 396	3 955	10 259	2 951	12 107	1 833	7 761
Norderhov	17	763	3	79	213	471	145	581	110	424
Ådal	6	169	27	19	48	102	36	131	29	92
Flå	26	816	41	111	229	476	167	685	209	351
Nes	18	568	25	53	154	361	114	478	117	265
Gol	34	1 002	46	89	231	682	182	791	109	467
Hemsedal	28	915	33	70	229	616	170	780	164	487
Ål	153	5 934	198	488	1 501	3 945	1 161	4 745	800	2 661
Hol	52	1 768	40	183	420	1 165	346	1 409	244	1 011
Sigdal	39	586	54	66	174	346	120	460	118	209
Krødsherad	11	307	20	31	83	193	59	238	45	160
Modum	21	380	31	45	106	229	70	271	42	160
Øvre Eiker	19	495	1	53	127	315	82	358	43	238
Nedre Eiker	6	202	23	19	47	136	39	162	26	113
Lier	14	836	-	61	238	537	161	609	72	451
Røyken	8	163	2	21	44	98	24	107	9	55
Ytre Sandsvær	16	335	24	34	87	214	60	251	37	133
Øvre Sandsvær	7	134	-	17	47	70	25	111	41	57
Flesberg	9	160	21	12	62	86	30	106	23	68
Rollag	19	993	2	78	231	684	189	761	77	417
Uvdal	22	330	14	49	90	191	55	243	52	149
Nore	31	531	43	67	143	321	90	390	69	205
De øvrige herreder .	8	338	20	40	90	208	56	229	21	113
Buskerud	564	17 725	668	1 685	4 594	11 446	3 381	13 896	2 457	8 286
Strømm	5	442	135	40	136	266	91	322	56	263
Skoger	14	1 139	48	124	319	696	246	918	222	594
Botne	13	388	42	43	106	239	64	288	49	215
Borre	11	292	-	31	74	187	51	220	33	139
Ramnes	8	270	12	25	76	169	49	190	21	124
Andebu	11	376	-	39	99	238	64	274	36	201
Stokke	8	505	-	62	125	318	93	387	69	310
Sem	9	617	9	53	146	418	107	445	27	390
Nøtterøy	19	843	36	65	221	557	172	716	159	501
Sandar	17	2 260	75	202	484	1 574	381	1 846	259	1 526
Brunlanes	5	194	-	15	44	135	34	154	19	116
Hedrum	8	308	-	34	77	197	58	232	35	158
Lardal	14	263	17	18	65	180	47	210	30	127
De øvrige herreder .	16	385	2	45	116	224	80	285	61	188
Vestfold	158	8 282	376	796	2 088	5 398	1 537	6 487	1 076	4 852

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve- gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
				Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hval- per (un- ger)	Av hval- pene (un- gene) døde	Antall dyr som aktedes pelsset vinteren 1934/35
		Sølv- rev	Andre rever	Voksne		Hval- per (unger)				
				Han- dyr	Hun- dyr					
IV. Revegårdene herredsvís (forts.).										
Drangedal	36	576	14	47	146	383	101	459	79	240
Bamble	13	411	-	38	113	260	79	324	64	212
Siljan	10	385	11	27	101	257	79	309	52	215
Gjerpen	16	770	52	48	197	525	119	474	49	333
Solum	9	263	-	30	64	169	50	206	37	157
Holla	17	620	6	50	166	404	115	495	91	319
Lunde	8	205	-	19	55	131	34	161	30	104
Bø	9	171	-	23	51	97	27	117	19	64
Sauherad	12	355	61	27	91	237	67	290	56	187
Heddal	11	483	1	55	144	284	82	315	31	261
Tinn	36	1 171	-	104	281	786	198	891	105	598
Gransherad	6	168	-	17	48	103	29	144	41	90
Hjartdal	15	220	-	22	62	136	35	159	23	113
Seljord	20	309	1	28	70	211	49	229	18	140
Kviteseid	51	817	25	81	176	560	138	643	88	260
Nissedal	26	1 068	-	74	243	751	202	862	111	544
Fyresdal	13	207	5	21	58	128	38	153	26	97
Mo	5	35	-	6	13	16	6	17	1	5
Vinje	41	731	40	66	183	482	128	540	57	304
Rauland	22	650	15	49	140	461	115	490	29	246
De øvrige herreder .	11	324	4	40	88	196	53	222	27	190
Telemark	387	9 939	235	872	2 490	6 577	1 744	7 500	1 034	4 679
Vegårshei	27	657	3	48	135	474	113	521	47	298
Søndeled	10	208	-	20	49	139	30	148	9	53
Holt	13	255	-	28	74	153	50	202	49	153
Gjøvdal	5	121	15	9	20	92	19	96	4	74
Åmli	7	225	-	17	54	154	39	183	29	97
Østre Moland	9	161	-	21	49	91	28	115	24	76
Landvik	9	196	-	21	48	127	33	150	23	119
Vestre Moland	14	178	-	23	53	102	38	153	51	74
Birkenes	7	127	5	19	34	74	20	82	8	57
Vegusdal	6	67	-	9	23	35	9	36	1	28
Hornnes	6	90	-	12	30	48	19	75	27	42
Evje	6	238	10	29	55	154	43	180	26	118
Bygland	10	189	50	25	49	115	34	169	54	110
De øvrige herreder .	26	654	5	70	160	424	114	509	85	356
Aust-Agder	155	3 366	88	351	833	2 182	589	2 619	437	1 655
Tveit	9	163	3	25	40	98	25	133	35	69
Oddernes	28	502	-	52	142	308	88	362	54	201
Randesund	7	50	-	8	12	30	7	31	1	1
Vennesla	7	131	-	17	36	78	22	92	14	54
Øvrebø	6	192	4	15	46	131	38	156	25	106
Hægeland	6	105	-	12	31	62	15	64	2	52

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve- gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
				Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hval- per (un- ger)	Av hval- pene (un- gene) døde	Antall dyr som aktedes pelsset vinteren 1934/35
		Sølv- rev	Andre rever	Voksne		Hval- per (unger)				
				Han- dyr	Hun- dyr					
IV. Revegårdene herredsvis (forts.).										
Søgne	17	289	—	37	71	181	39	189	8	145
Greipstad	5	60	—	9	19	32	13	59	27	22
Øyslebø	11	107	3	18	36	53	18	77	14	34
Finsland	5	82	—	9	21	52	13	56	4	41
Konsmo	8	63	6	7	15	41	10	46	5	18
Vigmostad	7	104	—	12	28	64	18	77	13	35
Sør-Audnedal	18	317	8	33	87	197	59	244	47	64
Spangereid	13	104	15	10	22	72	18	72	10	47
Lista	11	206	—	23	47	136	37	162	26	61
Lyngdal	14	184	—	22	48	114	39	166	52	50
Nes	5	43	18	7	12	24	6	27	3	10
Bakke	11	199	1	23	56	120	35	157	37	54
Øvre Sirdal	7	82	9	9	18	55	11	57	2	10
De øvrige herreder .	42	523	41	70	125	328	78	370	42	187
Vest-Agder	237	3 506	108	418	912	2 176	589	2 597	421	1 261
Sokndal	22	236	10	35	64	137	38	176	39	50
Lund	27	459	—	59	105	295	74	349	54	120
Heskestad	20	182	18	29	44	109	29	134	25	46
Bjerkreim	14	246	65	42	59	145	39	175	31	87
Helleland	18	170	19	28	44	98	29	129	31	75
Eigersund	15	233	12	41	55	137	36	159	22	84
Nærbø	6	126	14	13	34	79	26	118	39	36
Varhaug	23	212	4	25	70	117	43	172	45	75
Klepp	22	751	27	59	194	498	142	642	144	321
Time	21	520	—	47	123	350	96	464	114	229
Gjestal	11	429	14	36	93	300	77	348	48	191
Høyland	17	382	—	36	100	246	73	324	78	144
Madla	5	90	1	12	24	54	18	67	13	40
Hetland	23	418	8	49	108	261	75	333	72	189
Randaberg	11	152	2	18	47	87	25	112	25	86
Strand	10	195	4	18	42	135	33	150	15	48
Finnøy	34	444	—	59	154	231	87	347	116	155
Rennesøy	17	436	—	45	136	255	89	374	119	159
Sandeid	7	69	27	12	16	41	12	53	12	29
Imsland	5	55	—	9	15	31	8	37	6	27
Nedstrand	5	117	—	15	29	73	21	97	24	58
Sjernarøy	6	74	—	9	19	46	12	54	8	21
Fister	17	422	—	30	91	301	77	353	54	179
Årdal	32	398	8	45	111	242	76	308	66	146
Hjelmeland	28	470	—	39	107	324	71	362	38	188
Sauda	14	369	17	42	92	235	52	257	24	201
Suldal	11	175	5	21	45	109	32	129	19	89
Åkra	5	89	—	12	20	57	13	55	3	24
Skudenes	7	93	—	16	29	48	19	64	16	30
Stangaland	19	223	—	30	61	132	41	158	26	80
Avaldsnes	24	508	—	61	135	312	88	414	102	232

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve- gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
		Sølv- rev	Andre rever	Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hval- per (un- ger)	Av hval- pene (un- gene) døde	Antall dyr som aktedes pelsset vinteren 1934/35
				Voksne		Hval- per (unger)				
				Hand- dyr	Hun- dyr					
IV. Revegårdene herredsvis (forts.).										
Torvastad	5	79	—	14	25	40	12	57	17	24
Skåre	13	279	—	49	72	158	51	198	40	76
Skjold	19	347	1	54	83	210	52	241	32	84
Vats	6	78	—	14	22	42	10	48	6	29
De øvrige herreder .	29	414	10	54	110	250	70	331	81	146
Rogaland	568	9 940	266	1 177	2 578	6 185	1 746	7 789	1 604	3 798
Kvinnherad	36	442	6	62	114	266	73	344	78	194
Skånøvik	39	527	11	71	115	341	83	391	50	178
Etne	39	473	—	46	117	310	85	353	43	200
Fjelberg	6	33	3	7	9	17	7	28	11	14
Ølen	44	738	15	84	173	481	122	599	118	289
Sveio	7	168	2	15	42	111	28	142	31	53
Valestrand	6	148	—	13	34	101	22	121	20	65
Bremnes	11	309	—	35	77	197	51	232	35	133
Stord	13	222	—	32	52	138	38	166	28	97
Fitjar	5	32	—	7	13	12	4	14	2	12
Tysnes	13	206	—	26	51	129	34	145	16	100
Fusa	5	80	—	10	20	50	16	65	15	48
Os	8	156	2	19	42	95	23	115	20	69
Sammanger	21	245	—	27	52	166	38	179	13	87
Fana	17	403	6	62	97	244	69	269	25	191
Askøy	13	163	—	25	51	87	27	109	22	91
Haus	18	317	—	41	81	195	62	243	48	158
Bruvik	56	700	—	104	186	410	118	504	94	300
Hosanger	65	637	3	80	164	393	99	439	52	360
Modalen	42	521	12	62	127	332	85	372	41	227
Hamre	20	308	13	46	78	184	47	209	25	161
Mæland	14	167	8	17	46	104	31	122	18	94
Alversund	7	94	—	14	30	50	17	75	25	48
Lindås	27	274	—	30	70	174	55	210	36	100
Masfjorden	11	124	—	23	28	73	17	82	9	59
Røldal	26	491	27	39	117	335	89	399	64	218
Odda	14	230	—	20	55	155	41	173	18	126
Ullensvang	11	189	5	24	58	107	32	135	28	87
Kinsarvik	12	224	—	29	65	130	40	153	23	104
Ulvik	10	137	—	22	44	71	39	118	47	71
Kvam	22	400	31	57	108	235	72	303	68	218
Jondal	7	123	—	23	33	67	21	83	16	48
Evanger	23	230	19	47	59	124	34	148	24	111
Voss	25	412	6	68	109	235	69	274	39	202
Vossestrand	22	116	271	17	41	58	21	80	22	28
De øvrige herreder .	49	704	11	98	203	403	123	497	94	349
Hordaland	764	10 743	451	1 402	2 761	6 580	1 832	7 891	1 318	4 890

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve- gårder	Samlet antall rev pr. 1/9, 1934		Sølvrev						
				Av antallet 1/9, 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hval- per (un- ger)	Av hval- pene (un- gene) døde	Antall dyr som aktedes pelsset vinteren 1934/35
		Voksne		Hval- per (unger)						
		Sølv- rev	Andre rever		Han- dyr	Hun- dyr				
IV. Revegårdene herredsvis (forts.).										
Jostedal	8	112	-	12	32	68	19	82	14	64
Luster	69	1 127	18	126	288	713	186	772	59	551
Hafslo	45	662	11	79	172	411	101	438	27	283
Årdal	23	377	1	33	85	259	67	299	40	111
Lærdal	86	1 728	183	115	417	1 196	321	1 420	224	835
Borgund	16	119	26	12	34	73	20	89	16	40
Sogndal	71	999	18	132	234	633	165	722	89	502
Aurland	64	919	346	121	244	554	171	703	151	378
Leikanger	40	617	32	69	145	403	106	468	65	312
Balestrand	30	542	25	63	131	348	96	404	56	276
Vik	48	662	4	83	190	389	121	468	79	284
Kyrkjebø	12	238	2	36	72	130	41	178	48	117
Lavik	8	58	2	10	16	32	10	43	11	26
Gulen	5	101	-	13	26	62	18	69	7	54
Hyllestad	34	393	35	53	115	225	62	273	48	185
Askvoll	10	125	-	23	26	76	23	94	18	64
Fjaler	40	419	60	66	105	248	65	296	48	208
Gaular	33	508	3	57	118	333	88	380	47	310
Jølster	105	1 195	17	179	291	725	187	862	140	531
Førde	41	507	10	85	135	287	89	364	78	233
Naustdal	171	2 004	21	245	532	1 227	363	1 547	320	926
Vevring	45	644	37	78	155	411	107	512	101	294
Bru	33	248	28	43	73	132	47	191	59	109
Eikefjord	16	142	7	21	37	84	25	108	28	65
Kinn	30	400	-	50	100	250	75	300	50	210
Bremanger	15	281	2	33	62	186	43	192	6	119
Selje	103	1 303	233	199	337	767	224	941	176	640
Davik	105	2 119	2	251	523	1 345	378	1 642	297	1 098
Eid	88	1 569	-	183	389	997	177	1 223	226	860
Hornindal	56	861	1	90	202	569	140	673	104	386
Gloppen	87	2 350	243	237	563	1 550	421	1 828	278	1 083
Breim	65	940	-	116	232	592	153	685	93	510
Innvik	72	1 386	2	124	350	912	261	1 077	165	647
Stryn	104	1 643	233	178	432	1 033	314	1 346	313	644
De øvrige herreder ..	11	348	9	50	82	216	56	250	32	178
Sogn og Fjordane ..	1 789	27 646	1 611	3 265	6 945	17 436	4 840	20 939	3 513	13 133
Vanylven	67	758	31	127	185	446	124	515	72	373
Syde	45	700	9	90	182	428	122	512	84	337
Sande	28	557	19	87	130	340	97	410	70	282
Rovde	23	467	-	46	112	309	78	355	46	251
Herøy	19	165	26	27	48	90	27	106	16	62
Ulstein	61	1 100	-	117	287	696	187	841	143	431
Hareid	48	904	-	99	201	604	144	663	59	473
Vartdal	93	1 846	21	218	454	1 174	322	1 435	262	936
Dalsfjord	43	534	10	79	132	323	82	365	42	264
Volda	99	1 612	159	226	402	984	257	1 084	100	892

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve- gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
				Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hval- per (un- ger)	Av hval- pene (un- gene) døde	Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35
		Sølv- rev	Andre rever	Voksne		Hval- per (unger)				
				Han- dyr	Hun- dyr					
IV. Revegård ene herredsvis (forts.).										
Ørsta	137	2 636	31	387	579	1 670	425	1 974	304	1 370
Hjørundfjord	76	1 150	69	149	304	697	178	816	117	547
Sunnylven	37	619	113	89	151	379	111	481	102	307
Norddal	86	1 767	68	210	430	1 127	314	1 338	211	955
Stranda	21	515	-	87	132	296	82	350	54	236
Stordal	26	376	144	70	94	212	68	260	46	163
Sykkylven	73	1 248	19	175	296	777	181	833	56	552
Ørskog	37	512	31	86	134	292	80	320	29	247
Skodje	34	819	16	113	175	531	131	582	51	413
Vatne	33	723	34	95	161	467	129	518	51	400
Borgund	75	1 543	30	206	404	933	280	1 096	163	747
Giske	7	77	2	13	24	40	11	44	4	37
Vigra	48	871	-	94	208	569	149	679	110	420
Haram	36	1 106	181	117	274	715	179	865	150	580
Tresfjord	40	463	29	66	110	287	76	322	35	191
Vestnes	11	446	5	54	98	294	76	322	31	202
Voll	64	794	13	156	215	423	150	563	140	378
Eid	26	350	20	62	89	199	67	304	91	150
Grytten	33	672	15	81	173	418	117	479	61	338
Hen	24	368	44	49	94	225	69	274	50	161
Veøy	56	687	1	86	172	429	118	506	77	284
Eresfjord og Vistdal. Neset	67 6	777 58	- -	82 11	195 21	500 26	135 9	580 35	80 9	361 24
Bolsøy	63	1 137	128	133	261	743	192	822	79	529
Fræna	44	633	24	54	141	438	111	501	66	286
Sør-Aukra	15	234	-	30	54	150	42	191	41	107
Nord-Aukra	35	522	2	48	118	356	90	409	55	233
Hustad	17	287	1	28	68	191	50	224	33	162
Bud	11	104	33	14	31	59	18	82	23	44
Bremsnes	14	193	18	20	47	126	34	154	28	73
Kornstad	9	188	9	21	42	125	33	139	14	53
Eide	18	259	28	37	68	154	46	186	32	145
Øre	22	314	44	30	83	201	55	246	46	148
Straumsnes	10	159	28	20	33	106	25	127	21	87
Tingvoll	25	213	206	29	64	120	35	149	27	87
Øksendal	20	288	-	31	77	180	55	237	57	148
Ålvundeid	11	187	12	23	46	118	31	131	13	102
Sundal	85	1 250	1	142	316	792	231	963	171	580
Stangvik	22	485	-	45	112	328	82	377	48	230
Åsskard	11	190	4	19	46	125	32	139	14	101
Surnadal	6	136	9	14	35	87	27	102	15	70
Rindal	6	110	-	17	40	53	19	77	24	45
Aure	26	412	154	54	98	260	74	314	54	201
Stemshaug	7	69	119	8	18	43	12	46	8	28
Valsøyfjord	28	293	279	39	65	189	47	209	20	144
Halsa	27	399	55	38	103	258	73	295	37	193
Tustna	11	167	23	18	36	113	31	132	19	78
De øvrige herreder .	9	145	7	22	46	77	26	105	28	77
Møre og Romsdal..	2 131	35 594	2 324	4 588	8 714	22 292	6 046	26 184	3 889	17 315

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve- gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
		Sølv- rev	Andre rever	Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hval- per (un- ger)	Av hval- pene (un- gene) døde	Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35
				Voksne		Hval- per (unger)				
				Han- dyr	Hun- dyr					
IV. Revegårdene herredsvis (forts.).										
Osen	19	255	37	37	65	153	44	185	32	108
Stjørna	9	244	-	22	60	162	43	207	45	128
Ørland	19	357	-	42	82	233	53	271	38	108
Heim	7	135	-	14	37	84	26	89	5	58
Hemne	7	59	8	14	18	27	12	48	21	15
Snilfjord	10	249	-	27	64	158	43	192	34	127
Rissa	17	395	11	46	105	244	69	281	37	220
Lensvik	19	452	-	50	105	297	88	378	81	240
Stadsbygd	13	342	2	43	106	193	72	296	103	163
Orkdal	19	445	-	55	100	290	73	337	47	240
Orkland	11	234	8	35	53	146	42	177	31	127
Meldal	10	465	-	46	114	305	76	359	54	227
Rennebu	8	122	44	21	34	67	24	98	31	58
Opdal	77	1 483	151	201	367	915	243	1 066	151	774
Røros landsogn	9	387	7	35	86	266	67	297	31	218
Brekken	11	133	4	18	40	75	25	105	30	78
Ålen	20	307	27	36	80	191	50	210	19	154
Holtålen	7	92	-	11	20	61	14	63	2	39
Singsås	11	191	18	21	55	115	38	151	36	90
Budal	5	69	17	10	22	37	10	45	8	28
Soknedal	16	183	25	25	45	113	35	140	27	82
Horg	5	128	-	17	32	79	26	86	7	50
Hølonde	7	117	201	15	38	64	23	79	15	73
Melhus	13	283	185	34	78	171	52	200	29	107
Skaun	7	139	-	22	32	85	23	99	14	77
Børsa	22	560	-	55	145	360	97	446	86	311
Geitastrand	23	436	-	65	99	272	88	361	86	206
Byneset	8	211	-	22	53	136	39	149	13	104
Leinstrand	12	369	-	43	89	237	60	253	16	195
Strinda	37	1 520	63	138	385	997	285	1 108	111	720
Malvik	15	417	10	52	118	247	72	286	39	225
Klæbu	5	260	-	31	70	159	38	181	22	135
Tiller	9	391	28	49	109	233	74	284	51	181
Selbu	10	235	-	43	72	120	43	169	49	110
De øvrige herreder .	34	820	55	103	206	511	151	614	103	363
Sør-Trøndelag	531	12 485	901	1 498	3 184	7 803	2 218	9 310	1 504	6 139
Meråker	7	51	23	10	14	27	12	51	24	23
Hegra	27	693	73	85	169	439	124	493	57	241
Skatval	24	750	16	83	172	495	133	551	56	430
Stjørdal	19	686	-	81	180	425	113	465	38	262
Lånke	6	148	-	16	36	96	25	101	5	81
Leksvik	58	1 607	19	187	401	1 019	305	1 298	279	875
Frosta	34	808	5	88	225	495	153	621	126	375
Åsen	7	224	-	23	60	141	37	155	14	145
Skogn	37	786	110	75	178	533	132	592	62	373
Frol	28	464	79	62	111	291	77	333	45	227

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve-gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
				Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som hatt unger i 1934	Antall fødte hvalper (unger)	Av hvalpene (ungene) døde	Antall dyr som aktedes pelset vinteren 1934/35
		Sølvrev	Andre rever	Voksne		Hvalper (unger)				
				Han-dyr	Hun-dyr					
IV. Revegårdene herredsvis (forts.).										
Verdal	33	715	14	87	184	444	128	533	89	333
Ytterøy	18	441	80	49	103	289	74	317	28	222
Mosvik	6	127	-	16	35	76	30	102	26	56
Verran	16	497	7	71	135	291	93	367	76	241
Inderøy	32	708	70	76	181	451	121	526	75	341
Sandvollan	22	627	407	74	145	408	105	451	43	353
Sparbu	15	497	1	56	149	292	92	339	49	199
Ogndal	5	67	-	12	19	36	13	53	17	32
Beitstad	10	187	15	23	39	125	32	138	13	91
Stod	8	89	-	15	19	55	17	65	10	35
Nordli	23	138	59	30	43	65	19	68	3	36
Grong	6	230	3	26	44	160	39	171	11	112
Harran	7	160	-	21	43	96	23	108	11	75
Høylandet	31	460	43	46	110	304	85	371	67	190
Overhalla	50	1 031	10	94	232	705	186	843	138	500
Vemundvik	7	93	26	9	22	62	16	72	10	56
Fosnes	8	254	-	26	68	160	50	214	54	111
Otterøy	11	188	8	21	54	113	32	149	36	107
Flatanger	22	334	54	51	86	197	55	230	31	122
Nærøy	20	333	31	44	82	207	59	273	66	166
Vikna	8	71	-	17	20	34	13	40	6	42
Leka	9	115	-	21	29	65	16	72	7	53
Gravvik	11	136	-	18	38	80	26	105	25	61
Kolvereid	42	561	10	80	161	320	102	413	93	268
Foldereid	17	166	6	27	46	93	30	115	22	83
De øvrige herreder .	25	557	6	67	141	349	97	396	45	284
Nord-Trøndelag	709	14 999	1 175	1 787	3 774	9 438	2 664	11 191	1 757	7 200
Bindal	13	175	8	25	50	100	27	115	15	83
Brønnøy	5	92	9	20	29	43	16	59	16	50
Tjøtta	5	127	51	16	25	86	20	96	10	74
Vefsn	6	91	-	15	28	48	14	63	15	39
Sør-Rana	13	536	11	90	112	334	84	371	37	292
Elsfjord	9	146	18	30	42	74	29	124	50	85
Korgen	6	102	1	18	22	62	16	77	15	46
Nord-Rana	23	544	72	86	128	330	91	403	73	281
Lurøy	5	234	20	37	58	139	35	151	12	129
Rødøy	8	72	18	15	20	37	12	46	9	39
Meløy	27	395	12	55	110	230	62	270	40	211
Gildeskål	9	138	4	22	36	80	22	98	18	76
Bodin	15	568	43	63	151	354	104	443	89	282
Skjerstad	8	88	-	15	29	44	16	70	26	38
Fauske	11	230	28	25	65	140	42	174	34	121
Saltdal	11	118	6	23	36	59	24	107	48	53
Sørfold	15	201	19	36	56	109	38	132	23	105
Nordfold	8	91	-	19	20	52	14	61	9	36
Steigen	7	285	-	29	63	193	48	211	18	170
Hamarøy	15	305	15	36	73	196	59	275	79	139

Tabell 1 (forts.). Antall pelsdyr pr. 1 september 1934 fordelt etter alder og kjønn m. v.

	Antall reve-gårder	Samlet antall rev pr. 1/9 1934		Sølvrev						
		Sølvrev	Andre rever	Av antallet 1/9 1934 var			Antall hunner som har hatt unger i 1934	Antall fødte hvalper (unger)	Av hvalpene (ungene) døde	Antall dyr som aktedes pelsset vinteren 1934/35
				Voksne		Hvalper (unger)				
				Han-dyr	Hun-dyr					
IV. Revegårdene herredsvis (forts.).										
Ankenes	12	227	14	25	68	134	34	153	19	81
Lødingen	10	248	17	30	69	149	42	203	54	139
Tjeldsund	5	191	—	24	53	114	37	168	54	110
Buksnes	9	275	—	30	63	182	48	202	20	118
Hol	11	311	—	23	68	220	55	258	38	79
Hadsel	26	660	50	75	169	416	121	525	109	333
Sortland	33	976	11	104	261	611	177	729	118	570
Dverberg	10	90	—	14	32	44	14	63	19	21
Andenes	5	103	—	11	24	68	16	81	13	59
De øvrige herreder .	53	1 194	32	170	298	726	235	930	204	634
Nordland	393	8 813	459	1 181	2 258	5 374	1 552	6 658	1 284	4 493
Kvæfjord	9	398	3	51	104	243	74	318	75	216
Trondenes	11	865	30	78	185	602	152	699	97	507
Sandtorg	5	260	—	55	45	160	37	190	30	144
Skånland	7	185	—	23	58	104	29	118	14	71
Bjarkøy	6	181	—	18	52	111	32	144	33	99
Salangen	5	228	—	16	51	161	44	186	25	130
Dyrøy	43	1 099	—	91	244	764	188	839	75	601
Sørreisa	6	106	—	17	37	52	18	67	15	24
Lenvik	13	337	—	37	87	213	63	290	77	135
Målselv	11	378	3	35	101	242	72	287	45	203
Bardu	12	239	4	32	75	132	45	180	48	104
Balsfjord	7	60	4	10	23	27	6	30	3	20
Tromsøysund	10	360	8	42	105	213	68	296	83	141
De øvrige herreder .	27	320	73	50	89	181	62	253	72	125
Troms	172	5 016	125	555	1 256	3 205	890	3 897	692	2 520
Tana	11	166	102	38	42	86	29	114	28	68
De øvrige herreder .	20	219	82	39	63	117	37	147	31	95
Finnmark	31	385	184	77	105	203	66	261	59	163

Tabell 2. Samlet antall av de forskjellige slags pelsdyr pr. 1 september 1934 og antall besetninger¹⁾ av hvert dyreslag.

	Sølv- rev	Blå- rev	Hvit- rev	Kors- rev	Rød- rev	Mår	Mink	Ilder	Nutria	Vaske- bjørn
a) Antall dyr:										
Riket	214 063	8 246	77	2 817	1 756	90	4 177	2 276	453	54
Bygdene	213 701	8 246	77	2 817	1 756	90	3 903	2 250	440	54
Byene	362	-	-	-	-	-	274	26	13	-
Bygdene fylkesvis:										
Østfold	7 241	130	-	205	147	-	190	541	30	4
Akershus	9 788	273	-	72	87	18	872	246	-	20
Hedmark	12 623	765	-	213	41	-	1 163	62	20	12
Opland	15 610	1 558	16	242	176	3	127	214	47	-
Buskerud	17 725	440	-	122	106	5	334	307	-	-
Vestfold	8 282	252	4	76	44	-	214	74	-	12
Telemark	9 939	141	-	77	17	-	129	228	-	-
Aust-Agder	3 366	65	-	6	17	-	4	9	-	-
Vest-Agder	3 506	-	-	32	76	-	50	258	37	-
Rogaland	9 940	51	-	129	86	1	120	63	156	-
Hordaland	10 743	282	4	93	72	42	110	68	79	-
Sogn og Fjordane ..	27 646	894	3	494	220	19	44	51	-	-
Møre og Romsdal ...	35 594	1 525	8	594	197	-	115	4	13	2
Sør-Trøndelag	12 485	616	1	163	121	-	188	34	58	-
Nord-Trøndelag	14 999	915	-	93	167	-	54	30	-	4
Nordland ²⁾	8 813	282	-	90	87	2	187	61	-	-
Troms	5 016	27	33	18	47	-	-	-	-	-
Finnmark	385	30	8	98	48	-	2	-	-	-
b) Antall besetninger.¹⁾										
Riket	9 589	375	16	422	416	14	144	168	34	9
Bygdene	9 577	375	16	422	416	14	136	165	33	9
Byene	12	-	-	-	-	-	8	3	1	-
Bygdene fylkesvis:										
Østfold	258	9	-	25	28	-	5	37	1	1
Akershus	179	14	-	9	18	1	15	19	-	3
Hedmark	319	21	-	23	16	-	28	4	1	2
Opland	428	75	4	37	35	1	8	10	2	-
Buskerud	554	29	-	23	26	1	11	29	-	-
Vestfold	152	9	1	7	8	-	11	6	-	1
Telemark	387	7	-	14	6	-	7	19	-	-
Aust-Agder	154	2	-	2	4	-	1	1	-	-
Vest-Agder	228	-	-	7	19	-	6	17	7	-
Rogaland	559	4	-	21	24	1	15	4	15	-
Hordaland	752	16	1	21	17	5	4	6	3	-
Sogn og Fjordane ..	1 746	46	2	75	60	4	4	3	-	-
Møre og Romsdal ...	2 066	82	3	78	42	-	3	1	1	1
Sør-Trøndelag	519	16	1	24	30	-	6	3	3	-
Nord-Trøndelag	694	25	-	20	43	-	3	2	-	1
Nordland ²⁾	390	14	-	22	21	1	8	4	-	-
Troms	167	3	3	6	11	-	-	-	-	-
Finnmark	25	3	1	8	8	-	1	-	-	-

¹⁾ Antallet av besetninger er her angitt for hvert dyreslag. Da det ofte holdes to eller flere pelsdyrslag i samme pelsdyrgård, er antallet av pelsdyrgårder mindre enn summen av antallet besetninger her; i alt var det 9 854 revegårder og 271 andre.

²⁾ I Nordland dessuten 1 besetning med 3 sølvgrevling.

Tabell 3. Antall revegårder og antall rev fordelt etter revegårdenes størrelse. Fruktbarhet og ungedødelighet hos sølvrev ved revegårder av forskjellig størrelse.

	Antall revegårder	Antall rev i alt pr. $\frac{1}{9}$ 1934	Sølvrev							
			Antall voksne hundyr	Derav med unger i 1934	Antall hvalper i 1934		Antall mordyr i pct. av antall voksne hundyr	Antall fødte hvalper pr. mordyr	Antall døde hvalper i pct. av fødte	Antall hvalper som levet op pr. mordyr
					fødte	døde				
I. Riket.										
Med 1—10 rever..	3 937	23 404	7 445	3 863	15 209	4 477	51,9	3,9	29,4	2,7
» 11—25 » ..	3 284	54 536	13 057	9 011	38 659	6 528	69,0	4,3	16,9	3,6
» 26—50 » ..	1 636	57 410	13 384	9 662	41 906	6 577	72,2	4,3	15,7	3,6
» 51—100 » ..	757	51 932	11 687	8 874	38 771	5 823	75,9	4,4	15,0	3,7
» 101—200 » ..	196	25 626	5 549	4 390	18 599	2 475	79,1	4,2	13,3	3,6
» 201—300 » ..	25	5 918	1 203	978	4 053	419	81,3	4,1	10,3	3,7
» 301—400 » ..	11	3 731	779	600	2 490	333	77,0	4,2	13,4	3,6
» 401—500 » ..	5	2 282	501	423	1 625	142	84,4	3,8	8,7	3,5
» over 500 » ..	3	2 120	461	371	1 588	101	80,5	4,3	7,0	4,0
Riket	9 854	226 959	54 066	38 172	162 900	26 875	70,6	4,3	16,5	3,6
II. Bygdene fylkesvis.										
Østfold.										
Med 1—10 rever..	95	584	197	78	323	93	39,6	4,1	28,8	2,9
» 11—25 » ..	68	1 157	320	187	771	145	58,4	4,1	18,8	3,3
» 26—50 » ..	55	1 978	407	316	1 379	176	77,6	4,4	12,8	3,8
» 51—100 » ..	31	2 182	528	390	1 666	254	73,9	4,3	15,2	3,6
» 101—200 » ..	13	1 567	353	269	1 105	168	76,2	4,1	15,2	3,5
» 201—300 » ..	1	255	62	43	189	14	69,4	4,4	7,4	4,1
Østfold	263	7 723	1 867	1 283	5 433	850	68,7	4,2	15,6	3,5
Akershus.										
Med 1—10 rever..	49	244	73	32	127	42	43,8	4,0	33,0	2,7
» 11—25 » ..	41	706	200	115	472	100	57,5	4,1	21,2	3,2
» 26—50 » ..	36	1 365	367	249	1 054	211	67,8	4,2	20,0	3,4
» 51—100 » ..	35	2 614	666	458	1 950	357	68,8	4,3	18,3	3,5
» 101—200 » ..	19	2 506	633	464	1 890	337	73,3	4,3	17,8	3,6
» 201—300 » ..	5	1 284	287	228	907	74	79,4	4,0	8,2	3,7
» 301—400 » ..	3	997	236	175	733	75	74,2	4,2	10,2	3,8
» 401—500 » ..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» over 500 » ..	1	504	115	90	352	12	78,3	3,9	3,4	3,8
Akershus	189	10 220	2 577	1 811	7 485	1 208	70,3	4,1	16,1	3,4
Hedmark.										
Med 1—10 rever..	96	505	167	87	310	71	52,1	3,6	22,9	2,8
» 11—25 » ..	87	1 487	387	268	1 171	296	69,3	4,4	25,3	3,3
» 26—50 » ..	75	2 648	655	468	2 014	388	71,5	4,3	19,3	3,5
» 51—100 » ..	43	3 139	756	583	2 547	563	77,1	4,4	22,1	3,4
» 101—200 » ..	22	2 839	549	455	2 115	288	82,9	4,6	13,6	4,0
» 201—300 » ..	4	890	167	152	676	115	91,0	4,4	17,0	3,6
» 301—400 » ..	3	1 057	193	152	729	132	78,8	4,8	18,1	3,9
» 401—500 » ..	1	491	100	87	396	39	87,0	4,6	9,8	4,2
» over 500 » ..	1	586	141	119	441	24	84,4	3,7	5,4	3,5
Hedmark	332	13 642	3 115	2 371	10 399	1 916	76,1	4,4	18,4	3,6

Tabell 3 (forts.). Antall revegårder og antall rev fordelt etter revegårdenes størrelse. Fruktbarhet og ungedødelighet hos sølvrev ved revegårder av forskjellig størrelse.

	Antall revegårder	Antall rev i alt pr. $\frac{1}{9}$ 1934	Sølvrev							
			Antall voksne hundyr	Derav med unger i 1934	Antall hvalper i 1934		Antall mordyr av antall voksne hundyr	Antall fødte hvalper pr. mordyr	Antall døde hvalper i pct. av fødte	Antall hvalper som lev et op pr. mordyr
					fødte	døde				
Opland.										
Med 1—10 rever..	128	718	201	109	376	107	54,2	3,5	28,5	2,5
» 11—25 » ..	124	2 142	454	324	1 316	247	71,4	4,1	18,8	3,3
» 26—50 » ..	111	3 985	975	664	2 748	527	68,1	4,1	19,2	3,3
» 51—100 » ..	71	5 060	1 152	878	3 609	458	76,2	4,1	12,7	3,6
» 101—200 » ..	30	4 103	843	682	2 913	354	80,9	4,3	12,2	3,8
» 201—300 » ..	3	715	136	118	481	66	86,8	4,1	13,7	3,5
» 301—400 » ..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» 401—500 » ..	2	879	194	176	664	74	90,7	3,8	11,1	3,4
Opland.....	469	17 602	3 955	2 951	12 107	1 833	74,6	4,1	15,1	3,5
Buskerud.										
Med 1—10 rever..	167	988	345	179	688	255	51,9	3,8	37,1	2,4
» 11—25 » ..	152	2 584	661	477	1 913	362	72,2	4,0	18,9	3,2
» 26—50 » ..	131	4 794	1 215	871	3 593	713	71,7	4,1	19,8	3,3
» 51—100 » ..	90	6 153	1 458	1 135	4 865	899	77,8	4,3	18,5	3,5
» 101—200 » ..	20	2 690	614	483	2 004	187	78,7	4,1	9,3	3,7
» 201—300 » ..	2	418	90	78	300	10	86,7	3,8	3,3	3,7
» 301—400 » ..	1	323	107	68	218	22	63,6	3,2	10,1	2,9
» 401—500 » ..	1	443	104	90	315	9	86,5	3,5	2,9	3,4
Buskerud.....	564	18 393	4 594	3 381	13 896	2 457	73,6	4,1	17,7	3,4
Vestfold.										
Med 1—10 rever..	43	258	79	46	177	44	58,2	3,8	24,9	2,8
» 11—25 » ..	36	642	195	111	449	109	56,9	4,0	24,3	3,0
» 26—50 » ..	32	1 165	297	213	892	200	71,7	4,2	22,4	3,3
» 51—100 » ..	25	1 693	442	317	1 395	328	71,7	4,4	23,5	3,4
» 101—200 » ..	15	1 994	440	351	1 434	166	79,8	4,1	11,6	3,6
» 201—300 » ..	3	742	171	133	555	50	77,8	4,2	9,0	3,8
» 301—400 » ..	2	665	156	134	540	94	85,9	4,0	17,4	3,3
» 401—500 » ..	1	469	103	70	250	20	68,0	3,6	8,0	3,3
» over 500 » ..	1	1 030	205	162	795	65	79,0	4,9	8,2	4,5
Vestfold.....	158	8 658	2 088	1 537	6 487	1 076	73,6	4,2	16,6	3,5
Telemark.										
Med 1—10 rever..	139	819	278	144	579	158	51,8	4,0	27,3	2,9
» 11—25 » ..	122	2 131	524	352	1 534	213	67,2	4,4	13,9	3,8
» 26—50 » ..	71	2 553	607	444	1 960	293	73,1	4,4	14,9	3,7
» 51—100 » ..	45	3 218	698	535	2 341	267	76,6	4,4	11,4	3,9
» 101—200 » ..	9	1 248	314	234	930	99	74,5	4,0	10,6	3,6
» 201—300 » ..	1	205	39	35	156	4	89,7	4,5	2,6	3,4
Telemark.....	387	10 174	2 460	1 744	7 500	1 034	70,9	4,3	13,8	3,7

Tabell 3 (forts.). Antall revegårder og antall rev fordelt etter revegårdenes størrelse. Fruktharhet og ungedødelighet hos sølvrev ved revegårder av forskjellig størrelse.

	Antall revegårder	Antall rev i alt pr. $\frac{1}{9}$ 1934	Sølvrev							
			Antall voksne hunder	Derav med unger i 1934	Antall hvalper i 1934		Antall mordyr i pct. av antall voksne hunder	Antall fødte hvalper pr. mordyr	Antall døde hvalper i pct. av fødte	Antall hvalper som levnet op pr. mordyr
					fødte	døde				
Aust-Agder.										
Med 1—10 rever..	58	337	125	56	219	73	44,8	3,9	33,3	2,6
» 11—25 » ..	48	791	201	131	576	103	65,2	4,4	17,9	3,6
» 26—50 » ..	35	1 229	298	222	967	158	74,5	4,4	16,3	3,7
» 51—100 » ..	12	839	160	134	637	69	83,7	4,8	10,8	4,3
» 101—200 » ..	2	258	49	46	220	34	93,9	4,8	15,5	4,1
Aust-Agder	155	3 454	833	589	2 619	437	70,7	4,4	16,7	3,7
Vest-Agder.										
Med 1—10 rever..	101	526	160	78	312	71	48,7	4,0	22,8	3,1
» 11—25 » ..	96	1 541	381	246	1 085	142	64,6	4,4	13,1	3,8
» 26—50 » ..	36	1 256	303	216	986	190	71,3	4,6	19,3	3,7
» 51—100 » ..	4	291	68	49	214	18	72,1	4,4	8,4	4,0
Vest-Agder	237	3 614	912	589	2 597	421	64,6	4,4	16,2	3,7
Rogaland.										
Med 1—10 rever..	238	1 402	477	231	920	306	48,4	4,0	33,3	2,7
» 11—25 » ..	205	3 281	837	576	2 530	540	68,8	4,4	21,3	3,5
» 26—50 » ..	95	3 276	794	567	2 543	470	71,4	4,5	18,5	3,7
» 51—100 » ..	26	1 707	354	275	1 338	213	77,7	4,9	15,9	4,1
» 101—200 » ..	4	540	116	97	458	75	83,6	4,7	16,4	3,9
Rogaland.....	568	10 206	2 578	1 746	7 789	1 604	67,7	4,5	20,6	3,6
Hordaland.										
Med 1—10 rever..	355	2 202	681	362	1 430	373	53,2	4,0	26,1	3,0
» 11—25 » ..	307	4 922	1 164	834	3 581	551	71,6	4,3	15,4	3,6
» 26—50 » ..	83	2 888	674	456	2 034	267	67,6	4,5	13,1	3,9
» 51—100 » ..	19	1 182	242	180	846	127	74,4	4,7	15,0	4,0
Hordaland.....	764	11 194	2 761	1 832	7 891	1 318	66,4	4,3	16,7	3,6
Sogn og Fjordane.										
Med 1—10 rever..	861	5 214	1 626	854	3 487	1 008	52,5	4,1	28,9	2,9
» 11—25 » ..	618	10 154	2 343	1 697	7 279	1 156	72,4	4,3	15,9	3,6
» 26—50 » ..	229	7 784	1 720	1 280	5 609	736	74,4	4,4	13,1	3,8
» 51—100 » ..	69	4 567	947	754	3 505	442	79,6	4,6	12,6	4,0
» 101—200 » ..	12	1 538	309	255	1 059	171	82,5	4,2	16,1	3,5
Sogn og Fjordane .	1 789	29 257	6 945	4 840	20 939	3 513	69,7	4,3	16,8	3,6

Tabell 3 (forts.). Antall revegårder og antall rev. fordelt etter revegårdenes størrelse. Fruktharhet og ungedødelighet hos sølvrev ved revegårder av forskjellig størrelse.

	Antall revegårder	Antall rev i alt pr. 1/9 1934	Sølvrev							
			Antall voksne hundyr	Derav med unger i 1934	Antall hvalper i 1934		Antall mordyr i pct. av antall voksne hundyr	Antall fødte hvalper pr. mordyr	Antall døde hvalper i pct. av fødte	Antall hvalper som levet op pr. mordyr
					fødte	døde				
Møre og Romsdal.										
Med 1—10 rever..	899	5 475	1 676	904	3 539	888	53,9	3,9	25,1	2,9
» 11—25 » ..	807	13 457	2 996	2 102	9 314	1 301	70,1	4,4	14,0	3,8
» 26—50 » ..	322	11 096	2 396	1 784	7 872	1 006	74,5	4,4	12,8	3,8
» 51—100 » ..	91	6 010	1 238	950	4 135	473	76,7	4,4	11,4	3,9
» 101—200 » ..	10	1 368	296	218	947	182	73,6	4,3	19,2	3,5
» 201—300 » ..	2	512	112	88	377	39	78,6	4,3	10,3	3,9
Møre og Romsdal ..	2 131	37 918	8 714	6 046	26 184	3 889	69,4	4,3	14,9	3,7
Sør-Trøndelag.										
Med 1—10 rever..	197	1 140	362	196	766	277	54,1	3,9	36,2	2,5
» 11—25 » ..	172	2 863	731	486	2 044	429	66,5	4,2	21,0	3,3
» 26—50 » ..	91	3 243	768	536	2 318	335	69,8	4,3	14,5	3,7
» 51—100 » ..	54	3 609	806	594	2 612	298	73,7	4,4	11,4	3,9
» 101—200 » ..	14	1 763	391	308	1 201	137	78,8	3,9	11,4	3,5
» 201—300 » ..	2	467	59	37	140	18	62,7	3,8	12,8	3,3
» 301—400 » ..	1	301	67	61	229	10	91,0	3,8	4,4	3,6
Sør-Trøndelag.....	531	13 386	3 184	2 218	9 310	1 504	69,7	4,2	16,2	3,5
Nord-Trøndelag.										
Med 1—10 rever..	305	1 793	561	310	1 179	339	55,3	3,8	28,8	2,7
» 11—25 » ..	203	3 302	771	541	2 257	354	70,2	4,2	15,7	3,5
» 26—50 » ..	120	4 234	1 009	720	3 068	452	71,4	4,3	14,7	3,7
» 51—100 » ..	66	4 668	1 074	797	3 435	491	74,2	4,3	14,3	3,7
» 101—200 » ..	13	1 560	301	254	1 090	110	84,4	4,3	10,1	3,9
» 201—300 » ..	1	229	38	32	121	11	84,2	3,8	9,1	3,5
» 301—400 » ..	1	388	20	10	41	—	50,0	4,1	0,0	4,1
Nord-Trøndelag....	709	16 174	3 774	2 664	11 191	1 757	70,6	4,2	15,7	3,5
Nordland.										
Med 1—10 rever..	140	843	316	148	589	304	46,8	4,0	51,6	3,9
» 11—25 » ..	131	2 230	577	374	1 575	333	64,8	4,2	21,1	3,2
» 26—50 » ..	71	2 447	546	415	1 801	274	76,0	4,3	15,2	3,6
» 51—100 » ..	44	2 842	624	471	2 053	303	75,5	4,4	14,8	3,8
» 101—200 » ..	7	910	195	144	640	70	73,8	4,4	10,9	3,9
Nordland	393	9 272	2 258	1 552	6 658	1 284	68,7	4,3	19,3	3,5

Tabell 3 (forts.). Antall revegårder og antall rev fordelt etter revegårdenes størrelse. Fruktbarhet og ungedødelighet hos sølvrev ved revegårder av forskjellig størrelse.

	Antall revegårder	Antall rev i alt pr. $\frac{1}{3}$ 1934	Sølvrev							
			Antall voksne hundyr	Derav med unger i 1934	Antall hvalper i 1934		Antall mordyr i pct. av antall voksne hundyr	Antall fødte hvalper pr. mordyr	Antall døde hvalper i pct. av fødte	Antall hvalper som levet op pr. mordyr
					fødte	døde				
T r o m s.										
Med 1—10 rever..	47	262	96	33	128	38	33,3	3,9	31,7	2,7
» 11—25 » ..	56	985	274	168	703	126	61,3	4,2	17,9	3,4
» 26—50 » ..	36	1 220	305	211	948	167	69,2	4,5	17,6	3,7
» 51—100 » ..	26	1 731	393	314	1 374	246	79,9	4,4	17,8	3,6
» 101—200 » ..	6	742	146	130	593	97	89,0	4,6	16,4	3,9
» 201—300 » ..	1	201	42	34	151	18	81,0	4,4	11,9	3,9
Troms	172	5 141	1 256	890	3 897	692	70,9	4,4	17,7	3,6
F i n n m a r k.										
Med 1—10 rever..	15	71	16	13	49	28	81,3	3,8	57,1	1,6
» 11—25 » ..	9	132	33	17	65	14	51,5	3,8	21,5	3,0
» 26—50 » ..	4	133	21	10	37	9	47,6	3,7	24,3	2,8
» 51—100 » ..	3	233	35	26	110	8	74,3	4,2	7,3	3,9
Finmark	31	569	105	66	261	59	62,9	4,0	22,6	3,1
III. Byene:										
Med 1—10 rever..	4	23	9	3	11	2	33,3	3,7	18,2	3,0
» 11—25 » ..	2	29	8	5	24	7	62,5	4,8	29,1	3,4
» 26—50 » ..	3	116	27	20	83	5	74,1	4,2	6,0	3,9
» 51—100 » ..	3	194	46	34	139	9	73,9	4,1	6,5	3,8
Byene	12	362	90	62	257	23	68,9	4,1	8,9	3,8

Tabell 4. Antall pelsdyrgårder og antall pelsdyr pr.

	1		2		3		4		5	
	Gårdbrukere		Småbrukere		Hjemmeværende sønner av 1 og 2		Andre selvstendige ved landbruk		Føderådsmenn	
	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr
Østfold	77	1 464	12	129	11	99	1	2	—	—
Akershus	56	1 639	11	118	6	88	2	216	—	—
Hedmark	98	2 857	41	879	8	255	3	167	—	—
Opland	126	3 183	21	205	29	624	1	26	—	—
Buskerud	174	4 506	53	803	32	379	1	24	—	—
Vestfold	45	990	9	86	5	24	—	—	—	—
Telemark	115	1 972	18	166	14	81	1	3	—	—
Aust-Agder	20	291	15	142	8	131	—	—	—	—
Vest-Agder	80	1 008	25	340	16	184	—	—	—	—
Rogaland	179	2 223	25	190	16	142	2	10	—	—
Hordaland	212	2 314	50	450	22	247	2	26	3	26
Sogn og Fjordane	542	5 949	78	847	108	1 042	—	—	2	22
Møre og Romsdal	685	8 367	134	1 395	76	632	—	—	2	27
Sør-Trøndelag	114	1 594	20	356	30	339	—	—	2	36
Nord-Trøndelag	202	3 457	37	489	27	226	—	—	—	—
Nordland	87	1 389	18	173	9	112	1	46	—	—
Troms	37	705	18	380	1	12	—	—	1	3
Finnmark	10	122	3	27	—	—	—	—	—	—
Byene	1	15	—	—	1	3	—	—	—	—
Riket	2 860	44 045	588	7 175	419	4 620	14	520	10	114

	13		14		15		16		17	
	Betjenter		Jordbruks-, skogs- og fløt- ningsarbeidere		Berg- og fabrikkarbeidere		Sjømenn, matroser		Andre arbeidere	
	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr
Østfold	2	215	6	110	1	6	1	7	13	176
Akershus	3	63	2	5	2	26	—	—	8	50
Hedmark	6	220	7	85	—	—	—	—	2	48
Opland	5	90	9	75	—	—	—	—	7	79
Buskerud	8	319	8	37	8	86	—	—	5	31
Vestfold	4	423	1	11	—	—	—	—	2	39
Telemark	3	36	5	70	3	32	—	—	4	39
Aust-Agder	—	—	2	12	—	—	—	—	1	6
Vest-Agder	—	—	8	85	2	13	—	—	3	38
Rogaland	2	26	2	35	3	7	2	10	1	6
Hordaland	3	26	—	—	11	101	4	36	9	98
Sogn og Fjordane	6	116	1	8	2	34	—	—	47	318
Møre og Romsdal	1	2	3	24	3	13	3	86	28	265
Sør-Trøndelag	7	83	3	16	—	—	1	6	4	24
Nord-Trøndelag	2	60	2	11	3	27	1	3	12	79
Nordland	2	184	—	—	1	23	—	—	4	67
Troms	2	41	—	—	—	—	2	29	1	19
Finnmark	1	69	—	—	—	—	—	—	—	—
Byene	—	—	—	—	1	7	—	—	1	21
Riket	57	1 973	59	584	40	375	14	177	152	1 403

1 september 1934 fordelt efter eierens livsstilling.

6		7		8		9		10		11		12	
Reveiere, revepassere		Embedsmenn		Bestillingsmenn		Fiskere		Håndverkere og håndverksarbeidere		Handlende, fabrikkere, skibsredere		Andre selvstendige næringsdrivende	
Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr
3	176	2	68	8	97	1	10	9	169	6	289	3	123
4	459	1	40	3	44	—	—	4	336	8	357	3	64
2	232	—	—	6	402	—	—	4	31	1	171	5	159
12	1 780	—	—	3	94	—	—	4	57	7	489	4	82
5	397	—	—	5	80	—	—	7	85	2	82	7	61
2	328	2	59	—	—	—	—	5	74	2	46	2	22
21	625	—	—	4	80	—	—	3	20	1	9	4	39
3	79	1	137	3	63	—	—	4	38	3	21	2	87
—	—	—	—	3	48	3	29	7	239	2	26	3	27
19	501	—	—	8	135	—	—	2	11	10	304	2	33
16	345	—	—	6	85	4	36	6	31	2	30	2	14
31	1 073	—	—	15	164	10	67	11	151	9	153	3	70
70	1 910	—	—	13	191	13	150	19	210	12	458	4	55
35	1 422	—	—	4	34	5	22	7	92	10	580	—	—
30	787	—	—	12	350	4	20	3	22	9	158	—	—
7	333	—	—	4	38	5	97	1	20	13	368	—	—
8	396	—	—	—	—	8	99	2	38	1	52	3	62
—	—	—	—	—	—	3	50	1	15	1	2	1	20
—	—	1	51	1	33	—	—	1	14	—	—	2	23
268	10 843	7	355	98	1 938	56	580	100	1 653	99	3 595	50	941

18		19		20		21		22		23		24	
Kapitalister, formuende, pensjonister		Andre		Uopgitt		Aktieselskaper		Sameier		Andelslag		Tilsammen	
Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr	Antall gårder	Antall pelsdyr
2	88	2	36	9	212	33	2 081	85	2 513	7	418	294	8 488
2	17	9	593	9	293	29	4 462	52	1 988	5	518	219	11 376
8	201	—	—	10	147	47	5 378	100	3 235	15	432	363	14 899
5	296	4	69	13	213	52	3 560	161	6 139	17	932	480	17 993
3	82	2	41	19	370	36	2 933	201	7 677	22	1 046	598	19 039
6	209	3	100	4	54	25	3 875	42	2 022	8	596	167	8 958
—	—	—	—	7	60	42	2 860	152	3 970	12	469	409	10 531
1	2	1	6	3	31	7	376	81	1 942	2	103	157	3 467
1	38	3	42	14	131	11	263	73	1 418	2	30	256	3 959
1	3	—	—	7	37	38	1 258	252	5 035	21	580	592	10 546
2	66	—	—	10	78	53	1 105	341	5 845	18	534	776	11 493
2	23	2	37	35	208	65	1 965	813	16 630	15	494	1 797	29 371
—	—	—	—	24	126	78	2 571	920	20 165	48	1 405	2 136	38 052
4	81	—	—	14	100	30	1 939	238	6 302	13	640	541	13 666
2	56	—	—	11	43	28	993	317	8 812	10	669	712	16 262
1	5	—	—	9	74	29	1 415	195	4 582	16	599	402	9 525
1	9	—	—	3	30	9	508	73	2 628	2	130	172	5 141
—	—	—	—	3	10	1	78	7	178	—	—	31	571
—	—	—	—	9	278	2	135	2	43	1	52	23	675
41	1 176	26	924	213	2 495	615	37 755	4 105	101 124	234	9 647	10 125	234 012

Tabell 5. Antall revegårder fordelt etter anleggsår.

	Anleggsår								
	Før 1920	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926	
Riket	7	3	2	6	19	62	151	197	
Bygdene	7	3	2	6	19	62	151	197	
Byene	—	—	—	—	—	—	—	—	
Bygdene fylkesvis:									
Østfold	—	—	—	—	—	1	1	1	
Akershus	—	—	—	—	1	—	—	—	
Hedmark	1	—	1	—	—	2	—	2	
Opland	—	—	—	—	1	1	4	6	
Buskerud	1	3	—	1	2	6	4	14	
Vestfold	—	—	—	—	—	1	3	1	
Telemark	—	—	—	—	—	—	1	2	
Aust-Agder	—	—	—	—	—	—	—	—	
Vest-Agder	1	—	—	—	—	—	—	—	
Rogaland	1	—	—	—	—	3	—	1	
Hordaland	—	—	—	1	1	3	7	16	
Sogn og Fjordane	—	—	—	2	2	12	16	25	
Møre og Romsdal	3	—	1	1	11	22	96	103	
Sør-Trøndelag	—	—	—	—	1	2	7	8	
Nord-Trøndelag	—	—	—	—	—	5	5	9	
Nordland	—	—	—	1	—	1	5	5	
Troms	—	—	—	—	—	1	1	2	
Finnmark	—	—	—	—	—	2	1	2	
		1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934
Riket	531	668	1 574	1 402	803	1 146	2 677	606	
Bygdene	531	668	1 572	1 400	800	1 143	2 676	605	
Byene	—	—	2	2	3	3	1	1	
Bygdene fylkesvis:									
Østfold	5	9	50	58	26	35	58	19	
Akershus	5	7	52	41	14	19	27	23	
Hedmark	7	10	86	59	24	27	73	40	
Opland	9	30	150	52	31	33	96	56	
Buskerud	24	38	114	114	37	44	125	37	
Vestfold	2	8	53	29	11	17	21	12	
Telemark	4	8	58	110	32	31	100	41	
Aust-Agder	—	7	59	30	5	9	45	—	
Vest-Agder	4	14	57	27	16	21	85	12	
Rogaland	2	9	72	91	19	70	274	26	
Hordaland	45	57	101	114	84	106	202	27	
Sogn og Fjordane	111	162	218	183	138	275	585	60	
Møre og Romsdal	253	159	187	190	175	268	568	94	
Sør-Trøndelag	26	51	86	87	55	49	122	37	
Nord-Trøndelag	15	58	124	90	73	67	175	88	
Nordland	13	32	75	93	43	42	71	12	
Troms	6	9	26	29	14	23	43	18	
Finnmark	—	—	4	3	3	7	6	3	

Tabell 6. Forbruk av de viktigste førmidler til reveopdrættet
i året 1 september 1933—31 august 1934.

	Kjøtt		Inn- mat av hus- dyr	Kjøtt- mel	Fersk fisk og sild	Tørr- fisk og fiske- mel	Melk	For- skjel- lig melfør	Brød, kjeks, kav- ringer	Egg	Grønn- saker, frukt, pote- ter
	Hval- kjøtt	Annet kjøtt									
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
A. Samlet forbruk											
Riket	2 324,0	3 806,9	4 210,7	652,7	2 849,8	1 596,6	3 120,1	878,9	410,7	74,9	541,8
Bygdene	2 320,2	3 800,7	4 198,1	651,8	2 848,4	1 594,0	3 114,7	878,9	410,7	74,8	541,1
Byene	3,8	6,2	12,6	0,9	1,4	2,6	5,4	—	—	0,1	0,7
Bygdene fyl- kesvis:											
Østfold	38,6	135,9	208,5	20,1	51,7	36,3	143,6	29,3	10,0	3,1	29,3
Akershus	91,0	163,5	289,2	32,7	192,1	50,1	115,5	45,0	21,5	1,0	42,9
Hedmark	171,9	256,5	162,3	42,3	137,8	90,0	206,0	45,0	20,5	1,4	36,8
Opland	218,3	281,6	200,7	58,1	128,5	116,2	278,1	75,7	38,7	1,8	52,8
Buskerud	132,4	246,5	505,8	73,6	92,0	92,0	309,0	95,6	40,5	5,5	49,7
Vestfold	47,6	117,7	398,3	55,4	92,6	26,0	104,8	16,5	7,8	1,7	24,2
Telemark	121,4	172,6	230,8	40,1	47,2	89,3	166,6	18,1	23,1	5,0	36,1
Aust-Agder	13,1	69,4	53,2	9,0	26,9	31,1	43,2	8,6	9,3	2,4	5,5
Vest-Agder	3,6	32,2	128,7	12,6	26,0	27,1	52,0	11,2	5,1	1,1	5,4
Rogaland	18,4	154,1	397,0	39,8	64,3	61,2	122,5	12,2	20,4	11,2	15,3
Hordaland	40,3	153,4	298,9	25,7	105,2	94,0	118,7	26,9	34,7	5,6	20,1
Sogn og Fjordane	269,2	623,2	324,8	67,3	307,2	266,2	342,3	117,0	46,8	11,7	87,8
Møre og Romsdal	595,3	496,7	390,6	68,3	781,1	299,6	489,1	235,1	49,3	11,4	49,3
Sør-Trøndelag ...	179,4	216,9	168,7	32,1	196,8	111,1	180,7	30,8	24,1	4,0	22,8
Nord-Trøndelag .	198,9	286,3	189,2	51,8	317,0	116,5	231,3	53,4	34,0	4,9	35,6
Nordland	112,2	239,2	172,5	15,8	153,9	57,5	119,6	48,2	7,4	1,9	14,8
Troms	66,8	131,6	77,1	5,7	113,6	27,2	83,3	7,2	16,5	1,0	11,3
Finmark	1,8	23,4	1,8	1,4	14,5	2,6	8,4	3,1	1,0	0,1	1,4
B. Årlig for- bruk pr. bereg- net voksen rev.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.
Riket	17,0	27,9	30,8	4,8	20,9	11,7	22,9	6,4	3,0	0,5	4,0
Bygdene	17,0	27,9	30,8	4,8	20,9	11,7	22,9	6,4	3,0	0,5	4,0
Byene	16,9	27,6	56,0	4,0	6,2	11,6	24,0	—	—	0,4	3,1
Bygdene fyl- kesvis:											
Østfold	8,2	28,9	44,4	4,3	11,0	7,7	30,6	6,2	2,1	0,7	6,2
Akershus	14,9	26,8	47,4	5,4	31,5	8,2	18,9	7,4	3,5	0,2	7,0
Hedmark	22,4	33,4	21,1	5,5	18,0	11,7	26,8	5,9	2,7	0,2	4,8
Opland	21,5	27,7	19,8	5,7	12,7	11,4	27,4	7,5	3,8	0,2	5,2
Buskerud	12,1	22,6	46,4	6,8	8,4	8,4	28,3	8,8	3,7	0,5	4,6
Vestfold	9,3	23,1	78,1	10,9	18,2	5,1	20,5	3,2	1,5	0,3	4,7
Telemark	20,6	29,3	39,1	6,8	8,0	15,1	28,2	3,1	3,9	0,8	6,1
Aust-Agder	6,4	33,9	26,0	4,4	13,1	15,2	21,1	4,2	4,5	1,2	2,7
Vest-Agder	1,6	14,3	57,2	5,6	11,6	12,0	23,1	5,0	2,3	0,5	2,4
Rogaland	2,9	24,5	63,0	6,3	10,2	9,7	19,4	1,9	3,2	1,8	2,4
Hordaland	5,8	21,9	42,7	3,7	15,0	13,4	17,0	3,8	5,0	0,8	2,9
Sogn og Fjordane	15,2	35,2	18,4	3,8	17,4	15,0	19,3	6,6	2,6	0,7	5,0
Møre og Romsdal	25,7	21,5	16,9	3,0	33,8	13,0	21,2	10,2	2,1	0,5	2,1
Sør-Trøndelag ...	21,9	26,5	20,6	3,9	24,1	13,6	22,1	3,8	2,9	0,5	2,8
Nord-Trøndelag .	20,3	29,2	19,3	5,3	32,3	11,9	23,6	5,4	3,5	0,5	3,6
Nordland	19,2	40,9	29,5	2,7	26,3	9,8	20,4	8,2	1,3	0,3	2,5
Troms	21,5	42,5	24,9	1,8	36,6	8,8	26,9	2,3	5,3	0,3	3,6
Finmark	4,5	58,5	4,5	3,5	36,3	6,5	21,0	7,8	2,5	0,3	3,5

Tabell 7. Førutgift ved revceopdrettet 1/9 1933—31/8 1934. Revegårdenes verdi m. v.

	Førutgift 1/9 1933—31/8 1934		Revegårdenes verdi (frasset besetningens verdi)		Av revegårdene var						Antall reve- gårder i alt	Antall reve- gårder som var for- bundet med gårds- bruk	Antall reve- gårder som an- vendte leiet hjelp	Anvendt leiehjelp		
	i alt	pr. rev (bereg- net i for- hold til beset- ningen 1/9 1934)	I alt	Pr. reve- gård	En- kelt- manns- eie	Aktie- sel- skap	Andels- selskap		Sameie					Antall per- soner	Antall dags- verk	
							Antall går- der	Antall med- eiere	Antall går- der	Antall med- eiere						
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.												
Riket	7 638 156	33,67	9 737 405	988	4 946	606	226	2 551	4 076	18 832	9 854	5 600	1 916	2 203	584 173	
Bygdene	7 624 994	33,67	9 721 055	988	4 939	604	225	2 543	4 074	18 827	9 842	5 597	1 912	2 199	583 060	
Byene	13 162	36,36	16 350	1 363	7	2	1	8	2	5	12	3	4	4	1 113	
Bygdene fylkesvis:																
Østfold	233 852	30,28	482 636	1 835	143	30	7	120	83	461	263	140	66	75	21 922	
Akershus	342 574	33,52	639 299	3 383	107	28	5	137	49	316	189	86	77	108	33 705	
Hedmark	450 459	33,02	621 604	1 872	175	45	13	142	99	595	332	161	104	145	43 868	
Opland	588 435	33,43	788 106	1 680	242	52	17	127	158	736	469	219	141	183	56 320	
Buskerud	583 610	31,73	814 121	1 443	312	33	21	179	198	1 006	564	307	155	177	50 071	
Vestfold	265 108	30,62	611 034	3 867	84	25	7	165	42	196	158	87	55	74	23 893	
Telemark	368 147	36,69	357 363	923	182	42	12	215	151	613	387	243	83	98	24 656	
Aust-Agder	127 038	36,78	160 242	1 034	65	7	2	17	81	412	155	66	40	44	9 644	
Vest-Agder	103 794	28,72	125 794	531	153	11	2	10	71	271	237	149	34	35	6 924	
Rogaland	313 528	30,72	407 888	718	264	38	21	209	245	1 146	568	339	104	112	32 385	
Hordaland	380 708	34,01	425 574	557	352	53	18	260	341	2 045	764	368	146	152	30 240	
Sogn og Fjordane	1 107 377	37,85	1 035 214	579	898	65	15	129	811	3 311	1 789	1 044	190	201	45 110	
Møre og Romsdal	1 293 762	34,12	1 267 789	595	1 087	78	48	472	918	3 998	2 131	1 407	293	310	74 485	
Sør-Trøndelag	438 927	32,79	636 716	1 199	252	30	11	71	238	1 001	531	248	137	156	46 718	
Nord-Trøndelag	553 636	34,23	609 088	859	359	28	8	45	314	1 169	709	401	124	143	31 685	
Nordland	280 849	30,29	431 728	1 099	153	29	16	226	195	1 159	393	224	103	121	32 537	
Troms	170 476	33,16	269 789	1 568	88	9	2	19	73	355	172	91	54	59	16 707	
Finnmark	22 714	39,92	37 070	1 196	23	1	—	—	7	37	31	17	6	6	2 190	

Norges Offisielle Statistikk, rekke IX. (Statistique Officielle de la Norvège, série IX.)

Rekke IX.

Trykt 1934 (forts. suite):

- Nr. 31. Norges postvesen 1933. (*Statistique postale.*)
— 32. Kriminalstatistikk 1931 og 1932. (*Statistique de la criminalité pour les années 1931 et 1932.*)
— 33. Mylnor og kvernar i Noreg. Etter uppteljingar i 1927—29. [I. bolken. (*Moulins en Norvège. D'après recensements dans les années 1927—29. I.*)]
— 34. Det civile veterinærvesen 1932. (*Service vétérinaire civil.*)
— 35. Norges handel 1933. (*Commerce.*)
— 36. Dødelighetstabeller for det norske folk 1921/22—1930/31. (*Tables de mortalité selon les expériences 1921/22—1930/31.*)
— 37. Industriarbeidertrygden. Ulykkestrygden 1931. (*Assurances de l'État contre les accidents du travail.*)
— 38. Svineholdet 3. april 1934 og 1933. (*Élevage de porcs. Recensement du 3 avril 1934 et 1933.*)
— 39. Norges fiskerier 1932. (*Grandes pêches maritimes.*)
— 40. Folketellingen 1. desember 1930: VI. Folkemengden fordelt etter livsstilling. (*Recensement du 1er décembre 1930: VI. Population répartie par profession.*)
— 41. Norges private aktiebanker og sparebanker 1933. (*Statistique des banques privées par actions et des caisses d'épargne pour l'année 1933.*)
— 42. Norges bergverksdrift 1933. (*Mines et usines.*)
— 43. Landbruksareal og husdyrhold 1934. Representativ telling. (*Superficies agricoles et élevage du bétail de l'année 1934. Recensement représentatif.*)
— 44. Norges industri 1933. (*Statistique industrielle de la Norvège.*)
— 45. Skolevesenets tilstand 1929—32. (*Instruction publique.*)
— 46. Forsikringsselskaper 1933. (*Sociétés d'assurances.*)
— 47. Folketellingen 1. desember 1930: VII. Inntekt og formue etter skatteligningen 1930—31. (*Recensement du 1er décembre 1930: VII. Revenu et fortune d'après la répartition de l'impôt 1930—31.*)
— 48. Rekruttering. (*Recrutement.*)
— 49. Sundhetstilstanden og medisinalforholdene 1932. (*Rapport sur l'état sanitaire et médical.*)

Trykt 1935:

- Nr. 50. Meieribruket i Norge i 1933. (*L'industrie laitière de la Norvège en 1933.*)
— 51. Syketrygden 1933. (*Assurance-maladie.*)
— 52. Norges jernbaner 1933—34. (*Chemins de fer norvégiens.*)
— 53. Norges kommunale finanser 1932—33. (*Finances des communes.*)
— 54. Private funksjonærers lønningsforhold i oktober 1934. (*Traitements des fonctionnaires privés dans le mois d'octobre 1934.*)
— 55. Telegrafverket 1933—1934. (*Télégraphes et téléphones de l'État.*)
— 56. Norges postverk 1934. (*Statistique postale.*)
— 57. Kommunevalgene 1934. (*Élections en 1934 pour les conseils communaux et municipaux.*)
— 58. Norges handel 1934. (*Commerce.*)
— 59. Sjømannstrygden 1932. Fiskertrygden 1932. (*Assurances de l'État contre les accidents des marins. Assurances de l'État contre les accidents des marins pêcheurs.*)
— 60. Industriarbeidertrygden. Ulykkestrygden 1932. (*Assurances de l'État contre les accidents du travail.*)

- Nr. 61. Folketellingen 1. desember 1930: VIII. Hovedoversikt over livsstillingsstatistikken. — Folkemengden fordelt efter livsstilling, alder og ekteskadelig stilling. (*Recensement du 1er décembre 1930: VIII. Aperçu principal de la statistique de professions. — La population répartie par les professions, l'âge et l'état civil.*)
- 62. Folketellingen 1. desember 1930: IX. Barnetallet i norske ekteskap. (*Recensement du 1er décembre 1930: IX. Fertilité des mariages norvégiens.*)
- 63. Folketellingen 1. desember 1930: X. Boligstatistikk. (*Recensement du 1er décembre 1930: X. Statistique d'habitation.*)
- 64. Norges Brandkasse 1932—1934. (*Statistique de l'office national d'assurance contre l'incendie.*)
- 65. Pelsdyrtellingen 1. september 1934. (*Élevage des animaux à fourrure du 1er septembre 1934.*)

Det Statistiske Centralbyrå har dessuten bl. a. utgitt følgende verker:

- Statistisk Årbok for kongeriket Norge. Senest utkommet: 53de årgang 1934. Oslo 1934. (*Annuaire statistique de la Norvège.*)
- Statistiske Meddelelser. Senest utkommet: 52de bind 1934. Oslo 1934. (*Bulletin mensuel du Bureau Central de Statistique.*)
- Månedsopgaver over vareomsetningen med utlandet 1934. Toogtyvende bind. Oslo 1935. (*Bulletin mensuel du commerce extérieur en 1934. Vingt-deuxième année.*)
- Fortegnelse over Norges Offisielle Statistikk m. v. 1828—31. desember 1920. Kristiania 1889, 1913 og 1922. (*Catalogue de la Statistique officielle.*)
- Statistiske Oversigter 1914. Kristiania 1914. Statistiske Oversigter 1926. Oslo 1926. (*Résumé rétrospectif 1914 et 1926.*)

Samtligte verker er til salgs hos H. Aschehoug & Co., Oslo.

Av «Norges handel», årgangene 1911, 1912, 1913, 1915 og 1921, er Byråets beholdning meget knapp, hvorfor man vilde være takknemlig for å få overlatt eksemplarer av disse årganger.

5. august 1935.